

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

שלא מן המניין

מס' 16/17

מיום 27/8/17

**ישיבת מועצת עיר שלא מן המניין מס' 16/17
שהתקיימה ביום שני 27/8/17 באולם המליאה**

הישיבה נפתחה בשעה 18:45.

משתתפים:

ראש העיר	-	עו"ד יעלה מקליס
סגן ראש העיר	-	אלי גרינמן
חבר מועצה	-	ורדי בושרי
חבר מועצה	-	עו"ד הדר מימון
חבר מועצה	-	משה לוי
חבר מועצה	-	אמנון סער
חבר מועצה	-	בן ציון רוניק
חבר מועצה	-	יוסי בן דוד
חבר מועצה	-	נתן בז'ה
חבר מועצה	-	ערן קקון

חסרים:

חבר מועצה	-	גד מילר
חברת מועצה	-	קרן לאופר ברנר
חבר מועצה	-	יצחק פינקר
חבר מועצה	-	שמואל רוטמן
חבר מועצה	-	עוזי מאיר

סגל:

מנכ"ל העירייה	-	שירה דקל כץ
גזבר העירייה	-	גל לניאדו
יועמ"ש	-	עו"ד רוני חלמיש
התובעת העירונית	-	עו"ד שרית קפלן
מבקר העירייה	-	ישורון פרסיק
סגן מהנדסת העיר	-	אדי שומכר
מנהל תיכון מקיף יהוד	-	חיים בדש
מנהל אגף איכות הסביבה	-	שגיא מסר
מנכ"ל החברה הכלכלית	-	רועי כהן
מנהלת אגף הרווחה	-	מיכל קדש

על סדר היום:

1. **פתיחת תב"ר - תגבור תוכניות פדגוגיות לתיכון "מקיף יהוד".**
סך התב"ר: 750 אש"ח.
מקורות המימון: קרנות הרשות.
דברי הסבר: בתיכון המקיף תפתחנה כיתת "הזנק" להנדסאים בכל שכבת גיל מתן מענה לאוכלוסיות מוחלשות שעבר לא היו מתקבלות לתיכון ובאמצעות אופני עבודה מיוחדים כגון כיתות לימוד קטנות מקצוע בחירה חדש (תקשוב), מעטפת אדוקה של מחנכת צמודה לכיתה מצליחים להביא תלמידים אלו לסיום 12 שנות לימוד וחלקם להמשך לימודים הנדסאים. בשנת הלימודים תשע"ז פעלו בתיכון 2 כיתות "הזנק" כאשר הכוונה לפתוח בנת תשע"ח 3 כיתות. עלות הפעלת כיתה כזו היא כ-250 אש"ח לשנה. מתוך תב"ר זה סך של 500 אש"ח יוקצו לצורך כיתות "הזנק" בנוסף, תינתן תוספת הגדלת שעות הלימוד ללימודי 5 יחידות במתמטיקה והקטנת קבוצות הלימוד במגמה זו. כבר השנה הנוכחית הייתה קפיצה משמעותית במסיימי 5 יחידות מתמטיקה ובשנת הלימודים הבאים הצפי לגידול הוא משמעותי יותר.
דברי הסבר נוספים: מר חיים ברש, מנהל התיכון.
*יופעל בהתאם להיתכנות תקציבית בהמשך.
2. **פתיחת תב"ר - עיקור וסירוס חתולים.**
סך התב"ר: 100 אש"ח.
מקורות מימון: הרשאת משרד החקלאות, (מצ"ל).
דברי הסבר: העירייה זכתה, בסיוע משרד החקלאות, לעיקור וסירוס חתולי רחוב בהיקף פרויקט השווה לטיפול ב-1000 חתולי רחוב. מטרת הטיפול - צמצום הסבל הכרוך בחיי רחוב מצד אחד, ומצד שני, לצמצום את מספרם באותם מקומות בהם הדבר מהווה מפגע סביבתי או תכרואתי. עלות ממוצעת של עיקור וסירוס עומדת על מחיר ממוצע של 115 ₪ ובתוספת עלות ממוצעת לחיסון כלבת של כ-15 ₪. סה"כ עלות טיפול בחתול: 130 ₪. תמיכת משרד החקלאות מדברת על 100,000 ₪ כאשר התקציב יינתן למימון ביצוע מחצית ממספר הניתוחים המינימלי על פי ההתחייבות שניתנה על ידי הרשות.
3. **פתיחת תב"ר לבניית גנני ילדים ומקלט ציבורי עילי ברחוב גורדון.**
סך התב"ר: 4.3 מ"ש"ח.
מקורות מימון: הרשאות משרד החינוך עתידיות: 1.5 מ"ש"ח. קרנות הרשות: 2.8 מ"ש"ח.
דברי הסבר: העירייה מבקשת לבנות צמד גנני חדשים מעל מבנה מעון היום הסיעודי, המתעתד להיבנות ברחוב גורדון 9, כפי שאושר במועצה. הבינוי במתחם אמור לכלול בניית צמד גני ילדים על המבנה האמור, הריסת גן ילדים ישן קיים, הריסת מקלט ציבורי ישן ובניית מקלט ציבורי עילי חדש ותיקני, שיכול לשמש כמבנה עירוני לצרכי אגפי העירייה השונים.
בשטח המדובר לא ניתן לבנות את המעון וגני הילדים ללא הצורך בהריסת גן הילדים והמקלט הישנים הבנויים בשטח. יצוין כי בניית מעון היום הסיעודי מתקצבת מביטוח לאומי ומקן שלם בסך של כ-4 מ"ש"ח כאשר העירייה נדרשת לעדכן את הגופים הללו בקצב ההתקדמות.
דברי הסבר נוספים: מר רועי כהן, מנכ"ל התכ"ל.

4. הגדלת תב"ר 932 - בניית ביה"ס "יהודה הלוי" החדש.

סך הגדלת התב"ר: 7,070 אש"ח.

מקורות מימון: קרנות הרשות: 4,270 אש"ח הרשאת משרד החינוך (צפוי): 2,800 אש"ח וקבלת אישור מועצה להשתמש במידת הצורך בקרנות הרשות במקור מימון ביניים עד לקבלת ההרשאה המשלימה של משרד החינוך וזאת בהתאם למכתבו של סמנכ"ל משרד החינוך תמיר בן משה המצ"ל. דברי הסבר: לעירייה תב"ר מאושר מס' 932 ע"ס 14,218 אש"ח לבניית ביה"ס "יהודה הלוי" החדש, טרם בקשת הגדלה זו. פירוט המקורות המאושרים הינם: 11,218 אש"ח הרשאת משרד החינוך ו- 3,000 אש"ח מקרנות הרשות. העירייה חתמה על חוזה עם הקבלן י.לרר הנדסה בע"מ באמצעות משכ"ל, לביצוע ביה"ס בשתי פעימות, תוך ניהול ותכלול הפרויקט ע"י החברה הכלכלית יהוד-מונוסון. פעימה ראשונה הינה לבניית חלק מביה"ס שעליו קיימת הרשאת משרד החינוך המכיל 18 כיתות לימוד, ופעימה שנייה לבניית השלמת 6 כיתות לימוד נוספות, כך שיכיל לבסוף 24 כיתות. ישנו צורך כעת להשלמת תקצוב התב"ר מקרנות הרשות לצורך השלמה מלאה של שלב א' ו ב' וכן הגדלה מותנית בהרשאה שצפויה להתקבל ממשרד החינוך ע"ס משוער של כ- 2,800 אש"ח. לאחר הגדלה זו יעמוד התב"ר ע"ס כולל של 21,288 אש"ח.

מצ"ל תחשיב מעודכן לאופן הישוב ההשלמה הנדרשת לבניית ביה"ס מקרנות הרשות כפי שהוסבר לעיל:

אומדן תקציבי הקמת ביה"ס יהד"ל (ללא אולם הספורט) :	
14,218	סכום תב"ר נכון ל 1.5.17 :
-3,351	בוצע:
10,867	יתרה בתבר :
2,800	הרשאה צפויה ל 6 כיתות נוספות
13,667	
אומדן יתרה לביצוע נכון ל 1.5.17 :	
14,103	קבלן למבנה 18 כיתות + עמלת משכל
2,851	קבלן למבנה 6 כיתות + עמלת משכל
382.5	יתרת חשבון תיאום ופיקוח (מחשבון 2 ואילך) :
320	עמלת חכל
280	יתרת חשבונות תכנון
17,937	אומדן יתרת עלות פרוייקט
4,270	נדרש כעת להשלמת התב"ר

דברי הסבר נוספים: מר רועי כהן, מנכ"ל החכ"ל. מהנדס אבי פירקיס, מפקח הפרויקט.

5. הגדלת תב"ר - מעון "רקיאל".
סך הגדלת התב"ר: 250 אש"ח.
מקורות המימון: קרנות הרשות.
דברי הסבר: מדובר על פרויקט שדרוג מעון קיים של נעמ"ת אשר במסגרתו התווספו: כיתה, חדר בטחון, חלל משותף, מטבחון, כניסה נוספת ומרחב משחקים פתוח. כמו כן, גדרות ופיתוח סביבתי. (במימון של כ-750 אש"ח). בכדי שהפרויקט יעמוד בדרישה של משרד הכלכלה, נדרשו שינויים, בוצעו התאמות ושינויים באישור התמ"ת כולל התייחסות לנגישות, ועל כן נדרשת הגדלת התב"ר. הפרויקט עתיד להסתיים ולהימסר לתמ"ת בחודש אוגוסט לקראת הפעלתו באופן מלא ב- 1.9.2017.
דברי הסבר נוספים: אינ' שרון גלוטר, מהנדסת העיר. מר עזרא אלבו, מנהל הפרויקט.
6. הגדלת תב"ר - שיקום תשתיות כבישים, מדרכות, פתרונות ניקוז וחניות לציבור.
סך הגדלת התב"ר: 2 מש"ח.
מקור מימון: קרנות הרשות.
דברי הסבר: בהמשך לאישור חלק מתב"ר בסך של 2 מש"ח לסך של 4 מש"ח. תב"ר נדרש לצורך הסדרת תשתיות לרבות ביצוע פתרונות ניקוז מתוכננים כלקחי החורף האחרון, וכן המשך שיקום מדרכות בהתאם לעבודת מטה שהוכנה בניהול אגף ההנדסה וצוות תשתיות מתנדבים יישובי - קרצוף וריבוד כבישים, הסדרת חניות, טיפול במפגעי בטיחות בלתי צפויים ולרבות קרצוף וריבוד של חלק ממקטעים/רחובות.
דברי הסבר נוספים: מנכ"ל העירייה והצוות המקצועי.
7. הגדלת תב"ר מס' 988 - סלילת ופיתוח רחוב בר סימנטוב.
סך הגדלת התב"ר: 600 אש"ח.
מקור מימון: קרנות הרשות.
דברי הסבר: מועצת העיר אישרה תב"ר ע"ס 2,527 אש"ח לעבודות פיתוח כביש ומדרכה ברחוב בר סימנטוב בקטע מכיכר יצחק שדה ועד העצמאות כאשר מקורות המימון היו 1,437 אש"ח משרד התחבורה ו 1,090 אש"ח קרנות הרשות.
נדרשת הגדלת תב"ר זה לקראת שלבי סיום פיתוח מקטע רחוב בר סימן טוב מכיכר יצחק שדה עד התחברות לפרויקט במקטע שלב א' שהושלם לאחרונה (רח' העצמאות). במהלך ביצוע עב' הפיתוח ברחוב, ובמקביל לקידום תוכנית ניקוז עירונית התברר, כי קיימת בעיה הנרסית במערכת התיעול הקיימת של הרחוב. על כן הונח קו ניקוז חדש בעומק רב יותר לכל מקטע בר סימן טוב מרח' יצחק שדה ועד התחברות לקו הראשי ברח' עצמאות.
בהתאם לכך בוצעו ההתאמות הבאות להמשך עב' רציפה והימנעות מפגיעה בתשתיות עירוניות קיימות וכן התקיים שיתוף ציבור להצגת חתך רחוב חדש: מדרכה נגישה, הסדרת כניסות לבתים וחניות פרטיות, חניות מרוצפות וציר נסיעה מתון תנועה.
דברי הסבר: אינג' אדי שומכר, סגן מהנדסת העיר. מר עזרא אלבו, מנהל הפרויקט.
8. הגדלת תב"ר תכנון כללי 2017-2018.
סך התב"ר: 750 אש"ח.
מקורות מימון: קרנות הרשות.
דברי הסבר: אגף ההנדסה נידרש לבצע תכנונים שונים מעת לעת (תכנוני כביש, מדרכה, ניקוזים, הסדרות תנועה וכו'). כמו כן, האגף נידרש להפעיל בעלי מקצוע מיוחדים כמו קונסטרוקטור וכו', בהתאם לצרכים שמתעוררים, ועיתים אף אינם מתוכננים מראש כמו נושא מבנים מסוכנים. התב"ר אמור לתת מענה תקציבי לכל אותם נושאים.
דברי הסבר נוספים: אינג' שרון גלוטר, מהנדסת העיר.

9. מינוי הדר מימון, חבר מועצת העיר, כנציג מועצת העיר יהוד-מונוסון באסיפה הכללית של תאגיד והביוב מי אונו בע"מ.

דברי הסבר: עיריית יהוד מונוסון הצטרפה לתאגיד המים והביוב מי אונו בע"מ. בהתאם להוראות סעיף 28 לתקנון התאגיד, העירייה רשאית לפעול למנוי נציג מטעמה אשר ישמש יחד עם נציג מועצת העיר קריית אונו, באסיפה הכללית של תאגיד מי אונו בע"מ.

נוכח האמור לעיל, ובהמשך לבקשתו של חבר מועצת העיר, הדר מימון, ולהסכמתנו לבקשה זו, מתבקשת מועצת העיר למנות את הדר מימון, כנציג באסיפה הכללית של תאגיד המים "מי אונו".
* מצ"ל הסעיף הרלוונטי מתקנון התאגיד.

אישור מועצת העיר להמלצת ועדת התמיכות באשר לתיקון התבחינים למתן תמיכות מתקציב 2017. בהתאם לנוסחם כיום, מאפשרים התבחינים למתן תמיכות מתקציב שנת 2017 להסדיר מתן רשות שימוש לאגודות ספורט במגרש הכדורגל בלבד. התיקון נועד להסדיר ולהרחיב את אפשרות העירייה לתת תמיכה עקיפה לאגודות ספורט על ידי מתן רשות שימוש מוגבלת במתקני ספורט עירוניים נוספים לאגודות.

מצ"ל: • התבחינים למתן תמיכות לשנת 2017 - מתוקן. • חוות דעת היועמ"ש לעניין תיקון תבחינים לתמיכות במוסדות ציבור לשנת הכספים 2017.

11. אישור מועצת העיר להמלצות ועדת התמיכות באשר להצעת תבחינים למתן תמיכות תקציב 2018.

מצ"ל: • התבחינים למתן תמיכות לשנת 2018.

• חוות דעת היועמ"ש לעניין התבחינים לתמיכות במוסדות ציבור לשנת הכספים 2018.

• פרוטוקול ישיבה בנושא תמיכות למוסדות ציבור מיום 14/8/17.

12. אישור החוזה בין עיריית יהוד-מונוסון לבין החברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון (1996) בע"מ, להפעלת צהרונים בבתי"ס.

דברי הסבר: במסגרת הצעת חוק לפיקוח על הפעלת הצהרונים, התשע"ז-2017, שעבר בקריאה שלישית, הוסדרה מתכונת הפעלת הצהרונים ובהתאם לכך נקבע כי:

1. הצהרונים יופעלו על ידי רשות מקומית ו/או מי מטעמה.

2. נקבעו כללים ברורים על אופן הפעלת הצהרונים על ידי הרשות או מי מטעמה.

3. נקבעה תקרה אותה ניתן לגבות בגין כל תלמיד.

כחלק מכך, על כל רשות מקומית למלא תצהיר לפיו היא עומדת בהוראות החוק.

בנוסף, עיריית יהוד מונוסון החליטה להיענות לקול הקורא שפרסם משרד החינוך לגבי סבסוד צהרונים לכיתות הנמוכות בבתי הספר בעיר.

במסגרת סבסוד הצהרונים נקבע כי ההורים ישלמו את המחירים המקסימליים הבאים:

כיתות א' וב' ישלמו כ- 785 ש"ח בחודש לפעילות הצהרון. כיתות ג' ישלמו כ- 935 ש"ח לפעילות הצהרון. על מנת להפעיל את הצהרונים כאמור בחוק, העירייה מבקשת להמשיך להפעיל את הצהרונים בבתי"ס בעיר יהוד-מונוסון באמצעות החברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון אשר תרחיב את הפעילות לבתי

ספר נוספים בעיר (1996) בע"מ (להלן: "החברה הכלכלית").

לצורך העברת הפעילות לאחיותה של החברה הכלכלית להפעלת הצהרונים, על העירייה והחברה הכלכלית לחתום על חוזה בכל הקשור לגיבוי התקציבי ומתן זכות השימוש בכיתות בית הספר.

מצ"ל: • נוסח החוזה בין העירייה לבין החברה הכלכלית. • אישור דירקטוריון החברה הכלכלית ליהוד מונוסון (1996) בע"מ.

דברי הסבר נוספים: גל לניאדו, גזבר העירייה. עו"ד רוני חלמיש, יועץ משפטי. רועי כהן, מנכ"ל החכ"ל.

פרוטוקול

עו"ד יעלה מקליס: ערב טוב. אני מבקשת להתחיל ישיבת מועצת עיר 16/17 שלא מן המניין.

קהל: לא שומעים.

עו"ד יעלה מקליס: יהיה פה שקט, אז ישמעו. אני אתחיל בדיווח, שביום שישי בצהריים, 25/8/17, קיבלנו הודעה ממשרד הבריאות, כי בדגימות מים שנלקחו על ידי מקורות, התגלו חריגות. משרד הבריאות הנחה את התושבים בעיר להרתיע מים לשתייה, לבישול ולצחצוח שיניים.

בעקבות המידע, העירייה טיפלה באירוע כדלקמן: יידענו את התושבים על מצב מי השתייה וכללי ההתנהגות הנדרשים ככל האמצעים. באמצעות השיטור העירוני, באמצעות הפעלת כריזה בכל רחבי העיר עם הנחיות לתושבים להרתיע את המים לשתייה, אכילה וצחצוח שיניים. פרסום הודעה בעמוד הפייסבוק של העירייה, פרסום הודעה באתר העירייה. למעלה מ-150 שיחות טלפון של אנשי האגף לשירותים חברתיים לקשישים, לעובדים זרים המטפלים בקשישים ומתן הנחיות מתאימות. עובדי האגף לשירותים חברתיים, וידאו שכל האוכלוסיות המוחלשות הנוספות מעודכנות, ויודעות כיצד לנהוג בטיפול במים. פנייה בשפה האמהרית לאוכלוסייה האתיופית באמצעות ראשי הקהילה, שליחת הודעות באמצעות האפליקציה העירונית. פנייה למשרד הבריאות ודרישה להודעה במדיה הארצית, ובעקבות פעילות העירייה, גם ניתנה הודעה שמשרד הבריאות במהדורת החדשות של השעה 14:00. ערכון ועדי ההורים במערת החינוך, דרך קבוצות הוואטסאפ הכיתתיות והפצת המידע והמסגרות החינוכיות השונות, ערכון באתר האינטרנט של תאגיד המים מי אוננו, ערכון ועד הרובע מונוסון ויידוע התושבים בגוגל, הודעה בקבוצות הוואטסאפ של המתנדבים בעיר.

פעילויות נוספות שביצענו: למרות שנוהל החירום לא דרש את זה, ביקשתי פריסה של 5 עוקבי מים במיקומים מרכזיים בעיר, ותאגיד מי אוננו נענה לבקשה, ואכן הציב 5 עוקבים. תגבור המוקד העירוני בנציגים נוספים והפעלת משמרת נוספת במוצאי שבת. מתן מענה לכל פנייה של תושב למוקד העירוני 106. מדובר למעלה מ-300 שיחות שנענו. לא נותרו פניות ללא מענה. מתן ערכון שוטף בעמוד הפייסבוק של העירייה, מתן תשובות שלי והתייחסות אישית לפניות של התושבים, סיור בעיר וביקור אצל הקשישים, כולל בדיוור מוגן, דרשנו בשלומם ויידאנו שהמידע הגיע אליהם והם יודעים שהם צריכים להרתיע את המים. קשר רציף עם משרד הבריאות ודרישה לטיפול מיידי בכביה, ולקחת דגימות גם בשבת, פנייה לראשי חברת מקורות לטפל בכביה, ושיתוף פעולה עם תאגיד המים לפרסם מודעות ומידע לתושבי העיר.

היום בשעה 15:00 קיבלנו הודעה שכבר לא צריך להרתיע, ואפשר להשתמש במים לכל השימושים, גם ללא הרתחה.

עו"ד הדר מימון: יש לי שאלה בנושא הזה.

עו"ד יעלה מקליס: בבקשה.

עו"ד הדר מימון: זה נראה כאילו העירייה עשתה את כל מה שהתאגיד היה אמור לעשות וכל הכבוד באמת. אולי גם העירייה תודיע על כך, שעבור המים המזוהמים ביומיים האחרונים שהיינו צריכים לשפוך, אנחנו גם נזוכה עליהם.

עו"ד יעלה מקליס: איזה מים היה צריך לשפוך?

מר ורדי בושרי: צודק.

עו"ד הדר מימון: השתמשנו במים לא ברור קנינו הרכה מאוד מים, תשאלו פה את החנויות בעיר.

מר ורדי בושרי: במחיר מופקע.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17

מיום 27/8/17

עמוד 8 מתוך 97

עו"ד הדר מימון: העירייה טיפלה בזה ביחד חזקה ובזרוע נטויה. אולי העירייה תמשיך את הטיפול וגם תיתן מענה לבעיה הכלכלית מול מקורות.

מר משה לוי: והמסננים.

מר נתן בז'ה: כל תמי 4 צריך להחליף מסננים.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו בתיאום מול מקורות לגבי העניין של הטיפול, והמענים שנדרשים לתושבי העיר בעניין הזה. אנחנו נבדוק את האפשרויות שעומדות בפנינו. כמו שנאמר, הדרישה הייתה להרתיח את המים ומי הברז הוכרוז כפתוחים לשימושים נוספים.

אני עוברת לנושא הבא, עיריית יהוד מונוסון קיבלה הודעה ממשרד הפנים, על הכרזתנו כרשות איתנה. אני כראש העיר, יחד עם מנכ"לית העירייה, מבקשים להעניק תעודת הוקרה והערכה לגזבר העירייה. תעודת הוקרה והערכה מוענקת בזאת לגל לניאדו גזבר העירייה, על ניהול פיננסי אחרי ומאוזן. חברים יקרים, אתם מפריעים להתנהלות.

מר ורדי בושרי: אולי תסבירי לנו מה זה אומר בדיוק? שלא תעשי את זה במחשכים והכל בסודיות.

עו"ד יעלה מקליס: אם לא תפריע, אז אני גם אסביר.

מר ורדי בושרי: אני לא מפריע.

עו"ד יעלה מקליס: טוב.

מר ורדי בושרי: [לא ברור] תסבירי מה המשמעות של זה.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה. על ניהול פיננסי אחראי ומאוזן, שתרם להכרזת משרד הפנים.

מר עוזי מאיר: מה השאלה אבל? משמעות של מה?

מר שמואל רוטמן: עיר איתנה, עיר איתנה.

מר עוזי מאיר: אה, עיר איתנה.

עו"ד יעלה מקליס: תעודת הוקרה והערכה מוענקת בזאת לגל לניאדו, גזבר העירייה, על ניהול פיננסי אחראי ומאוזן, שתרם להכרזת משרד הפנים על עיריית יהוד מונוסון, לראשונה בתולדותיה עירייה איתנה. שירה דקל כץ מנכ"לית העירייה, יעלה מקליס ראש העיר. בהזדמנות זו, אני מבקשת לצרף להערכה ולתודה, יוסי.

מר יוסי בן דוד: אני רוצה לשאול את הגזבר משהו, גברתי.

עו"ד יעלה מקליס: אחר כך.

מר יוסי בן דוד: לא, עכשיו, למה אחר כך, אני אשכת.

עו"ד יעלה מקליס: אז תרשום לך, תוץ מזה, אתה לא שוכח כלום. אני רוצה להוסיף תודות והערכת לכל צוות הגזברות שעובד לצידו של גל ושותף לעשייה, ולכל שאר השותפים שסייעו בניהול הפיננסי של העיר, וקבלת התעודה וההוקרה החשובה הזאת, כולל ועדת כספים בראשותו של משה לוי.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 9 מתוך 97

מר נתן בז'ה: אני חושב שזה לא 'כולל', אלא בזכות משה לוי וועדת הכספים שבהתנדבות מגיעה במשך כמה, 3.5 שנים, לשיבות, ועושה את העבודה כנאמנות. אנחנו לא צריכים תעודה, באמת שלא. אבל נזכיר את זה קצת יותר ממה שאת משאירה את זה לסוף. כי כל היתר הראשונים הם בשכר וזו העבודה שלהם.

עו"ד הדר מימון: נתן, בליבה היא מודה לך.

מר ורדי בושרי: זה בראשות משה לוי, לא משה לב.

עו"ד יעלה מקליס: אתה לא שומע.

מר ורדי בושרי: אני לא שומע?

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר ורדי בושרי: תפעילי את ההקלטה. אמרת משה לב.

מר יוסי בן דוד: אנחנו היינו כבר עירייה איתנה, נכון בעבר? אני שואל את הגזבר?

קהל: מה זה משנה? זה לא עקרוני עכשיו.

מר יוסי בן דוד: היינו עירייה איתנה בעבר או לא היינו? שאלתי אם היינו.

מר גל לניאדו: תחת ההגדרה הזאת של עירייה איתנה, לא היינו. היינו תחת הגדרה אחרת, שבעבר הייתה הגדרה אחרת של משרד הפנים לעירייה איתנה, היינו.

מר יוסי בן דוד: היינו.

מר גל לניאדו: משרד הפנים שינה את ההגדרה וחילק את זה ל-3 קטגוריות[לא ברור] רשות איתנה, ועכשיו נכנסנו לקטגוריה של רשות איתנה על פי חוק, שבעבר לא היינו וזה גם לא היה קיים.

מר יוסי בן דוד: אבל בעבר היינו עירייה איתנה לפי הגדרת משרד הפנים, נכון?

מר גל לניאדו: לפי הגדרה אחרת שלה היינו[לא ברור]

מר יוסי בן דוד: בסדר, מה זה משנה?

מר נתן בז'ה: הצטלמתם ביחד.

מר יוסי בן דוד: תודה רבה לך.

מר משה לוי: עכשיו אנחנו איתנה וחזקה.

???: אבל אין כסף בקופה, אין כסף לסלול כבישים.

מר ורדי בושרי: מה המשמעות של זה?

עו"ד יעלה מקליס: לשאלתך, ורדי, המשמעות-

מר ורדי בושרי: לא, תני הסבר.

עו"ד יעלה מקליס: אני מנסה להסביר, אם אתה תיתן לי להסביר, אם לא תתפרץ, אז אולי אני אתן לך הסבר.

מר ורדי בושרי: אולי הגזבר יסביר, זה שקיבל את התעודה.

עו"ד יעלה מקליס: עירייה איתנה זאת עירייה שקיבלה עצמאות בקבלת החלטות לגבי תב"רים, לגבי חוזי התקשרות ועוד נושאים חשובים בהתנהלות השוטפת. כלומר, אין צורך בהרבה נושאים שבעבר היה צריך לקבל אישור משרד הפנים. היום אנחנו פטורים, הם סומכים על שיקול הדעת שלנו.

מר נתן בז'ה: זאת אומרת, שזה בזכות הכסף שנמצא בחברה למימון.

עו"ד יעלה מקליס: לא, לא, אתה מבלבל.

מר עוזי מאיר: זה הניהול, זה הניהול.

עו"ד יעלה מקליס: אתה מבלבל שני דברים, אתה מבלבל בין עליית הדירוג של מעלות לרשות איתנה.

מר בן ציון רוניק: אולי בואו נתחיל ?

עו"ד יעלה מקליס: חברים, אנחנו מתחילים בסדר היום.

מר נתן בז'ה: אנחנו לא התחלנו עם ה[לא ברור] האלה.

מר בן ציון רוניק: בסדר, אז לא התחלתם. הערתם את ההערות[לא ברור]

סעיף מס' 1 - פתיחת תב"ר לתגבור תוכניות פדגוגיות לתיכון "מקיף יהוד".

עו"ד יעלה מקליס: על סדר היום, נושא ראשון - פתיחת תב"ר לתגבור תוכניות פדגוגיות לתיכון מקיף יהוד. סך התב"ר: 750,000 ש.מ. מקורות המימון: קרנות הרשות.

דברי הסבר: בתיכון המקיף תפתחנה, נפתחו, כיתת "הזנק" להנדסאים בכל שכבת גיל מתן מענה לאוכלוסיות מוחלשות שעבר לא היו מתקבלות לתיכון ובאמצעות אופני עבודה מיוחדים כגון כיתות לימוד קטנות מקצוע בחירה חדש (תקשוב), מעטפת אדוקה של מחנכת צמודה לכיתה מצליחים להביא תלמידים אלו לסיום 12 שנות לימוד וחלקם להמשך לימודים הנדסאים.

בשנת הלימודים תשע"ז פעלו בתיכון 2 כיתות "הזנק" כאשר הכוונה לפתוח בנת תשע"ח 3 כיתות. עלות הפעלת כיתה כזו היא כ-250 אש"ח לשנה. מתוך תב"ר זה סך של 500 אש"ח יוקצו לצורך כיתות "הזנק". בנוסף, תינתן תוספת הגדלת שעות הלימוד ללימודי 5 יחידות במתמטיקה והקטנת קבוצות הלימוד במגמה זו. כבר השנה הנוכחית הייתה קפיצה משמעותית במסיימי 5 יחידות מתמטיקה ובשנת הלימודים הבאים הצפי לגידול הוא משמעותי עוד יותר. דברי הסבר נוספים, נמצא פה חיים בדש מנהל התיכון, אם מישהו רוצה לשאול אותו שאלות, זה הזמן.

מר חיים בדש: ראש העיר, אני חושב, חברי המועצה, לקראת שנת הלימודים, אני רוצה קצת לספר לכם מה קורה בתיכון.

מר שמואל רוטמן: רצוי מאוד.

עו"ד יעלה מקליס: בבקשה.

מר חיים ברש: חשוב שכולם יידעו, אולי גם הגיע הזמן להוציא את הפיל הלבן שנמצא פה בחדר, שכולם שואלים איך תיכון מקיף יהוד לא נמצא בבתי הספר המצטיינים במדינת ישראל.

מר שמואל רוטמן: זה לא פיל לבן.

מר חיים ברש: זה פיל גדול. הוא עדיין תיכון מצטיין. אני רק אעשה קצת סדר. קצת על גודל התיכון בשנת הלימודים הבאה. בשנת הלימודים הבאה בתיכון ילמדו 1,675 תלמידים, כולל תלמידי החינוך המיוחד. שכבת הגיל העולה, החדשה ה-י' החדשים, 571 ילדים, כאשר אני גאה לומר שקלטנו את כל ילדי העיר יהוד באופן מוחלט, מממוצע גרעין של 25 ו-30, כולם נקלטו בתיכון. כל אחד בהתאם לרמת הלימוד שלו ולכיתה המתאימה לו, אבל קלטנו את כולם.

אני מדגיש את זה בצורה מאוד ברורה, משום שאם נחזור 3 שנים אחורה כשהייתי פה ואישרתם אותי כמנהל התיכון, אמרתם לי 'מהם אחוזי הזכאות?', אמרתי לכם 'חבר'ה, תוך שנה אני יכול להביא לכם 100% זכאות, כולכם מבינים מה המחירים'. אמרתם לי 'לא צריך'.

מר ורדי בושרי: נכון.

מר חיים ברש: לא משלמים את המחיר, אף אחד מאיתנו לא מוכן לשלם את המחיר, ואני גם אגיד ואודה, לא מוכן לנהל בית ספר כזה. ואני חושב, שכאשר שואלים אותי 'חיים, האם אנחנו תיכון מצטיין?' - כן, 97.5% מכלל התלמידים המתחילים אצלי ב-י', מסיימים אצלי ב-י"ב. אני יכול להגיע ל-100% זכאות ככה. תסתכלו בבתי ספר שונים בסביבה, המתמיימים בקפיצה נחשונים בבגרויות, תסתכלו על הסעיף של התמדה. אני לא מוכן לשאת במחיר החברתי, אני לא מוכן לשאת במחיר החינוכי.

כשיש לי תלמיד שמצלצל אליי מהצבא עכשיו מהטירונות, וחלקכם אולי מכיר אותו, אין לו תעודת בגרות, אפילו לא רבע תעודת בגרות, אפילו לא בחינת בגרות אחת. אבל כשהוא אוכל אבק עכשיו בנחל, אני גאה לומר שהוא בוגר תיכון מקיף יהוד. לא הכל נמדד באחוזי זכאות לבגרות. התיכון צריך לתת מענה לאלה מן הצד האחד שיש להם תעודות בגרות מדהימות, מצטיינות, שפותחות כל שער באוניברסיטה, לבין אלה שלא. כולם היו שלנו, כולם הם ילדינו, ועם כולם אנחנו נוזז קדימה.

ולכן אני אומר, תסתכלו על המספר, אין לי 10 ילדים בתיכון, יש לי 571 בשכבת הגיל החדשה, 1,675 תלמידים בכל התיכון, ואנחנו ניתן מענה לכולם. גם כשזה קשה וגם כשזה כואב. ונכון, אני לא מוכן לשלם בהנשרה של ילדים החוצה.

קצת נתונים: כעיקרון, בבתי הספר המצטיינים שמדינת ישראל פרסמה, הם פרסמו את בתי הספר שעשו את הקפיצה הגדולה השנה. להגיד לכם שאני מרוצה מאחוז הזכאות של התיכון - לא, ממש לא. סיימנו עם 79.4% את תשע"ו. את תשע"ז אנחנו כנראה נסיים עם 83%-82%. את תשע"ח השנה הקרובה, ה-י"ב שמתחילים עכשיו, אנחנו נסיים עם 88%-87.5%. יח"ד מתמטיקה, תשע"ו היינו על 11.4%, השנה כבר סיימנו עם 17%, כלומר י"ב שכבר בדרכם לצבא. והשנה הקרובה אנחנו נסיים עם 25% מתמטיקה. חבר'ה, אנחנו מדברים על תיכון לא ממיין, במסות קריטיות. אצלי 25% זה 145 ילדים. יש תיכונים שזה כל התיכון, חלקם מופיעים ברשימת בתי הספר המצטיינים, הממיינים, המנשירים. אני גאה להיות אחד שיש לו את כולם[לא ברור]

נתוני הגיוס שלנו לצה"ל: חבר'ה, אין לאן לזוז עוד. אני לא יכול להציג בזה שיפור. זה הנתון. התמדה, חבר'ה, וזה הסעיף לצערי, כל כותרות העיתונים שהיו בשבוע שעבר, אף אחד לא דיבר על ההתמדה. 97.5%. ואם אנחנו מסתכלים על נתונים של בית הספר הזה בנושא ההתמדה, לאורך כל השנים תיכון מקיף יהוד התגאה ובצדק במי שנכנס. יעשו את כל הסלטות שבעולם, כדי שהוא יסיים 12 שנות לימוד בתיכון. תסתכלו על אחוז הנשירה, 0.66%, כאשר הממוצע הארצי הוא 1.5%. אנחנו נלחמים על כל ילד, ופה אני אעצור רגע ואגיד, כיתות ההזנק, ההזנק להנדסאים.

חבריה, זה ילדים עם ממוצע גרעין של 30 ו-40. ילדים שבחטיבת הביניים לא היו בחטיבת הביניים, הם עברו אותה. או החטיבה עברה אותם, לא יודע, הם לא היו. הילדים האלה, הגיעו תוצאות בחינות הבגרות של המחזור של הקיץ השבוע, והציונים הראשונים שהלכתי לראות, זה את תוצאות בחינת הבגרות של הילדים האלה. הילדים האלה עשו 5 יח"ד בבחינה אחת בתקשוב, כיתה שלמה עברה, כל הכיתה. ואז נפתח פתח, נפתחת הדלת ללימודי י"ג-י"ד אמיתי והם עושים עוד 3 יח"ד פרויקט השנה לשון ומתמטיקה, והם מתחילים ללמוד לימודי הנדסאים. חבריה, אתה לא משנה מציאות של ילד, אתה משנה מציאות של משפחה שלמה, שחלק מהמשפחות חלקכם מכירים, דור שני, שלישי ורביעי למצוקה, ואתה עושה מהפך.

הכיתות האלה, המשרד לא מממן אותם לצערי, משום שהן עוד אף פחות מכיתות אתגר, אבל הכיתות האלה מצילות ילדים. השנה כבר התיינה 3 כיתות, כאשר כל כיתה כזו, אני מציע לכולם, בואו לראות, בואו לשמוע את הילדים שהם איבדו את התקווה, הם כבר לא האמינו, והיום כשאתה שומע אותם ב-י"ב, זה ילדים שהולכים ועושים, לא יודע אם תעודת בגרות, לא חושב, אולי חלקם, בודדים, אבל הם יעשו את הקפיצה, הם יכנסו ל-י"ג-י"ד.

מתמטיקה: 25% מתמטיקה 5 יח"ד בתיכון מקיף כמו שלנו, על ההטרונגיות האדירה שלו, במספרים, כמסות הקריטיות – זה נתון שהוא ברמה ארצית גבוה, והקפיצה היא קפיצה נחשונת. אני מאוד מקווה שהשנה סוף-סוף מדינת ישראל תכיר בתיכון מקיף יהוד כבית ספר, כמוסד חינוך מצטיין, ותיתן לו את פרס החינוך הארצי. אנחנו נעשה את התהליך כדי שהם יעשו את זה. בד בבת, התיכון הזה הוא גאוות העיר, הגאווה של כולם, כולנו שותפים, וכל הילדים הם ילדים שלנו. החזקים, הזקים פחות, מהמשפחות העשירות ומהמשפחות הלא עשירות, ואיתם אנחנו נעשה את המהפך שדורש תעודת הצטיינות שכזאת. תודה.

עו"ד יעלה מקליס: חיים, תודה רבה.

מר יוסי בן דוד: אני רוצה לומר משהו, חיים, אתה מנהל באמת מצטיין, ויש לך הערכה ביישוב מאוד גבוהה, ההורים מאוד אוהבים אותך ועוד יותר הילדים. וההישגים שאתה הצגת כאן הם מרשימים. רק אני רוצה לציין, בצורה ברורה ובגאווה, כי תיכון מקיף יהוד במשך עשרות שנים הוא תיכון מעולה. היה פה אדם שנקרא ד"ר יוסף משולם ז"ל, שהקים את התיכון הזה, והגיע להישגים אדירים, עם נתונים מדהימים. אחוזי הנשירה הגיעו גם ל-0.4%, תבדוק את זה אחורה, ועל זה נלחמנו. ואני שמח לברך אותך על הנקודה הזאת שהבגרויות, אם זה 75% או 80%, כל ילדי העיר, זאת הייתה המדיניות של הדיירקטוריון ושל רוב ראשי הערים שהיו כאן [לא ברור] כמעט כולם שהתיכון שייך לתושבי יהוד מונוסון, ואין דבר כזה לא לקבל ילד בגלל ציונים נמוכים. גם ילד שהוא קצת בעייתי, זה כישלון שלנו אם אנחנו משאירים אותו בחוץ. ועל זה היה מאב. ואני שמח שאתה ממשיך את הדרך, ואני שמח שהציונים שלך טובים ותמשיך ככה.

מר חיים ברדש: אני שוב חוזר ואומר, חבריה, זו לא המצאה שלי. לתיכון יש מסורת ארוכת שנים של הכלה אדירה, של התמדה ושל שאיפה למצוינות.

קהל: חיים, אני רוצה לדבר. אני לימור, שנה שעברה לימדתי אצלך. אני באה מבית ספר ש-20 שנה אני מלמדת בחולון, הוא מהמצטיינים, 97% בגרות. הבית ספר ביהוד לא נופל ואף למעלה מזה. אחוזי הבגרות הם בדיוק מה שחיים תיאר, זה פונקציה של מחיר, של ערכים, זה פונקציה של חברה. ולכן, אני באמת-באמת חושבת שאתה איש חינוך מהמעלה הראשונה, ומגיע לך כל הכבוד על העבודה [לא ברור] גם בבית הספר שלי.

מר יוסי בן דוד: אז אני יכול לומר לך גברתי, הדברים הם נכונים, אבל היינו כבר מקום שני במדינה. ירדנו למקום 13, אבל [לא ברור] עדיין גבוה. אני מכיר את כל הנתונים בעל [הלא ברור] הוא מנהל בישראל ואני מברך אותו.

(מדברים ביחד)

מר נתן בז'ה: אם אפשר.

מר אלי גרינמן: כן, כן. חבר מועצת העיר נתן בז'ה, בבקשה.

מר נתן בזיה: חיים, כשבאת לפה באחת הפעמים הראשונות[לא ברור]

קהל: יש לך רמקול, למה לא שומעים?

מר אלי גרינמן: לא שומעים. זה לא רמקולים. זו הקלטה.

מר נתן בזיה: אני צריך להוציא את הגרון.

גב' שירה דקל כץ: לאף אחד אין רמקול.

מר אלי גרינמן: אין רמקולים פה. אין, אין.

מר בן ציון רזניק: תהיו קצת בשקט, כולם ישמעו.

מר נתן בזיה: יש רמקול. לא חשוב. זה חוצפה, אבל לא חשוב.

מר עוזי מאיר: תמיד המילים האלה.

מר נתן בזיה: חיימ'קה, אז ראיתי שהיית לחוץ טיפה, כי שמעת שברוך קופל עף מפה. הוא עף מפה כי הוא ההיפך ממך לגמרי. הוא עף מפה כי הוא לא רצה לקבל 21 ילדים לתיכון, כי הוא אמר 'הרמה תרד'. ואנחנו כל כך גאים שאתה הגעת, ואתה שומר, לא על הרמה הגבוהה, אלא הילדים שלנו, ועל זה תבורך.

מר חיים ברש: אני רק אוסיף דבר אחד, חבר'ה. לפני שנתיים, התחלנו כשותפות עם מכון ויצמן, בתכנית שנקראת 'מוח, מדע, חישובים', שזו תכנית הדגל של בני נוער מצטיינים במדינת ישראל, שנלמדת רק במכון ויצמן ובחמדה תל אביב. השכבה הראשונה, הקבוצה הראשונה הולכת לסיים בשנה הקרובה. האיש שיושב משמאלי, יש לו שם[לא ברור] שמוכילה במוח. חבר'ה, נכון להיום, ברישום של מוח, שנת הלימודים הבאה, ביהוד מונוסון, עם 25% מכלל התלמידים במכון ויצמן בתכנית הזאת. זה המון. אלה הילדים של כולנו, ואני לא יודע, אולי יש שם פרס נובל, מי יודע, אולי הוא מסתתר שם, אולי הוא[לא ברור] שם. אבל זה ילדים שלנו, זו גאוה אדירה לראות אותם, לשמוע אותם, בתכנית שהיא השפיץ של השמנת של התכנית של המדעים במדינת ישראל.

מר אלי גרינמן: מי שרוצה להגיד, בבקשה. משה, אחר כך אמנון.

מר משה לוי: אני רוצה להגיד לך, אני סיימתי ב-1970 את התיכון, אני הייתי אחד התלמידים ש[לא ברור] מקום שלישי, פרס שלישי ארצי על עבודת מחקר שעשיתי. כבר אז התיכון הזה הוביל בראש. הייתי מעל 10 שנים יו"ר ועדת ההורים. אחד הדברים שהקפדתי, זה יוסי גם יגיד, הקפדתי שכל תלמידי יהוד יתקבלו. זה היה אצל חנה נאמן, זה היה אצל ליניק.

מר נתן בזיה: וגם אצל ברוך בהתחלה.

מר יוסי בן דוד: זו המדיניות[לא ברור]

מר משה לוי: זו הייתה המדיניות, גם של העירייה וגם של ועד ההורים, תמיד הקפדנו. אז התיכון הזה לאורך כל הדרך הוביל בראש. מה שקצת אולי באמת אני רוצה להבין, הוצאה ממוצעת שהיא 23,500 נש לילד, כאשר ביגאל אלון היא 18,500 נש. אני לא מבין למה הפרש הגבוה הזאת.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 14 מתוך 97

מר עוזי מאיר: סליחה רגע, תזמנו ישיבה רק על התיכון. שמענו, ובאמת אני מכבד. אני מצדיע לך, אני אומר לך לא אכפת לי מכל המצטיינים, המצווה הכי גדולה שאתה עושה, שאתה לוקח את הילדים האלה ומזניק אותם קדימה. זה מה שאתה עושה כל השנים, זו הברכה שמגיעה לכולם. ואני אומר את זה כי אני צריך ללכת לאירוע, והייתי רוצה גם להשתתף בהצבעה על הסלילה של הרחובות וזה. אז בואו, אם תכרך בשם כולנו באמת, ושיהיה לך בהצלחה, ההצלחה שלך של כולנו.

מר אלי גרינמן: מי שרוצה להגיד, להרים את היד.

מר אמנון סעד: יש לי שאלות. אתה אומר שיש לנו כבר 2 כיתות, והשנה תיפתח כיתה שלישית. מאין התקציב של 2 הכיתות האלה?

מר חיים ברש: מתוך השוטף של בית הספר, מהטיפה שומן שיש לנו, מהנפח.

מר אמנון סעד: אל תבכה.

מר חיים ברש: אני לא בוכה, אני לא בוכה. לרגע לא. אבל על מנת לממן את הכיתות האלה, אני צריך מימון נוסף, משום שבתקציב ההכנה של 2017 כבר נכנסתי לגירעון.

מר אמנון סעד: כשאתה אומר תיפתח כיתה שלישית, זאת אומרת, העירייה, מה שאתה מבקש עכשיו בעצם, הכסף שאתה מבקש, לממן את אותן כיתות קיימות-

מר חיים ברש: נכון.

מר אמנון סעד: כדי שב-2017 חסר כסף, 2016 כן היה?

מר חיים ברש: נכון.

מר אמנון סעד: זה מה שאתה אומר?

מר חיים ברש: כן.

מר אמנון סעד: טוב תראה, העניינים שאנחנו צריכים לדבר עליהם הם כספיים, וראשת העיר איננה, אני אגיד בכל זאת. תראו, יש פה על הקיר, תראו, תכנית האב לחינוך, זו תכנית שאנחנו אישרנו ב-150,000 ש"ח, ומעולם לא ראינו את התוצאות שלה. תוצרים שלה לא ראינו. מה שאנחנו רואים, חבל שהיא איננה, אבל אני אגיד את זה בכל זאת, מה שאנחנו רואים פה, זה דמגוגיה ופופוליסט יקה בשקל. סליחה, זה לא מכוון אליך, מראש אני אומר. כל מה שאנשים אמרו פה, אתה יכול להוסיף מע"מ על זה ממני אליך, אני מעריך אותך מעל ומעבר, ואתה גם יודע את זה. אז אני מבקש, תוציא את עצמך ממה שאני אומר. רגע, חבר'ה, באמת.

מר אלי גרינמן: חבר'ה, תנו לו לדבר.

מר אמנון סעד: יש פה תכנית. לא יודע, מרשימה, זה מזכיר לי את ערוץ 8 עם איינשטיין, מלא נוסחאות. איפה התכנית הזאת? מי אמר לנו, אחרי שאנחנו השקענו כסף, ומסתובבים פה יועצים כבר 3 שנים במסדרונות, את יודעת מה, אני כבר לא יודע עם איזה חליפות ואיזה עניבות. אני מבקש, מפריעים לי פה, אלי. מפריעים לי. אני מבקש.

מר אלי גרינמן: לא להפריע. בסדר.

מר אמנון סעד: למרות שהוא התפרץ, אני לא הפרעתי לו. אז שלא יפריע לי. ואנחנו לא רואים תכנית אמיתית,

איפה, איפה. אם יש כשלים או קשיים, איפה הם? אולי הם בבית ספר במעלה? אולי הם בבית ספר הרצל? אולי הם בכיתות תלם בחטיבה? מבקשים פה כמות מאוד נכבדת של כסף, כשהגזבר וכל העירייה אומרת כבר המון-המון זמן 'אין כסף, בואו נתאמץ, בואו נתכווץ'. ואז, זה מאוד נוח לבוא כמה ימים לפני תחילת הלימודים, מבלי שאנחנו נרע באמת תכנית אמיתית איפה יש בעיות לילדים שלנו בבתי הספר. אני מכיר את הבעיות שלי בבית שלי, אז יש לי יכולת פיננסית טובה, אני לוקח[לא ברור] אבל איפה הדברים נמצאים בלבד התחתון? הגענו כבר ישר לתיכון, כאילו שכל הבעיות נפתרו בכל המקומות. זה לא תקין. זה מבחינתי, אני אומר לכם שוב ושוב, ואנחנו אומרים לכם את זה כל הזמן, רבותי, אתם רוצים שיתוף פעולה מאיתנו, תראו לנו תוצרים, תבהירו מה צריך, שאנשי המקצוע שעושים פה את העבודה. אני לא מבין, אנחנו אישרנו את זה לפני יותר משנה וחצי, את תכנית האב לחינוך. איפה האנשים פה?

גב' שירה דקל כץ: רגע, אז בוא תן לי לענות לך.

מר אמנון סעד: לא, כשאני אסיים תעני, אין בעיה, על הכל, כל מה שאת רוצה.

מר אלי גרינמן: שנייה, יש עוד מישהו מחברי העירייה?

מר נתן בז'ה: כן, כן, אני רוצה.

מר אמנון סעד: כשאני אסיים, תעבירו למי שאתם רוצים. לכן אני אומר, אנחנו נמצאים בפני שנת בחירות, וזה בסדר שרוצים לעשות פה כל מיני דברים, אבל יש לזה טעם וריח מאוד-מאוד לא נכונים בשלב הזה ובעיתוי הזה. ומבלי שאנחנו נקבל את הפרוגרמה האמיתית של איפה הילדים הקשים שבאמת אין להם יכולת, ושנמצאים בכל מיני שכונות שאני כן מכיר אותם. לכן אני אומר, ההצעה שלי היא להוריד את זה מסדר היום. כן, שירה, להוריד את זה מסדר היום, להביא תכנית אמיתית, להראות לנו שאותו מומחה ששילמנו, שהצבענו בעד לתת לו כסף ושכר, שיראה פה את התכנית. תראו לנו נתונים, אנחנו לא יודעים כלום. האסיפה הכללית, גם של הדירקטוריון של התיכון, גם של מוסדות החינוך פה של הכל, אין לנו מושג. כבואנו לקבל החלטה, אין לנו שום נתון. זה לא יעלה על הדעת. אתם לא יכולים להביא לנו עכשיו, וזה על הכיפאק, והמצגת היא טובה, וזה בסדר, כולנו מתפעמים, ובאמת אני אומר את זה, בלי טיפה של ציניות. אחד האנשים שאני מעריך ביותר בחיים זה חיים בדש, לא בעירייה הזאת. אבל זה לא תקין. אני אסיים, שירה, לא צריך להאיץ בי. אני יודע מתי לסיים, תאמיני לי.

מר נתן בז'ה: כמה פעמים אמרנו שיש יו"ר לעירייה[לא ברור] המנכ"לית, ואסור לה להתערב.

מר אלי גרינמן: נתן, עוד מעט אתה תרבר. נו.

מר נתן בז'ה: אבל יש כללים במדינה הזאת.

מר אלי גרינמן: בסדר, אבל אתה מפריע.

מר נתן בז'ה: לא, אני לא מפריע לו. אתם צריכים להעיר לו, לא היא.

מר אמנון סעד: אנחנו מאוד משתדלים להיות ממלכתיים ולדבר בנימוס.

עו"ד הדר מימון: אבל היא גם חברת מועצה, בחייך.

מר עוזי מאיר: אלי, אני אחריו.

מר אלי גרינמן: לא, נתן.

מר אמנון סעד: להיות ממלכתיים ולנתח את כל הנתונים שיש, ובנמצא, ואם לא בנמצא תמציאו לנו אותם. אין דבר כזה לבוא. תראו, אני גם אמרתי את זה, ראשת העיר עכשיו נכנסה ואני אגיד את זה עוד פעם, הצעד הזה מבחינתי הוא פופוליסטי, הוא צעד דמגוגי. להביא שבוע לפני פתיחת שנת הלימודים 750,000 ש"ח, אחרי שכבר המגמות האלה בעצם מתקצבות ב-2016, ואנחנו לא יודעים למה איך וחסר שם כסף עכשיו, כן לעשות אותן ב-2017. חוץ מזה, הכסף הזה כל כך יקר, כי בינתיים מה לעשות, לא התברכנו במשאבים כאלה גדולים. אתם לפני חודשיים אמרתם שאין פה כסף, וצריך לקחת הלוואה, ואפילו רוטמן הזמין את הציבור לבוא להגיד לנו שאנחנו ניתן לך יכולת לקחת הלוואה. לא. הכסף הזה הוא לא הפקרות. אתם צריכים לדעת שיש פה כסף לחלק אותו במשורה. ואני אומר שאני מכיר בעיות של ילדים בבית ספר הרצל ובמעלה ובשפי, ששם הבעיות הן יותר קריטיות.

מר נתן בזיה: הרבה יותר.

מר אמנון סעד: אז מה עושים? לוקחים פה איזה משהו, שגם ככה יש לו כתר, הוא נוצץ, הוא מזהב, ואומרים 'חבריה, מה, לזה לא תתנו?'. אם צריך, לא ניתן. אנחנו מבקשים את הפרוגראמה הזאת של תכנית אב לחינוך ולדעת לאן הולך כל שקל, ואנחנו נקבע. שוב אנחנו אומרים לכם, ובפעם המי יודע כמה - תראו לנו, תשתפו אותנו, נגיע להחלטה ביחד. אם תביאו לנו מסמך ותגידו 'פה צריך 1 מיליון ש"ח, פה צריך 1 מיליון ש"ח כי מאן דהוא אמר' - סליחה, לא בבית ספרינו, תודה.

מר נתן בזיה: אלי, אפשר?

מר אלי גרינמן: סליחה, אני כבר לא יו"ר, ראש העיר פה יו"ר.

מר נתן בזיה: אני אקריא לכם אישור תב"ר במועצת הרשות המקומית. בית המשפט העליון קבע כי תהליך קבלת ההחלטה על ידי מי שהוקנתה לו סמכות על פי חוק, מן הראוי שיהיה מורכב בדרך כלל ממספר שלבים בסיסיים חיוניים, זה בדיוק מה שאנחנו מדברים עליהם, אשר הם הביטוי המוחשי להפעלת הסמכות המשפטית, תוך התייחסות לנושא מוגדר, ואלו הם - איסוף וסיכום הנתונים לרבות חוות הדעת המקצועיות והנוגדות, אם ישנן כאלה. בדיקה משמעותית של הנתונים, דבר הכולל במקרה של תזות חלופיות גם את בדיקת המעלות והמגרעות של התזות הנוגדות. לבסוף, סיכום ההחלטה המנומקת - תהליך כגון זה מבטיח כי כל השיקולים הענייניים יובאו בחשבון כי תיעשה בחינה הוגנת של כל טענה, וכי תגובש החלטה אותה ניתן להעביר, וליישב את הוויכוח המשפטי והציבורי. יוצא אפוא, שלפני קבלת החלטה על ביצוע פרויקט כלשהו, זה מה שקורה כרגע, התב"ר הזה, וכל התב"רים האחרים, מן הראוי שהרשות המקומית תאסוף את כל הנתונים הרלוונטיים ותקיים דיונים שבהם ייבחנו הנתונים והחלופות בכל ההיבטים והתכונות הכספיים. מן הראוי שתעשה זאת בשיתוף כל הגורמים המוסמכים, ולפי החלטה מנומקת של מועצת הרשות. ועכשיו, אם תגידו שאצלכם זה לא היה, התשובה עברה לסדר היום, כי אני כבר שומע[לא ברור] מכאן. רק ככה מצביעים על תב"רים.

מר עוזי מאיר: גברתי ראש העיר אני באמת שמעתי את דברי החברים, ושמעתי את דברי מנהל התיכון. אני האחרון שיכול להצביע נגד סעיף כזה, כי המדובר הוא בילדים לא מהרמה הגבוהה, מדובר באותם ילדים שהגיעו מהרצל והגיעו מבעלה, והגיעו מכל בתי הספר לתיכון, והגיעו למצב שצריך למצות אותם שיגיעו לדרגה מסוימת של השתלבות בחיים. הם לא יכולים להוציא 5 יח"ד, והם לא יכולים להוציא בגרות מלאה. איפה נשלח אותם?

???: הם בשפי.

מר עוזי מאיר: סליחה רגע. לא הפרעתי לך, תאמין לי. תיכף אני אתן לך תשובה. מחכים כל אחד שהבן שלו, הילד שלו יגיע לתיכון קודם כל, ומתפללים שהילד שלו ברמה הכי גבוהה.

מר משה לוי: פעם היו[לא ברור]

מר עוזי מאיר: סליחה, משה, אני מדבר איתך שבשנתיים העליתי את אחוזי הבגרות ב-12%, מ-52% ל-64.5%.

מר אמנון סעד: הוא הגיע לאן שהוא רוצה, הוא העלה.

מר עוזי מאיר: כן, קח, תיכנס לשנים, תראה. אני אביא לך את התעודה, יש לי אותה בטלפון.

מר אמנון סעד: אתה רוצה רק להגיע לנושא הזה, ברור.

מר עוזי מאיר: סליחה, אני הפרעתי לך?

מר אמנון סעד: כן, לי הפרעת, לי הפרעת. אם אתה כבר (מדברים ביחד), לי הפרעת.

מר עוזי מאיר: אוקיי, אתה הפרעת, אוקיי. אני בא ואומר, למי מיועד? למי מיועד כיתות ההזנק האלו? עכשיו עוד הצעה יש לי, באמת לשמינייה, לאופוזיציה.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אני מבקשת, אתה מפריע.

מר ורדי בושרי: תראי, יש פה נאום בחירות.

מר עוזי מאיר: ורדי, תכבדו. אני לא הפרעתי, דיברו פה רבע שעה, אני ארכר בדיוק 2 דקות, דקה וחצי, לא יותר. ידידי, קודם כל, מדובר באוכלוסיות כאלה, לתת להם את האפשרות להתקדם בחיים. לחברי השמינייה אני אומר, מסר באמת, אתם שמינייה, יש לכם רוב לכל, תציעו הצעות החלטה, תציעו הצעות שתשקיעו בכך צבי, תשקיעו בילדים החלשים, תשקיעו בילדים ברמה גבוהה, תשקיעו בימין, תשקיעו בשמאל, תשקיעו בדשא, תשקיעו בכניינים, תציעו. תציעו הצעות. סליחה רגע, במקום לבוא ולהתקיף דברים טובים, תציעו דברים יותר טובים.

מר אמנון סעד: [לא ברור] את זה [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע.

מר עוזי מאיר: אני לא בקואליציה, אני לא בהנהלה, אז אל תגייד שאני [לא ברור] איתם.

מר אמנון סעד: אתה עושה פה נאום בחירות.

מר עוזי מאיר: אני לא בהנהלה, סליחה רגע. גברתי ראש העיר, כואב להם, אני יודע, את המצוקה, זה קשה לספוג דבר כזה, שאין לשכה ואין טלפונים ואין כלום. אבל זה לפני 6 חודשים גם היה, נכון על הקיר? מה היה כשהם חזרו לקואליציה כל החברים האלה? עכשיו זה מפריע להם בגלל כיתות ההזנק? עכשיו הם רוצים? די, תאשרו ואחר כך תבקשו חומרים, תבקשו לשמוע על התיכון, לשמוע על החברה הכלכלית. יש זמן לכל דבר. תבקשו דיון בנושא התיכון, הוא יבוא כל הישיבה לדבר. תבקשו דיון בנושא חברה כלכלית, יבוא יו"ר החברה הכלכלית וידבר כל הערב. תבקשו ישיבה. עכשיו אנחנו מדברים על סעיף 1 לסדר היום, יש לנו הרבה סעיפים. לצערי, אני צריך ללכת, יש לי עוד אירוע היום. אבל בואו נתמקד בדברים החיוביים. תפסיקו עם זה, זה לא בחירות. לבחירות יש זמן.

מר אמנון סעד: אל תטיף לנו, תטיף לעצמך.

מר עוזי מאיר: אני לא מטיף לך, חס ושלום.

מר אמנון סעד: הוא מטיף לנו. הוא מגן עליך, אני יודע שזה מתאים לך. שידבר על עצמו ועל ה... שלא יטיף לנו. מי הוא שהוא יטיף לנו?

מר עוזי מאיר: אני לא מטיף.

מר אמנון סעד: [לא ברור] מטיף[לא ברור] חברי מועצה.

מר עוזי מאיר: אני לא מטיף.

מר אמנון סעד: דבר לעניין, אנחנו נקשיב.

מר עוזי מאיר: זה כואב שאין סמכויות, אני לא רציתי סמכויות. זה כואב שאין לשכה. אבל תפסיקו כבר, אתם מוציאים מטענים.

מר אמנון סעד: [לא ברור] סמכויות. למה אתה משקר?

מר עוזי מאיר: אבל למה אתם עצבניים?

מר אמנון סעד: [לא ברור] את התיק שאני מחזיק בן[לא ברור]

מר עוזי מאיר: אני לא רציתי.

מר אמנון סעד: לפני חודשיים אמרת לה 'אני[לא ברור] בית ספר'. אז פ..

מר עוזי מאיר: שום בית ספר. אני ממלכתי כל החיים שלי אהיה. אני לא פועל על פי המשכורת, על פי המצפון שלי. ואני היחידי שלא בקואליציה.

מר אמנון סעד: כן.

מר עוזי מאיר: ואני היחידי שלא הסכים לקבל תפקיד.

מר בן ציון רזניק: כשאתם דיברתם, זכוב לא זו בחרר.

מר עוזי מאיר: את התפקיד שלך היא הציעה לי, אני לא רציתי. היא הציעה לי עד היום ואני לא רציתי תפקיד.

עו"ד יעלה מקליס: עוזי, די, די.

מר בן ציון רזניק: אני רוצה בצרה.

מר עוזי מאיר: אז אני רוצה באמת לסיים, להגיד קודם כל למנהל התיכון חזק ואמץ, תמשיך. אם העירייה לא תאשר, אז להמשיך לרתום את ועדי ההורים, לרתום את כל התיכון, ולא להפסיק את הפרויקט הזה. תודה.

(מדברים ביחד)

קהל: [לא ברור] כבוד לאנשים שיושבים פה, סליחה. אני תושבת, אני באתי לשמוע משהו מכובד. אוי ואבוי לי שאני רואה ישיבה כזאת.

מר בן ציון רזניק: נכון, צודקת.

קהל: מה לעשות, שהיא מתנהלת ככה. באמת, תנו כבוד אחד לשני. זה בכלל לא יפה, תסלחו לי.

עו"ד יעלה מקליס: בדיוק.

מר נתן בז'ה: מה בדיוק? את לא יודעת לנהל את השיחה? מה בדיוק? ואת צריכה לסתום את הפיות.

מר ורדי בושרי: מה בדיוק?

מר נתן בז'ה: מה בדיוק?

(מדברים ביחד)

קהל: גמרת לדבר, תן לאחר.

עו"ד יעלה מקליס: תודה.

מר בן ציון רזניק: אפשר? ברשותכם, נתן ברשותך. אני רוצה דקה אחת הרבה יותר קצר מכל מי שדיבר לפניי. אמנן אמר 'תשתפו אותנו ואל תביאו לנו דברים מוכנים', נתן הקריא לנו פסיקה של בית המשפט העליון, שאני בעוונותיי מכיר אותה מהעבודה שלי, על איך צריך להתייעץ ולקבל את כל המידע, ואני הכל מסכים שזה נכון. לכן, זה מאוד חבל, שכשאני לפני שבוע פונה לוורדי ואומר לו 'בוא נשב ונדבר ונראה איך אנחנו יכולים להגיע להסכמות, מה אתם יכולים, מה אנחנו יכולים, איך נעבוד ביחד לטובת העיר', ורדי כותב לי 'הדר זו הכתובת'. סליחה נתן, לא הפרעתי לכם, אני אהיה מאוד קצר.

מר נתן בז'ה: לא מפריע.

מר בן ציון רזניק: ואז אני פונה להדר מימון, אומר לו 'תשמע, הפנו אותי אליך, בוא נשב ונדבר', אז הדר כותב לי 'לא קיבלתי תשובה למכתב ההוא ולא למכתב הזה ולא לשם, אז אי אפשר לשבת ואי אפשר לדבר'. אז בסדר, אתם היום שמינייה, יש לכם כוח. אתם רוצים להפיל תקציב של כיתות הזנק, שזה לא התלמידים העשירים והגדולים, נכון חיים? תקן אותי אם אני טועה.

מר אמנן סעד: גם אתה עכשיו[לא ברור]

מר ורדי בושרי: [לא ברור] פוליטיקה.

מר בן ציון רזניק: אמנן, אני לא מועמד לראש עיר. לא הפרעתי לך, דיברת הרבה זמן, לא נכנסתי. הנה אני מסיים. ההזנק של התיכון זה לא התלמידים העשירים וזה לא החברה שבאים ממשפחות עשירות, זה התלמידים שבדיוק צריכים אותנו שנתמוך בהם. אתם לא רוצים לתמוך – אל תתמכו, אבל אל תבואו בכל מיני תירוצים שלא שיתפו אותנו וכן שיתפו אותנו. זה הכל, תודה.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה.

מר נתן בז'ה: אני מבקש.

עו"ד יעלה מקליס: שמוליק. אתה כבר דיברת, אחר כך תוכל להשלים.

מר נתן בז'ה: אוקיי, אני אחכה.

מר שמואל רוטמן: אני אבקש 2 דברים מאוד קצרים. אמנן, אם אני לא טועה, ההצעה הזאת מונחת על השולחן שלנו סדר גודל של 3 חודשים, לא יודע להגיד פלוס-מינוס.

מר אמנון סער: מה פתאום, אולי אצלכם.

מר שמואל רוטמן: סליחה, אמנון.

מר אמנון סער: מאיפה אתה מביא 3 חודשים?

מר שמואל רוטמן: אמנון, זה מה שאני זוכר, בסדר?

מר אמנון סער: אצלכם בקואליציה דיברתם.

מר שמואל רוטמן: אז אני לא יודע, לקרוא לזה פופוליסטיקה של בחירות, אני לא יודע.

עו"ד יעלה מקליס: חודש.

מר שמואל רוטמן: אז אולי חודש, אני מכיר את זה יותר, בסדר? דבר שני, אני אומר ככה. מדובר פה על תכנית אב לחינוך, בסדר? אתה אומר 150,000 שח. באמת צריך לראות מה יצא מזה, ויש הרבה דברים שעושים תכניות, והן לא יורדות לפרטים באותו רגע. ובגלל זה, תסלח לי, אני מנסה להבין את ההיגיון. בגלל זה לבוא ולהגיד 'אנחנו לא נממן כיתות הזנק'. אז ניסית לבדוק איתו כמה היה בשנה שעברה וזה. אז בואו נגיד 'בסדר, אנחנו נותנים את הדלתא, אנחנו נותנים משהו'. לקחת דבר כזה ולהגיד 'לא', אני מרגיש עם זה ממש-ממש לא טוב.

מר אמנון סער: תמשיך להרגיש ככה[לא ברור]

מר נתן בדיה: ירידי בני ושמוליק, אני אזכיר לכם שלפני השבוע הזה ישבנו בבית של הדר מימון, וסיכמנו את כל הסעיפים, והם קראו לי שאני יותר דואג להנהלה מאשר לאופוזיציה, והגענו לסיכומים. אבל החברה מאחורה לא יודעים. כשהגעתי הביתה, קיבלתי הזמנה לישיבה עם הכל שונה[לא ברור] שהגב' הוציאה. אז מה היו שווים כל הסיכומים שישבנו ביחד? וכל סדר היום, סותר לגמרי את כל הסיכומים.

מר אמנון סער: כמה זמן אחרי הישיבה, נתן?

מר נתן בדיה: הגעתי הביתה.

מר שמואל רוטמן: אמרנו לכם שיש[לא ברור] אתם רוצים להגיע להסכמה.

מר בן ציון רוניק: אבל מאז עשינו כבר ישיבה והעברנו 10 נושאים.

מר נתן בדיה: אבל אתם מבינים שהאמון נעלם? נשבר האמון.

מר בן ציון רוניק: תצביעו נגד.

מר נתן בדיה: ולכן, מה שקורה, אנחנו אחר כך מביים את רוב הדברים שלא הצלחתם להעביר כאן. לשמחת העברנו בתקציב יותר גדול. אז גם התיכון יכול להיות שקט שאולי הוא יקבל יותר. גם השיפוצי קיץ, דאגנו לתקציב גדול יותר, גם לסלילה דאגנו לתקציב יותר.

מר שמואל רוטמן: סליחה?

מר נתן בדיה: תן לי רגע לדבר.

מר שמואל רוטמן: זה הדר מימון, 4 מיליון שח[לא ברור] דאגתם, בטח.

מר נתן בז'ה: אני לא רוצה שהוא יפריע לי. גם את ה[לא ברור] דאגנו לתקציב לשפץ[לא ברור] מה לעשות? אנחנו העלינו את הנושאים, אז אל תהפכו אותנו לרעים.

מר שמואל רוטמן: מה שאתה אומר, בעוד שבוע נאשר לו יותר?

מר נתן בז'ה: אני אומר שתהיו בשקט. אתם דאגתם שנגיע למצב הזה. אני זוכר את הימים שאני הייתי היחיד באופוזיציה, והיא הייתה אומרת לי[לא ברור] מה קרה? הוא היה סגן בשכר, הוא ויתר על המשכורת ועזב לאופוזיציה, הוא היה סגן בשכר. למה כולם עזבו אותה? מספר 2 שלה. ואנחנו הלא בסדר.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה.

מר עוזי מאיר: סליחה רגע, לרשום לפרוטוקול שאני תומך בכל הסעיפים, כי אני חייב ללכת, יש לי[לא ברור]

מר נתן בז'ה: אתה לא יכול, אתה לא יכול.

מר עוזי מאיר: סליחה רגע, מה כואב לכם? מה זה לא יכול?

מר אמנון סער: לא יכול.

עו"ד יעלה מקליס: נרשם בפרוטוקול.

מר עוזי מאיר: שאני תומך בכל הסעיפים שעל סדר היום, כולל הסלילה של הרחובות, אוקיי? תודה. אני לא מצביע. מותר לי לדבר? גם זה אסור לדבר? מה קרה לכם?

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אני מבקשת שקט, אני מבקשת שקט, גם מהקהל וגם מחברי מועצת העיר.

מר משה לוי: אפשר להגיד משפט?

עו"ד יעלה מקליס: משפט, משה.

מר משה לוי: תראו, אנחנו חיים בתוך מגבלות תקציביות. מה לעשות. והכספים מגיעים מהיטלי השבחה בעיקר לדברים האלה, ששם אנחנו צריכים כסף. לא לשכוח שבדרך לתיכון באמת, ישנן עוד כמה תחנות. יש בתי ספר יסודיים, יש שפי של ילדים חלשים מאוד. אז מן הסתם, אני חושב שצריך לחשוב גם איך מחזקים שם למטה, כפי שאמנון דיבר, איך מחזקים למטה, על מנת שהילדים שיגיעו לתיכון, באמת הם יצטיינו והם יגיעו להצטיינות, כמו שאנחנו רוצים להגיע.

מר שמואל רוטמן: אז כואב נעלה בדיון הבא.

מר משה לוי: סליחה, לא התערבתי, שמוליק.

עו"ד יעלה מקליס: אמרת משפט אחד, משה. אתה רוצה יותר מאחד?

מר משה לוי: עד שאני אסיים.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר.

מר משה לוי: קשה? לא כל כך קשה. אני ציינתי לפני רגע שעלות לילד בתיכון אצלנו 23,000 ומעלה, שזה בין הגבוהים בארץ, בין הגבוהים הארץ. [לא ברור] 18,000 [לא ברור] יש ילדים מאוד-מאוד חלשים. אני לא יודע כאמת, זה עניין של העדפות, איפה צריך להשקיע את הכסף יותר ואת מי יותר לחזק, על מנת שכל ילדי יהוד יקבלו את המקסימום האפשרי. לכן, הדרישה להביא את תכנית האב היא דרישה לגיטימית, אנחנו רוצים לראות אותה, אנחנו הולכים לראות איך צריך לחזק יותר, ואז נחלק את הכסף. והלוואי ויהיה יותר כסף ונחלק יותר, זה מה שיש לי לומר.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה, משה. מישהו מחברי המועצה רוצה להגיד עוד משהו? שמוליק, רצית להוסיף? לא.

מר ורדי בושרי: הדר מימון.

עו"ד יעלה מקליס: הדר.

עו"ד הדר מימון: תודה על רשות הדיבור. מכיוון ואני צוטטתי בשיחה אישית על ידי חברי בני רוניק, אז נשים את הדברים על דיוקם. לצורך הפרוטוקול, ואני גם אמשך משם לאותה חוות דעת של היועץ המשפטי, כותב אליי בני רוניק, לפני שבוע, מספר ימים, ב-22.8. כותב אליי "בוקר טוב, יש מצב שניפגש וננסה להגיע להבנות לגבי הנושאים שעל הפרק במועצה ביום ראשון?", אז כתבתי לו ככה "מעבר לתשובות שלך, אותן תשובות שכתבת לי במייל פעמיים, לא קיבלתי עדיין מענה למכתבי, כך שאינני יודע מה באמת צריך להיות על סדר היום. גם לנו יש כמה נושאים הטעונים טיפול". "אז התשובה היא שלילית?" אתה כותב, ואני עונה לך "גם בפוליטיקה קצת הגינות והדריות מצופה. ממתין בסבלנות לתשובה למכתבין[לא ברור]" עם איזה חייכן כזה. ובני עונה לי "אני מקווה שההערה לא כוונה אליי".

ההערה לא כוונה אליך, היא כיוונה ליועץ המשפטי. ציפיתי לחוות דעת וכתבתי במכתב, שחוות הדעת מצופה תוך מועד סביר מעת משלוח המכתב, לא בחלוף 3 שבועות מקבלת המכתב שלי, ולא שעתיים לפני הישיבה היום, חוות הדעת של היועץ המשפטי נחתה, חוות הדעת שניתנה לבקשתך, לא לבקשתי, כחברת מועצה. אני חושב שיש בזה טעם לפגם. אני חושב שאם חבר מועצה בנושאים שעל הפרק, מבקש חוות דעת מהיועץ המשפטי, היועץ המשפטי ייתן גם תשובה מנומקת תוך זמן סביר, כדי שנוכל להיערך.

אני אומר לגופו של עניין לגבי המכתב, מכתב התשובה וחוות הדעת ששלחת. אומרים השופטים בכתי המשפט לפני שמקבלים את העמדה שלנו כעורכי דין, הפכתי גם הפכתי בפסק הדין של[לא ברור] ולא מצאתי בו דבר. לצערי זה המצב. בפסק הדין שאתה הבאת ואותו ציטטת, לצערי לא מצאתי דבר וחצי דבר מהדברים שבכלל נשאלו בעניין חוות הדעת. נפוכו, שם בית המשפט לא קיבל את עמדת ראש העיר, ופסק שנושאים שעל סדר היום צריך לירון בהם. זה מה שהוא פסק.

מר שמואל רוטמן: זאת הסיבה שאתה לא מצביע עבור הכיתות האלה?

עו"ד הדר מימון: לא, לא, לא. אז אני אומר-

מר שמואל רוטמן: ממש, אני רוצה להגיד לך, זה[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: אתה אל תפריע לי, אתה אל תפריע לי. לגופו של עניין, בנושא הזה שמבקשים פה כסף לעניין החינוך, אני חושב שהדברים של אמנון מקובלים, חבל שלא היית כאן כדי לשמוע. גם בני מצדיק את הדברים, תב"ר צריך לאשר לאחר שדברים נשקלים בכובד ראש. מה שאנחנו רוצים לשקול בכובד ראש, זו אותה תכנית אב לחינוך, שהשקענו בה הרבה מאוד כסף, מן הסתם אנחנו נראה את התוצרים שלה, אני בטוח שאנחנו נראה שם התייחסות כזו או אחרת לתיכון, לכיתות כאלה וכיתות אחרות, ומה זקוק ומהטעון שיפור ומה טעון תמיכה כספית כזו או אחרת.

מר נתן בז'ה: קיבלתי עכשיו הודעה בפוסט. כתוב "בני, לאחר ועדת השמה ושיבוץ, הוחלט על ידי משרד החינוך [שלא ברור] בתיכון מקיף יהוד".

עו"ד יעלה מקליס: נתן, זה לא רלוונטי עכשיו.

מר נתן בז'ה: זה רלוונטי, כי כרגע דיווחתם שאתם מקבלים את כולם. אתם לא מקבלים את כולם.

עו"ד יעלה מקליס: זה לא רלוונטי, זה לא רלוונטי.

מר ורדי בושרי: מה לא רלוונטי?

מר נתן בז'ה: אל תגידו שאתם מקבלים את כולם.

עו"ד יעלה מקליס: נתן.

מר חיים ברש: נתן, זה ילד חינוך מיוחד, אני לא חושב שזה הפורום.

עו"ד יעלה מקליס: זה לא המקום ולא הזמן [לא ברור] המיוחדות של ילד [לא ברור] עם כל הכבוד.

מר נתן בז'ה: אני לא הזכרתי שמות. אז תגידו שלא את כולם מקבלים.

מר עוזי מאיר: את מעמידה להצבעה? אני הולך. תעלי את זה להצבעה, די.

עו"ד יעלה מקליס: חיים, תעזוב את זה עכשיו.

מר נתן בז'ה: המידע צריך להיות מדויק.

עו"ד יעלה מקליס: אה, ככה-

עו"ד הדר מימון: סליחה רגע, אני עוד לא סיימתי את דבריי.

מר ורדי בושרי: רגע, לא סיימנו. מה, לאן את ממהרת עוד פעם?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה מוכן לא להפריע?

מר ורדי בושרי: אבל הוא היה באמצע דבריו.

עו"ד יעלה מקליס: הדר יודע לדאוג לעצמו. [לא ברור] להתייחס לגופו של עניין. בסדר?

מר ורדי בושרי: לגופו של עניין, ברור.

מר נתן בז'ה: משרד החינוך אמר שהוא ילמד ביהוד. אז למה הוא כן קיבל [לא ברור]?

עו"ד יעלה מקליס: נתן, אתה מפריע.

מר נתן בז'ה: אני יודע שאני מפריע. זה יותר חשוב לי, מה לעשות.

עו"ד יעלה מקליס: אז-

מר נתן בז'ה: ילד מוגבל שלא מקבלים אותו.

עו"ד יעלה מקליס: מותק שלין לא ברור הכל בסדר.

מר נתן בז'ה: כן?

עו"ד יעלה מקליס: כן. גם אני יכולתי להרוויח כמה נקודות בעניין הזה, אבל יש דברים שלא ברור

מר נתן בז'ה: אוי, בחייך לא ברור איזה נקודות תקבלי, מאיפה?

מר ורדי בושרי: איזה נקודות?

מר נתן בז'ה: בחייאת דינאק, מה, בלוטו?

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אתה רוצה לסיים את דבריך?

עו"ד הדר מימון: כן, אם יורשה לי.

מר נתן בז'ה: הרסת את העיר, תקבלי נקודות.

מר בן ציון רוזניק: נתן, עד שזה לא נגמר, זה לא נגמר.

מר נתן בז'ה: זה נכון. שהיא לא תתחיל לזרוק לי משפטים.

מר אמנון סער: למה אתה מתכוון, שלא יישאר כסף בקופה? זה נגמר. יש לי חדשות בשבילך, זה נגמר.

מר נתן בז'ה: היא זורקת אליין לא ברור ובסוף הם מתלוננים.

(מדברים ביחד)

עו"ד הדר מימון: אני חושב לגופו של עניין, כדי לסכם גם את הנושא הזה באופן חיובי. לגבי שאר הנושאים שעל סדר היום, אני חושב שהדברים האלה נדונו. אני חושב שהיועץ המשפטי היה אמור לקבל את העובדות ולטרוח ולבקש את העובדות כגון הפרוטוקול שנעשה פה בישיבה הקודמת. ואני חושב שאנחנו כן יכולים לשאת ולתת על הנושאים שעל סדר היום תמיד בנפש חפצה ותמיד כדי לקדם את העיר הזאת. תמיד תמצאו אצלנו אוזן קשבת. אבל אני חושב שאם הרעיון הוא לנהוג תמיד בסוג של עקשנות ובסוג של, לא יודע אם לקרוא לזה אלימות, אבל בסוג של בוטות כזאת - זה לא יכול לעבור. אני לא מבין את הניסיונות האלה לקעקע החלטות של מוסדות דמוקרטיים.

מר ורדי בושרי: נכון.

עו"ד הדר מימון: יושבים פה אנשים, שהם מחזיקים בלמעלה ממחצית מהתמיכה העירונית, ואני חושב שיש מקום לכבד גם את הדעות שלהם, ואני חושב שבנושא הספציפי הזה של כיתות ההזנק, לא יקרה דבר אם אנחנו נמתין עם זה עוד שבוע או עוד שבועיים. תעבירו את אותה תכנית אב, עם אותן המלצות שקיימות. נשכ על הדברים, נראה לאן אנחנו באמת זקוקים ביותר לכספים האלה, ולאחר מכן אנחנו נקבל החלטות, ואני בטוח שההחלטות האלה גם יתאמו את הפסיקה שהביא לפה נתן, וגם את טובת התושבים ואת טובת התלמידים. שום דבר לא יקרה, רק קצת רצון טוב גם מצדכם, לא קרה כלום.

מר נתן בז'ה: בני, כל זה הגשתי לקבל חומר. כל זה, תראה, ערימות, כלום לא קיבלתי.

מר בן ציון רוניק: בסדר, תשמע.

מר ורדי בושרי: מה בסדר?

מר בן ציון רוניק: אתם מציפים אותם בעשרות בקשות.

מר ורדי בושרי: מה בסדר?

מר בן ציון רוניק: אתם מציפים אותם בעשרות בקשות, הם צריכים לעזור את הכל. אתם רוצים פירוט עד רמת החשבונית הבודדת. צריך לזרוק את הכל[לא ברור]

מר נתן בז'ה: בני, בני[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: נתן, תודה רהב. אני רוצה כמה הערות לפני שאנחנו ניגש להצבעה.

מר ורדי בושרי: רגע, אני גם רוצה להגיד משהו.

מר נתן בז'ה: בני, 14.2, 16.

מר בן ציון רוניק: בסדר, נתן.

מר נתן בז'ה: אז זה לא עכשיו[לא ברור]

מר בן ציון רוניק: אז לא נאשר כיתת הזנק? לא נאשר.

עו"ד הדר מימון: בני, אנחנו רוצים לאשר, אבל על סמך נתונים.

עו"ד יעלה מקליס: כן, ורדי.

מר ורדי בושרי: ברשותך, אני לא אחזור על הדברים שנאמרו כאן. ממש ככה בקצרה, ראשית ממש אני רוצה להצטרף לכל הברכות שנאמרו על התיכון ולמנהל התיכון. כפי שמנהל התיכון אמר כאן, לפני כ-3 שנים כשהוא נבחר כאן, כמדיניות אנחנו התווינו שילדי העיר שלנו, בעיקר האוכלוסיות החלשות, ילמדו כאן בעיר שלנו. היה לנו דין ודברים בנושא הזה גם בקדנציה הקודמת וגם בקדנציה הזאת. אני מזכיר לך שאנחנו זימנו את חיים לישיבת הנהלה, וייאמר לזכותו שהוא קיבל את זה וקלט כמעט את כל ילדי יהוד לתיכון. וזה נרבה חשוב במדיניות שלנו, ואני מברך עליה. כמובן שהאוכלוסיות החלשות צריכות את התמיכה שלנו כעירייה גם בנושא הכספי.

אני ממש מצטער שלא שמעת כאן את אמנון כי יצאת החוצה, אני לא יודע מה היה כל כך חשוב ורחוק. אבל בהחלט אנחנו לא נגד תקציבים לאוכלוסיות החלשות והמוחלשות. נהפוך הוא, אני רק אזכיר פה לחברים היושבים פה, שלפני כחודשיים בנושא שיפוצי הקיץ, אנחנו, החברים היושבים כאן, דרשנו להעלות את תקציב שיפוצי הקיץ בעוד מיליון שו, ולצערי את זאת שהתנגדת. ובסופו של יום, אכן הועלה תקציב השיפוצים במיליון נוסף. אני בהחלט מקבל את הדעה הרווחת כאן לקיים דיון כללי בכל הנושא הזה של התגבור הלימודי, היכן להשקיע את הכסף. יכול להיות שבסופו של יום זה אכן יהיה כן בתיכון, אבל צריך לשקול את כל החלופות.

עו"ד הדר מימון: אולי גם בסכומים יותר גדולים.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 26 מתוך 97

מר ורדי בושרי: יפה, לכן אמרתי שהגדלנו את תקציב שיפוצי הקיץ, ויכול מאוד להיות שנבקש להגדיל גם את כל הנושא של התקצוב לאוכלוסיות המוחלשות. לכן, כפי שאת אוהבת תמיד לומר, לברוק את זה בצורה מסודרת ומושכלת. יכול לכאן מי שעשה את התכנית אב לחינוך, יציג את כל הנתונים בפני חברי מועצת העיר, ואני בטוח שבסופו של יום, כל החברים היושבים כאן, יצביעו פה אחד לתמוך באוכלוסיות המוחלשות. תודה.

מר בן ציון רוניק: אני מקווה רק שזה יהיה לפני פסח.

מר ורדי בושרי: בני, תפסיק להיות ציני. בני, די. בינתיים מי שמביא את זה שבוע לפני פתיחת שנת הלימודים זה היא, לא אני. אז תירגע.

מר בן ציון רוניק: אני הכי רגוע.

מר ורדי בושרי: לא, הוא מעלה את העצבים זה.

עו"ד יעלה מקליס: אמנן, כבר דיברת.

מר אמנן סעד: מותר לי.

מר ורדי בושרי: את לא היית פה. איפה היית כשהוא דיבר?

עו"ד יעלה מקליס: סליחה[לא ברור]

מר ורדי בושרי: מה, מפציצים את אירן שיצאת החוצה?

עו"ד יעלה מקליס: חמוד שלי[לא ברור]

מר ורדי בושרי: מה עשית בחוץ? מה עשית בחוץ? תכבדי את חברי המועצה. מה זה השטרות האלה?

מר עוזי מאיר: ורדי, בסעיף 1 אתם רוצים לתקוע את האנשים? סעיף אחד רק שעה? מה קרה לכם?

מר אמנן סעד: אנחנו נסדר בלעדך, לך, לך.

עו"ד יעלה מקליס: אמנן, או שאתה רוצה לדבר בצורה מסוימת[לא ברור] נתן, אתה מפריע לאמנן לדבר. אמנן, אתה מתחיל לדבר או שאנחנו ממשיכים הלאה?

(מדברים ביחד)

מר בן ציון רוניק: זה לא מקובל באמצע ישיבה.

עו"ד יעלה מקליס: זה לא מקובל, אומר רוניק.

מר אמנן סעד: רוטמן, אתה פה? זה גם מיועד אליך וגם לבני. אני אומר תראו, יש מצב מסוים, אף אחד לא תמים פה, בסדר? לא זה שהלך עכשיו ולא אנחנו. יש מצב מסוים, בני. אתם לא משלימים איתו. מה שאתם עושים, תראה, אנחנו פותחים פייסבוק ואנחנו רואים מה אתם עושים. אפילו אם זה לא אתה באופן אישי-

עו"ד יעלה מקליס: אמנן, אמנן.

עו"ד הורר מימון: חני לו לדבר.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, אתה אמרת דברים על משהו שאנשים אחרים אמרו. אתה עושה בדיוק אותו דבר.

מר אמנון סער: שמה?

עו"ד יעלה מקליס: אם אתה רוצה לנהל את זה ככה, שלא תהיה לך טענה אחר כך כלפי אחרים שעושים אותו דבר.

מר אמנון סער: אין לי טענות.

עו"ד יעלה מקליס: אין לי בעיה לתת לך את זכות הדיבור.

מר אמנון סער: אז תחני לי.

עו"ד יעלה מקליס: רק תשים לב, שאתה עושה בדיוק את אותם דברים שהטפת לאתרים לא לעשות. אבל מבחינת דבר.

מר אמנון סער: את יכולה להגיד לי מה זה? אני לא חושב שאני עשיתי מה שעווי עשה, ואני אסביר לך גם למה.

עו"ד יעלה מקליס: אני חושבת שזה עניין לדבר עניינית ולגופו של עניין ולא לגופו של אדם.

מר אמנון סער: אז יפה, אני לא דיברתי. זה לא לגופו של אדם.

עו"ד יעלה מקליס: אם אין לך טענה עניינית[לא ברור] זה לא משנה אם זה[לא ברור] בני, יוסי או נתן.

מר אמנון סער: יעלה, זה לא לגופו של אדם, זה לגופו של עניין. אני רק רציתי שהם יקשיבו לי, כי הם אמרו מה שהם אמרו. אני רוצה שהם יקשיבו לי בקשב רב. יש מצב מסוים פה, מצב מסוים שיש אופוזיציה, יש קואליציה, והמצב של הקואליציה לא טוב, וקשה לכם להעביר דברים. מה קורה? אתם מפרסמים פוסטים שמקדימים את המאוחר 'ביום שני יאשרו'. אל תעשה לי ככה, רוטמן, אתה חלק מזה. אני, כשלא רציתי להיות חלק מזה, עזבתי.

עו"ד יעלה מקליס: אמנון, אתה עוד פעם לגופו של אדם ולא לגופו של עניין.

מר אמנון סער: אל תעשו לי פרצופים.

מר שמואל רוטמן: מה אתה מדבר אליי?

מר אמנון סער: כי גם אתה עשית את זה. אני אגיד.

מר שמואל רוטמן: מה שאני עשיתי, אני אמשך. זה בסדר, ואני אמשך לעשות את זה. הציבור יידע את האמת, עם כל הפעולות שלכם.

מר אמנון סער: נכון.

מר שמואל רוטמן: לא יעזור כלום.

מר אמנון סער: הציבור יידע שאתם כישלון חרוץ, ריסקתם את הקופה, אין לכם מושג איך לנהל עירייה, ואתם עושים לנו, עכשיו אני אמשך, אתם מעלים פוסטים בפייסבוק, מה אתם אומרים? [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: אמנון[לא ברור] לגופו של עניין ולא לגופו של אדם. קדימה. אני נותנת לך את זכות הדיבור, אז בבקשה תשתמש בה לגופו של עניין.

מר אמנון סער: טוב, לצערי, למרות שאני עכשיו באתי, ניסיתי ככה להסביר לכם, איך שאתם עובדים זה לא נכון, אתם לא רוצים להקשיב, זה יהיה גורלכם מעתה ועד סוף הקדנציה, בגלל העקשנות שלכם. אתם עושים מעשה שלא יעשה. אתם מעלים פוסט לפייסבוק, הם אומרים לאנשים 'ביום שני כנראה נאשר ככה וככה', ומה אתם עושים, אתם כאילו מפעילים עלינו לחץ ציבורי. אם אנחנו נצביע בעד, את תגיד 'הנה, ראש העיר פועלת לטובת העיר בנחישות', ורואים את כל הפוסטים שאת מעלה כל יום. ואם זה לא 'הם מפריעים לי לעבוד'. אנחנו מפריעים לה. כן, אנחנו עומדים על המשמר לבל תובילו את העיר הזאת לאן שהאיש הזה שיצא הוביל אותה, שלא יישאר פה כסף לנייר טואלט, וזה כבר קרה בעיר הזאת. אין לכם מנדט פתוח. אתם תעבדו כמו שצריך. רוטמן ובני, אמרתם אנחנו מפציצים אותם ב-140 א', יש לי בקשה מיוני, 1 ליוני על מקלב, לא קיבלתי.

מר שמואל רוטמן: אני לא אמרתי מילה, אני לא דיברתי.

מר אמנון סער: מעניין למה לא קיבלתי את מקלב. היא הקריאה, להזכיר לך בישיבה, היא הקריאה את הנתונים. אבל כשאני מבקש את הנתונים, 3 חודשים אני לא מקבל.

מר ורדי בושרי: הוא צודק, הוא צודק.

מר אמנון סער: שלא לדבר על זה שהגשתי שאילתא איפה הכסף, איפה ה-3 מיליון. אתם מבקשים מאיתנו שנאשר הלוואות. הלוואות תיקחו בבית שלכם.

(מדברים ביחד)

מר ורדי בושרי: מה קרה? אין לכם אחריות? לך יש אחריות? מי הורג את העיר? אתם הורגים העיר, זאת הוגה את העיר, זאת.

מר אמנון סער: אין לכם כסף ואתם רוצים להפיל את זה על הציבור. [לא ברור] אתם לא יודעים לנהל כלכלית את העסק הזה.

מר ורדי בושרי: שלא ידבר שטויות. מה, הוא דובר?

מר שמואל רוטמן: תוריד את הווליום. אמנון מדבר, אתה מפריע.

עו"ד יעלה מקליס: גמרת, אמנון? אני רוצה[לא ברור]

מר שמואל רוטמן: [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: שמוליק, די.

עו"ד יעלה מקליס: אני רוצה שני משפטים לפני שאני מעלה את זה להצבעה. אנחנו מכבדים את הדמוקרטיה.

מר ורדי בושרי: הו, יפה.

עו"ד יעלה מקליס: ואנחנו מעלים להצבעה הצעות החלטה, שאנחנו מאמינים שהן לטובת כל תושבי העיר, ושגם אנשי האופוזיציה יתמכו בהם. אנחנו גם מאוד מאמינים בצוות המקצועי ובהחלטות הפרדגוגיות שלהם. יש לנו פה מנהל תיכון בעל ניסיון, עטור ניסיון בניהול תיכון ועטור הישגים, וכולם פה בירכו על ההישגים שלו. ובאותה נימה של הערכה והצלחה, אני לא מתכוונת בלי זה, כי אני לא מתכוונת לריב עם אף אחד. אנחנו מאמינים שנלא ברור] תקציב הוא יודע מה הוא עושה, והוא יודע לעשות שימוש מושכל בתקציב הזה. ואנחנו מאמינים בו, ואנחנו רוצים להאמין שגם אתם חברי האופוזיציה, תיכון מקיף יהוד יקר לכם, אנחנו יודעים שהוא יקר לכם, ולכן אנחנו מביאים את זה להצבעה ולשיתוף פעולה שלכם. אני אומר יותר מזה, ההצעה הזאת מונחת על סדר היום כבר 10 ימים, כך שאם רצו מידע לגבי העניין הזה-

מר ורדי בושרי: מה זה נותנים, ממש.

עו"ד יעלה מקליס: ניתן היה לקבל מידע[לא ברור]

מר נתן בזיה: [לא ברור] שנה וחצי לא קיבלנו. חוצפנית את.

מר אמנון סעד: זה לא ייאמן.

מר בן ציון רזניק: נתן, נתן.

מר נתן בזיה: שנה וחצי.

מר בן ציון רזניק: נתן, אבל תן לה לסיים.

מר ורדי בושרי: למה היא משקרת? למה לשקר?

מר בן ציון רזניק: אתה יכול להצביע נגד.

עו"ד יעלה מקליס: אתה מפריע לי. אני לא הפרעתי לך, נתן. אני לא הפרעתי לך.

מר נתן בזיה: את מפריעה לי, את מפריעה לי. את הורסת לי את העיר, את מפריעה.

עו"ד יעלה מקליס: לא תפריע לי.

מר בן ציון רזניק: כשאתה דיברת, שמעו כל זכוכ בחדר.

עו"ד יעלה מקליס: אני הקשבתי לכולכם קשב רב, ומי שרצה את זכות הדיבור פעמיים גם קיבל אותו. אז לפחות את הנושא הזה תשמעו. עכשיו נושא נוסף. חברי מועצת העיר חברים באסיפה הכללית של החברה למוסדות חינוך ביהוד, שהיא בעצם החברה שבה ובמסגרתה פועל תיכון מקיף. ובאסיפות הכלליות ניתנת הזדמנות לכל אחד מהחברים להביע את דעתו ולצערי הרב אני אומרת, ואני אגיד את זה שוב, כמות ההשתתפות באסיפות הכלליות אינה מזהירה. ולכן, כל נושא שחברי מועצת העיר, או כל חבר אחר באסיפה כללית ירצה, יקבל ויעשה. יתרה מכך, אומר בעצב רב, שבישיבות האחרונות מנהל התיכון טרח והכין תכנית, והכין מצגת, והכין הרבה מידע על התיכון, אבל ההשתתפות באסיפה הכללית לא הייתה מזהירה.

מר אמנון סעד: את יודעת למה? כי עשית את זה בלשכה שלך. אל תעשי את זה בלשכה שלך, תעשי את זה בחדר הישיבות, אני אגיע. כשהיה היה בתיכון הגעתי. מה עשית? עשית את זה בחדר שלך. אל תגדי פה דברים שאין עליהם כיסוי.

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע לי. אבל אל תפריע לי.

מר אמנון סעד: את לא צריכה לעשות ישיבה אצלך בחדר, תעשי את זה בחדר ישיבות. אני לא נכנס אליך.

עו"ד יעלה מקליס: אתה רואה מה קורה?

מר אמנון סעד: מה אני רואה? שאת עושה פה דמגוגיה בשקל?

מר ורדי בושרי: זה היה דירקטוריון, לא אסיפה כללית.

מר אמנון סעד: אנחנו לא מגיעים. עשתה את זה בחדר שלה.

מר ורדי בושרי: אסיפה כללית זה פה. זה היה דירקטוריון. אז תדייקי.

מר בן ציון רוניק: אבל למה אתם מתפרצים לדברים? אל תקטע אותה. מה זה קשור, למה אתה קוטע אותה?

מר ורדי בושרי: את לא מדייקת.

מר בן ציון רוניק: רגע, הצבענו על קוד אתי.

מר אמנון סעד: למה היא מזמינה לחדר שלה?

מר בן ציון רוניק: מה זה משנה איפה זה?

מר אמנון סעד: זה משנה[לא ברור]

מר בן ציון רוניק: בסדר, אבל לפחות תנו לגמור לדבר.

מר אמנון סעד: אז שלא תגיד את זה.

מר ורדי בושרי: למה היא אומרת אסיפה כללית?

מר אמנון סעד: לפחות שלא תגיד את זה.

מר ורדי בושרי: זה לא נכון. אסיפה כללית זה אנחנו. היא התכוונה ישיבת דיר. היא לא מדייקת.

מר בן ציון רוניק: קודם כל בואו נתחיל צעד אחד אחורה, אל תצעקו.

מר ורדי בושרי: בני, היא לא מדייקת.

מר בן ציון רוניק: בסדר, בואו נתחיל צעד אחד אחורה. אל תצעקו. הצבענו על קוד אתי, שאתם הבאתם, בואו נהיה קצת אתיים. אני מתפלא שהדר לא נזעק. זה לא אתי מה שקורה פה.

עו"ד הדר מימון: אולי כדאי להוריד את זה מסדר היום ולהביא את זה[לא ברור]

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 31 מתוך 97

מר בן ציון רוניק: לא, אבל תנו, כוא, עזוב רגע את המהות. בוא ננהל פה ישיבה נורמאלית. משה, אתה מצדיק את הצעקות האלה? אז בסדר, זה חבל. בואו נירגע, ננהל ישיבה נורמאלית.

מר משה לוי: [לא ברור] בחברה עצמה[לא ברור]

מר בן ציון רוניק: בסדר, תצביעו איך שאתם רוצים, בואו ננהל אבל ישיבה נורמאלית.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] תעצרי את הישיבה.

(מדברים ביחד)

מר בן ציון רוניק: לא, אנשים רואים איך אתם מתנהגים, זה לא יפה. אתה יכול להצביע נגד כל הסעיפים, אבל בואו נהיה בני אדם.

מר ורדי בושרי: בסדר, אבל היא מטעה פה את הציבור.

מר בן ציון רוניק: אז בתור שלך תגיד שהיא מטעה. היא לא מטעה. אבל כשאתה אומר משהו ולא נראה לי, אני לא צורח כמו מטורף באמצע שאתה מדבר. אז בוא, תחזיק את עצמך, זה הכל.

מר אמנון סער: אבל למה היא מקניטה סתם 'לא מגיעים'? אני כן הגעתי.

מר בן ציון רוניק: אבל אמנון, כשאתה דיברת ואמרת לי 'בני[לא ברור]', לא קפצתי. זה לא היה נעים לי, אבל הייתי בשקט.

מר אמנון סער: אתה יודע מה, אתה צודק.

מר בן ציון רוניק: בואו ננהל את זה כמו בני אדם.

מר אמנון סער: אתה צודק.

מר בן ציון רוניק: זה הכל.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: עוד נקודה אחת.

???: סעיף אחד שעה וחצי.

מר בן ציון רוניק: נכון, על זה התרעם עוזי. כי כל אחד מדבר שעה.

עו"ד יעלה מקליס: כיתות הזנק להנדסאים נותנות מענה[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: עוד פעם?

מר בן ציון רוניק: בסדר, תנו ותצביע.

מר ורדי בושרי: אבל למה אתה חוזרת על עצמך?

מר משה לוי: אז תני לנו עוד פעם לדבר.

מר ורדי בושרי: כל אחד יעשה סכב נוסף.

מר משה לוי: גם אני רוצה לדבר עוד פעם, לחזור על הדברים שלי.

מר ורדי בושרי: נכון. למה את חוזרת על עצמך? אמרת את זה כבר.

מר בן ציון רוניק: תכבדו את ראש העיר. ורדי, אם אתה תהיה ראש העיר באוקטובר עוד שנה ושנתיים, אזנלא ברור]

מר ורדי בושרי: תהיה לידי?

מר בן ציון רוניק: אם אני ככלל אהיה במועצה.

מר ורדי בושרי: תהיה לידי?

מר בן ציון רוניק: כן. אם אני אהיה במועצה, אני אהיה לידך.

מר ורדי בושרי: אני אקח אותך לידי. תאמין לי, באמת, עזוב[לא ברור] באמת, אתה יודע שאני אוהב אותך.

מר בן ציון רוניק: בסדר, גם אני אוהב אותך ואת כולם, כואו נירגעו.

עו"ד יעלה מקליס: אני מבינה שזה קשה לשמוע. אני מבינה את המוסר הכפול, הכל בסדר. כמו שאמרתי, אני מכבדת את הדמוקרטיה, ואני מעלה להצבעה פתיחת תב"ר תגבור תכניות פדגוגיות לתיכון מקיף יהוד, סך התב"ר 750,000 ש"ח, מקורות מימון קרנות הרשות. מי בעד?

מר ורדי בושרי: רגע, תעצרי, רק שתדעי לך, תהיה פה הצעה נגרית. שלא תסגרי את ההחלטה ותברחי. תהיה הצעה נגרית, תתכונני.

מר בן ציון רוניק: אפשר, רוני?

מר ורדי בושרי: בטח שאפשר.

עו"ד יעלה מקליס: [לא ברור] לא מן המניין.

מר שמואל רוטמן: דיון שלא מהמניין.

מר ורדי בושרי: אפשר. אל תבלבל את המוח, אל תהיה משפטן, בחייך.

עו"ד יעלה מקליס: אי אפשר.

מר בן ציון רוניק: תן לגמור רגע את ההצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: מי בעד פתיחת תב"ר תגבור תכניות פדגוגיות לתיכון מקיף יהוד, סך התב"ר 750,000 ש"ח?

הצבעה:

בעד - 4 יעלה מקליס, אלי גרינמן, שמוליק רוטמן, בני רזניק.
נגד - 6 ורדי בושרי, משה לוי, נתן בזיה, יוסי בן דוד, אמנון סעד והדר מימון.

יעלה מקליס: שכחתי מישהו?

מר אמנון סעד: לא, לא שכחת.

מר ורדי בושרי: רגע, אנחנו רוצים הצעה נגדית.

עו"ד יעלה מקליס: אין הצעות נגדיות בישיבה שלא מן המניין.

מר ורדי בושרי: מי אמר את זה?

עו"ד יעלה מקליס: החוק.

מר ורדי בושרי: מה אתה אומר, היועץ המשפטי? מה? תדבר, אל תעשה לי עם הראש.

עו"ד רוני חלמיש: אותו דבר כמו שראש העיר אמרה.

מר ורדי בושרי: אין הצעות נגדיות?

עו"ד יעלה מקליס: אין.

מר ורדי בושרי: בטוח?

עו"ד רוני חלמיש: במועצה שלא המניין.

מר ורדי בושרי: אתה בטוח? תראה לי את הסעיף.

עו"ד יעלה מקליס: אני בסעיף 2.

מר ורדי בושרי: רגע, רגע. את טועה, אפשר לתת הצעה נגדית.

מר בן ציון רזניק: אז תעלו הצעה.

מר ורדי בושרי: אני רוצה לדעת. מה זה, את כל יום משנה את ההחלטה?

מר בן ציון רזניק: אי אפשר, ורדי. זו ישיבה שלא מן המניין.

מר ורדי בושרי: תגיד לי לפי איזה סעיף, אני רוצה לדעת.

עו"ד יעלה מקליס: פתיחת תכ"ר-

מר ורדי בושרי: תגיד לי לפי איזה סעיף.

מר בן ציון רוניק: ורדי, לא לכל דבר יש סעיף, אי אפשר.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אני מבקשת שתשב, אתה מפריע לניהול הישיבה.

מר ורדי בושרי: אני רוצה לדעת, שהיועץ המשפטי יגיד לי, שאי אפשר להעלות הצעות נגדיות.

מר בן ציון רוניק: הוא אמר לך, נו. בישיבה שלא מן המניין אי אפשר.

עו"ד יעלה מקליס: שב, תודה.

עו"ד רוני חלמיש: בישיבה שלא מן המניין.

עו"ד יעלה מקליס: סעיף 2, סעיף 2. פתיחת תב"ר.

מר בן ציון רוניק: ורדי, שב, אל תפריע לישיבה. נו, הצבענו, ירד, גמרנו. יש סעיף הבא.

עו"ד יעלה מקליס: ההצעה נדחתה, לא אושר 750,000 נש לתיכון מקיף יהוד.

מר בן ציון רוניק: שעה וחצי סעיף אחד, כואו נעבור הלאה.

מר אמנון סער: טוב, אני מודיע לפרוטוקול[לא ברור]

החלטה: תב"ר לתגבור תוכניות פדגוגיות לתיכון "מקיף יהוד" - לא אושר.

סעיף מס' 2 - פתיחת תב"ר - עיקור וסירוס חתולים.

סך התב"ר: 100 אש"ח.

מקורות מימון: הרשאת משרד החקלאות, (מצ"ל).

עו"ד יעלה מקליס: סעיף 2 - פתיחת תב"ר, עיקור וסירוס חתולים.

מר אמנון סער: כואו נצביע על זה בעד, נו. חתולים אני אוהב.

עו"ד יעלה מקליס: סך התב"ר 100,000 נש, מקורות מימון הרשאת משרד החקלאות. דברי הסבר: העירייה זכתה, בסיוע משרד החקלאות, אמנון, אתה מפריע. חברים, אתם מוכנים להיות בשקט בבקשה? העירייה זכתה, בסיוע משרד החקלאות, לעיקור וסירוס חתולי רחוב בהיקף פרויקט השווה לטיפול ב- 1,000 חתולי רחוב. מטרת הטיפול - צמצום הסבל הכרוך בחיי רחוב מצד אחד, ומצד שני, לצמצם את מספרם באותם מקומות בהם הרבר מהווה מפגע סביבתי או תברואתי. עלות ממוצעת של עיקור וסירוס עומדת על מחיר ממוצע של 115 נש ובתוספת עלות ממוצעת לחיסון כלבת של כ- 15 נש. סה"כ עלות טיפול בחתול: 130 נש. תמיכת משרד החקלאות מדרבת על 100,000 נש כאשר התקציב יינתן למימון ביצוע מחצית ממספר הניתוחים המינימלי על פי ההתחייבות שניתנה על ידי הרשות.

ברשותכם, אני מעלה את זה להצבעה, זה[לא ברור] תקציב ממשרד החקלאות, אין פה שום מקורות עצמיים, הכל ממומן על ידי משרד החקלאות, כולם מכירים את המפגע שמדובר, ואנחנו רוצים גם להקל על חיי החתולים, וגם לשפר את איכות החיים במרחב הציבורי. אז ברשותכם, מי בעד פתיחת תב"ר.

מר משה לוי: חתולים או חתולות?

מר בן ציון רזניק: זה סירוס חתולים.

עו"ד יעלה מקליס: זה עיקור וסירוס חתולים. מי בעד ?

עו"ד הדר מימון: רק שנייה, אני רוצה להגיד משהו.

עו"ד יעלה מקליס: על עיקור וסירוס? הכל זה משרד החקלאות.

קהל: [לא ברור] זה מהחקלאות.

מר אמנון סעד: לא קשור לכסף, הוא רוצה להגיד משהו אחר. גם אני סקרן.

עו"ד הדר מימון: כשמסבירים לי שעיקור וסירוס חתולים זה לטובתם, זה יעשה להם טוב, אני בספק גדול. אני לא רוצה להגיד אם הייתי חתול או הייתי כלב והיו מסרסים אותי, והייתי צריך להצביע בשביל זה, אם זה לטובתי, אני לא כל כך בטוח. צריך באמת להרחיק לכת עם ההסברים האלה כדי להגיד שזה לטובתם.

מר בן ציון רזניק: אבל מה לעשות שדוקטור דוליטל מת ואי אפשר לשאול אותם.

עו"ד יעלה מקליס: חברים.

עו"ד הדר מימון: רק שנייה, רק שנייה.

עו"ד יעלה מקליס: אה, לא סיימת? הייתי בטוחה שסיימת.

עו"ד הדר מימון: אני גם חושב באופן אישי, שאני נתקל ביותר ויותר חולדות בעיר שלנו בזמן האחרון, ואני חושב שזה יכול להיות כתוצאה מאותה פגיעה באיזון האקולוגי של סירוס והרג חתולים.

מר בן ציון רזניק: שעוד לא התחיל.

עו"ד הדר מימון: ויכול להיות שצריך לטפל גם וגם. אבל במקרה הזה, אני בכל אופן אמנע בהצבעה הזאת ולא אצביע בעד סירוס ועיקור חתולים כי זה טוב להם.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, תודה רבה, הדר.

מר ורדי בושרי: אתה צודק.

עו"ד יעלה מקליס: מאחר ושוב אנחנו מסתמכים על הווטרנר העירוני שסיים את תפקידו, אבל לא משנה, שבהחלט הדגיש את היתרונות לחתולות על כך שמונעים מהם להיכנס כל כמה חודשים להיריון וגורמים להם להזדקן בטרם עת, ולחתולים שנאבקים על הטריטוריה באופן שוטף וגם נפגעים ונפצעים באופן כללי. לכן יש גם יתרון רב בתהליך הזה, ובמקרה הזה, בזכותו של ד"ר [לא ברור] זכינו בתקציב הזה, ואני מעלה את זה להצבעה. מי בעד עיקור וסירוס חתולים? תב"ד על 100,000 ש, מקורות מימון משרד החקלאות. מי בעד? אלי, בני, משה, יוסי, אמנון, ורדי, מה איתך?

מר ורדי בושרי: אני נמנע.

עו"ד יעלה מקליס: אתה נמנע?

מר נתן בז'ה: אני נמנע מטעמי מצפון.

עו"ד יעלה מקלים: אוקיי. בעד, נמנעים: הדר, נתן וורדי. שמוליק, אתה בעד?

מר שמואל רוטמן: מה זה?

עו"ד יעלה מקלים: עיקור וסירוס חתולים. כן.

מר שמואל רוטמן: רציתי להציע, שניקח 3 מחברי האופוזיציה, הם יעשו בדיקה לכל חתול, יחליטו את מי מסרסים.

מר נתן בז'ה: כבר הצביעו בעד.

עו"ד יעלה מקלים: תודה רבה. ההחלטה לפתוח תב"ר על עיקור וסירוס חתולים על סך 100,000 נה במימון משרד החקלאות, התקבלה ברוב קולות.

הצבעה:

בעד: 7 יעלה מקלים, אלי גרינמן, בן ציון רזניק, משה לוי, אמנון סער, יוסי בן דוד, שמואל רוטמן.
נמנעים: 3 ורדי בושרי, הדר מימון, נתן בז'ה.

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות פתיחת תב"ר לעיקור וסירוס חתולים.
סך התב"ר: 100 אש"ח.
מקורות מימון: הרשאת משרד החקלאות, (מצ"ל).

סעיף מס' 3 - פתיחת תב"ר לבניית 3 גני ילדים ומקלט ציבורי עילי ברחוב גורדון.
סך התב"ר: 4.3 מש"ח.

מקורות מימון: הרשאות משרד החינוך עתידיות: 1.5 מש"ח. קרנות הרשות: 2.8 מש"ח.

עו"ד יעלה מקלים: אנחנו עוברים לנושא הבא, אני מבינה שהנושא הזה קצת טעון. אנחנו בפתיחת תב"ר לבניית 2 גני ילדים במקלט ציבורי עילי ברח' גורדון. סך התב"ר 4.3 מיליון ₪. מקורות המימון - הרשאות משרד החינוך [לא ברור] 1.5 מיליון ₪, וקרנות הרשות 2.8 מיליון ₪. כן, מישהו רוצה את זכות הדיבור?

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקלים: חברים יקרים, קודם כל, רועי כהן מנכ"ל החברה הכלכלית יציג את הפרויקט, ואחר כך, כל מי שירצה לדבר, יוכל להביע את דעתו.

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 37 מתוך 97

עו"ד יעלה מקליס: כמו שאמרתי, אנחנו מכבדים את הדמוקרטיה, ואנחנו מכבדים את התושבים, אבל אנחנו [לא ברור]

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

גב' שירה דקל כץ: סליחה רגע, סליחה. כל הקהל[לא ברור] כל התושבים שהגיעו, אנחנו רוצים לקיים דיון כמו שצריך.

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו עושים הפסקה 5 דקות, שהרוחות יירגעו. אנחנו רוצים לקיים דיון. אנחנו מבינים את סערת הרגשות, אבל הדרך לא מתאימה. לפיכך, אנחנו ניתן 5 דקות[לא ברור] 5 דקות.

*** הפסקה ***

עו"ד יעלה מקליס: נחדש את הישיבה. תושבים יקרים-

מר משה לוי: אם את מדברת עם הרמקול[לא ברור]

מר ורדי בושרי: לא שומעים עם הרמקול.

מר שמואל רוטמן: להנמיך את הווליום.

עו"ד יעלה מקליס: יופי, איזה שקט. הנושא טעון, והנושא מורכב, ובעצם כל אחד מאיתנו רוצה גן ילדים, גן משחקים ובית ספר ומתנ"ס, וכל מיני שימושים ציבוריים אחרים. כל אחד רוצה, אבל לא רוצה את זה ליד הבית שלו. אז תנו לנו להציג בבקשה. אני פונה לחברי מועצת העיר והתושבים, להציג את הפרויקט. ואנחנו ננהל פה דיון ואני מאוד מבקשת מחברי מועצת העיר לשמור על תרבות הדיון. כל אחד ידבר בתורו וכל אחד ישמע את האחרים והאחרים לא יתפרצו אליו. שימו לב, אנשים רואים ומבקשים מאיתנו לנהל דיון תרבותי. אז נכבד אותם, את התושבים, ואחר כך תבחרו מבניהם 2 נציגים. 2, בסדר? 2, אני מבקשת רק 2, כי יש לנו הרבה נושאים על סדר היום, ואנחנו את חלקם חייבים לאשר לפני תחילת שנת הלימודים. אז 2 שיתמצתו את עמדת הדיירים, בסדר? ואנחנו נמשיך אחר כך בדיון. בסדר?

עו"ד הדר מימון: יש לי רק הערה קטנה ברשותך. אני הייתי מציע, גם כדי לא להוציא קיטור, וגם לא לעצבן את התושבים ולא לעצבן את חברי מועצת העיר, וגם שאת לא תתעצבני בעצמך, וגם אנשי המקצוע שלא ישחיתו את זמנם. אנחנו כבר לפני מספר חודשים, מספר ישיבות, ביקשנו לסיים דיון בחלופות מיקום לגנים האלה. עד היום לא נעשה פה דיון שהבטחת, דחית, ביטלת. והגענו עד היום לגורדון.

מר שמואל רוטמן: הוא נקבע לשבוע.

מר ורדי בושרי: הוא כבר כוּטל.

עו"ד הדר מימון: אני אומר את זה כאן, לפי דעתי, אין מה לדון.

עו"ד יעלה מקליס: למה אתה מפריע?

מר ורדי בושרי: למה ביטלת את מליאת הוועדה? למה ביטלת אותה?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה מוכן להיות בשקט?

מר ורדי בושרי: למה ביטלת אותה?

עו"ד יעלה מקליס: יוסי, אתה מרשה לורדי לצעוק עליך כש[לא ברור]? ורדי, זה לא מכובד. ורדי, את המוכן להירגע? אתה מפריע קודם כל להדר, חבר שלך. אז תן לו לסיים.

מר ורדי בושרי: הוא לא חבר שלי. אל תביאי לי חברים.

עו"ד יעלה מקליס: חבר איתך באופוזיציה. כן. הדר, אתה רוצה באמת לשמוע למה זה בוטל?

עו"ד הדר מימון: אני חושב שזה לא נכון כיום לקיים את הדיון הזה, על החלופה הספציפית הזאת, לפני שדנים בשאר החלופות בכל העיר. ואמרנו, נקבע, נבחן את החלופות, תביאי את אנשי המקצוע, קבענו ישיבה על הדבר הזה, ביטלת, דחית, דחית, ביטלת, אנחנו הגענו לכאן היום. האנשים סתם יוציאו אנרגיה, סתם יוציאו קיטור, לבזבז הרבה זמן, חבל. תוריד מסדר היום, נביא את זה להצבעה אחרי שנדון בחלופות. אחר כך נתחיל להוציא כסף על היועצים כדי שיתכננו את המקום הספציפי. זה פשוט לא יעלה על הדעת הדבר הזה.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה.

מר ורדי בושרי: אני מבקש שתתני למנהלת הרווחה לדבר.

עו"ד יעלה מקליס: דרך אגב, הישיבה בוטלה או נדחתה לפי בקשת החברים, לא בעטיי.

מר ורדי בושרי: איזה חברים?

עו"ד הדר מימון: ממתי את מבטלת[לא ברור]?

מר ורדי בושרי: הנה, רוטמן לא יודע שהיא נדחתה. מי ביקש לרחות?

מר בן ציון רוזניק: אני ביקשתי.

עו"ד הדר מימון: נו, אז ביקשת. אז מה אתה רוצה מאיתנו?

מר ורדי בושרי: מי ביקש?

מר בן ציון רוזניק: אני ביקשתי.

מר ורדי בושרי: איזה חברים? הם לא יודעים כלום.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, צורת ההתנהגות שלך לא מקובלת עליי, היא גם לא עולה בקנה אחד עם הקוד האתי שאתה כל כך ביקשת.

מר ורדי בושרי: כינתיים את בורחת מהישיבה. איזה קוד אתי? על מה את מדברת?

מר בן ציון רוזניק: ורדי, תרגיע, נו, תן להתקדם למה ההתקפות[לא ברור]?

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו נצטרך לעשות עוד 5 דקות הפסקה.

מר שמואל רוטמן: ורדי, נימוס, נימוס. זה לא יפה.

מר ורדי בושרי: לאן את בוחרת?

מר שמואל רוטמן: היא לא ברחה, ורדי, זה לא יפה. תן לה לדבר. הייתה צריכה לצאת, מה אתה רוצה? באמת, זה לא יפה.

מר ורדי בושרי: לאן היא הלכה?

מר שמואל רוטמן: לא יודע, לשירותים.

???: לעשות פיפי. מה לאן היא הלכה?

מר שמואל רוטמן: באמת, מה איתך?

מר ורדי בושרי: לא הייתי צריך לדעת.

מר שמואל רוטמן: זה לא יפה.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אני מבקשת ממך לשמור על תרבות הדיבור ולא להתפרץ ולא לצעוק. זה לא מכובד.

מר ורדי בושרי: אני מבקש לתת למנהלת רווחה.

עו"ד יעלה מקליס: כשאתה תנהל את הדיון, אתה תחליט מי ידבר ראשון. סיכמנו? תודה.

מר ורדי בושרי: תפסיקין לא ברור] לנהל את הדיון.

מר בן ציון רזניק: אבל ורדי, אי אפשר עם ההתפרצויות האלה. הצבענו על קוד אתי, בוא, תכבד. הנה, רצית מי שרצת לדבר [לא ברור]

גב' מיכל קדש: ערב טוב, שמי מיכל קדש. מי שלא מכיר אותי, אני מנהלת האגף לשירותים חברתיים מזה שנתיים. אני רוצה לספר לכם על המרכז יום סיעודי שאנחנו מתכוונים לבנות פה ביהוד. התקבלה החלטה במשרד הרווחה, שב-1.9.18, כל הילדים, כל החניכים שנמצאים במסגרות חוץ מיהוד, יש לנו חניכים שנמצאים בראשון, בחולון, באור יהודה, בקרית אונו, בפתח תקווה, כל אותם חניכים מונמכים קוגניטיבית, יוצאו מהמסגרות ועלינו למצוא אלטרנטיבה בתוך יהוד.

לצורך כך המשרד אפילו סייע לנו כספית מתוך עלות גבוהה מאוד. 80% מזה המשרד משלם. זאת אומרת, לעירייה נשאר לשלם מאד מאוד. זה מאוד-מאוד משמעותי, כשבתוך העיר שלנו יהיו האנשים שלנו, ולא יצטרכו לנסוע כל יום שעה ושעה וחצי למסגרות חוץ, ושמעבירים אותם ממסגרת למסגרת כי כל עיר, קודם כל רוצה את הנשים שלה. ולכן, התקבלה פה כבר החלטה לפני כמה חודשים, להקים את מרכז היום כאן ביהוד בגורדון 9. אנחנו החזרנו את זה לוועדה בגלל מקלט שהעלה קצת את המחיר של עלות המרכז.

אבל, ופה יש אבל גדול מאוד. אם אנחנו נתחשב בעלות ההסעות המאוד-מאוד גבוהה באופן חודשי, תוך 3 שנים אנחנו מחזירים את מימון המקלט. אני חייבת לציין, אני אמרתי את כל הדברים, אני אמרתי שמאוד-מאוד חשוב שהמקום הזה ייבנה. כי אם הוא לא ייבנה, פשוט לא יימצא מקום לילדים שלנו ביהוד. זאת החלטה שלא אנחנו קיבלנו אותה, אנחנו מאולצים. אנחנו כפופים אליה. אוקיי? זה לא מרצוננו החופשי.

עו"ד הדר מימון: השאלה היא רק איפה. זה לא השאלה אסן לא ברור

מר רועי כהן: אני רוצה רגע להתייחס. אני רועי, נעים מאוד, אני מנכ"ל החברה הכלכלית. כמו שמיכל אמרה, מועצת העיר אישרה באוקטובר 2016 תקציב לפרויקט, ולמעשה הוא היה תנאי של ביטוח לאומי ומשרד הרווחה להתחיל תהליך של עבודה מולם, שנעשה למעשה עד ימים אלה לאישור תכנוני והתאמות תקציביות מול הגורמים המתקצבים לבניית המרכז. אני אתחיל מאיזה רקע קצר, ואני תיכף גם אתן לדורון. נמצא איתי דורון ברק מנהל הפרויקט, שגם יתייחס קצת לנושאים בהצגה של המרכז עצמו.

יהוד נמצאת היום בסיטואציה שנכון שיש שטחים חומים בעיר, אבל אין מנוס, כשמתכננים את העיר עשרות שנים קדימה, לייצר פתרונות של מבנים רב תכליתיים, קרי עירוב שימושים שנוחנים מענה למספר פונקציות ציבוריות לכל שטח חום שנמצא בעיר.

השטח הספציפי הזה הוא שטח, כמו שאתם רואים, שטח רשום של 2.328 דונם. אנחנו למעשה במסגרת השטח הזה, ניסינו לעשות התאמה ופתרון למבנה שיתן מענה מצד אחד לצרכים, ומצד שני לא יכביד באופן משמעותי על מה שנעשה (לא ברור) אני ארוץ עם התשריט והמבנים הקיימים, זה פחות רלוונטי. אתם מכירים כולם.

מר דורון ברק: אותי שומעים גם בלי רמקול, דורון ברק מנהל הפרויקט, הרבה מאוד שנים מנהל פרויקטים. לגבי השטח כולו, קו השטח החום (לא ברור) זה קו המגרש הסטטוטורי שבבעלות עיריית יהוד מונוסון. הוא השטח שמוגדר כשטח חום מבחינת הזכויות שלה לבנייה.

מבחינת הכתמים שם, בצד שמאל, הכתם הבז' זה אותו רחוב שיצרו את גורדון הקטן, את הרח' של התנועה שלאורכו חונים, הוא עדיין. הוא עדיין חלק מהשטח שבבעלות העירייה, שטח שהעירייה רשאית לבנות עליו. השטח האפור מאחורה זה שטח שבחלקו יש פלישה שמטופלת, וחלקו לא יכול להיות מנוצל. השטח שנשאר הוא 1,200 מ"ר שעליו לפי ההנחיות של עירייה, לא פוגעים בדרך עצמה, לא מקטינים את מקומות החנייה. אלא מצמצמים את התכנון לאותם דברים שהם מאסט. שלושת הקטנים הצהובים, זה מבנים שנמצאים כרגע במגרש עצמו. המבנה הצהוב השמאלי זה גן הילדים שנמצא, הצהוב הימני זה המקלט, והצהוב הקטן העליון זה איזשהו מחסן. לגבי הצהוב הימני המקלט, זה מקלט שיש בעיה בשימוש שלו, והוא לא נותן לכם היום התושבים עם פערי הניקוד שיש לכם ביהוד, הוא לא נותן לכם את המקלוט הראוי.

התכנית היא להוריד את 3 המבנים האלה, להוריד את הגן, להוריד את המקלט, ובמקומם לבנות את המבנה שעכשיו נציג. זה השטח הקיים, הגדר הלבנה זה הגדר של גן הילדים. המבנה לבן זה הן (לא ברור) יציאה של המקלט. לגבי השטח עצמו, כמו שנאמר, המבנה הוא רב שימושי, והוא משלב במקרה הזה 3 שימושים יחד. השטחים האלה זה שטחים ירוקים, גם בתוך המגרש של ה-1,200 מ"ר. אני בטוח שאני אסביר לכם עכשיו, חצי מהשאלות ייענו, ואז הרבה מסימני השאלה יהיו.

גם מתוך המגרש שצומצם, שלושת השטחים האלה הם שטחים ירוקים לשימוש ציבורי. זאת אומרת, גינה פנימית, גינה במעבר אחורי, וחזית של רחבה. הקטע הזה הארום, הוא המקלט הציבורי. במקום מקלט של 80 מ"ר ומשהו תת קרקעי, זה מקלט שהשטח נטו שלו הוא 83 מ"ר, השטח ברוטו שלו הוא 100 מ"ר, מקלט חיצוני, מודרני, עם מערכות סינון, עם שירותים, שבעצם פתוח לתושבי האזור לא עלינו בזמן חירום, ונותן לכם את הפתרון של המקלוט שלא קיים ברחוב היום. הרעיון של לשלב את המקלט ואת המעבר, הוא ליצור שילוב-

מר נתן בז'ה: סליחה, למה אתה אומר שאין שם מקלט?

???

מר דורון ברק: אמרתי שהמקלט כרגע, לפי הבדיקות שעשו, הוא מקלט שהוא לא שמיש, כרגע יש בו סדקים.

מר משה לוי: אפשר להשמיש אותו, מה הבעיה?

מר נתן בז'ה: אתם מורחים אותו.

מר דורון ברק: אני לא מכיר את אדוני, ואדוני[לא ברור]

מר נתן בז'יה: אתה אומר לי אין מקלט[לא ברור] זה אין מקלט.

מר דורון ברק: דקה. אני לא מכיר את אדוני, ואדוני לא מכיר אותי. אני לא ראיתי אותך דקה לפני זה, אז בוא דבר אליי. להגיד 'מורחים', לא אמרו לי גם בגיל יותר צעיר. אז בוא תגיד לי.

מר נתן בז'יה: כשאתה אומר לי 'אין מקלט', אתה מורח אותי.

מר דורון ברק: אני לא אמרתי אין מקלט.

מר נתן בז'יה: [לא ברור] זה מוקלט.

מר דורון ברק: א' - זה מוקלט.

מר נתן בז'יה: גם אני מקליט אותך, ואני יכול להשמיע אותך.

מר דורון ברק: אני אשמח.

מר נתן בז'יה: אין מקלט זה אומר שאין מקלט. תודה רבה, תמשיך הלאה.

מר דורון ברק: אני אשמח, אני אשמח אם תשמיע. רק הצבעתי פה על המקלט והראיתי כאן את הצילום שלו.

מר נתן בז'יה: אמרת שאין מקלט.

מר בן ציון רוניק: הוא אמר שזה נותן פתרון שלא קיים היום. נתן, נו אי אפשר ככה. אתה רוצה לתפוס אותו על כל פסיק? כל אחד אפשר לתפוס אותו על כל פסיק.

מר נתן בז'יה: אל תהיה לי צדיק.

מר בן ציון רוניק: אני לא צדיק.

מר דורון ברק: רבותיי, אני באמת לא חלק מהזה שלכם, תודה.

מר בן ציון רוניק: למה כל ההפרעות האלה?

מר דורון ברק: לגבי החלוקה - קומת הקרקע שתופסת 800 מ"ר ומשהו מ"ר, מחזיקה את, אמרנו את הגינו, מחזיקה את המקלט ומחזיקה את מעון היום לשימוש של עד 21 בוגרים לפי ההגדרות של ביטוח לאומי, קרן שלם, אותם אלה שמממנים 80% מהפרויקט הזה. החלוקה הפנימית, השימושים, חדר האוכל, הפטיו הפנימי, כולם תוכננו כדי ליצור בקטע הזה מינימום הפרעה, כיוון שתשימו לב, הכניסה היא כניסה של חצר, ההורדה היא הורדה במפרץ בחלק הרחב. החצר היא חצר פנימית, החצרות משחק או נוי או משהו עם החצרות האחרות, אבל עיקר הפעילות מתנהל כלפי אמצע הפרויקט, כלפי הלב שלו.

כשתסתכלו בקומה העליונה, התכנון היה, ופה אני לא נכנס לוויכוח שלכם, רק מציג מה יש בפרויקט. מקומת האפס, אל הקומה העליונה, מובילים 2 גרמי מדרגות, גרם אחד כאן וגרם של מדרגות חירום כאן. פה יש פיר מעלית וזו בעצם מרפסת מקורה. השימוש שלהם זה לייעוד גני ילדים שתוכננו בקומה השנייה. מה שמקובל היום פה בערים אחרות, כדי לא לשרוף יתרות קרקע, לנסות ולשים גנים בקומות השניות כמה שרק אפשר. מקובל, עושים. מה שמתוכנן פה זה כיתת גן אחת כאן, כיתת גן שנייה כאן, חצר לגן אחת, חצר לגן השני, לכל אחד מהם

כניסה נפרדת. זו התכנית של הקומה העליונה. מבחינת החלוקה, הקומה התחתונה, אותה קומה של המעון, היא קומה שהפטיו שלה הוא פטיו פנימי, זו הדמיה שעלו לקומה הראשונה עבור ביטוח לאומי. נכנסים פנימה, ובעצם מה שאתם רואים בחזית של הרח' זה את החזית הכללית הסגורה. פירוט השטחים כרגע, שאני לא יודע אם הוא רלוונטי, והחלוקה של הייעודים בתוך המבנה הסיעודי והטיפול. אני חוזר לכאן, זאת בעצם קומת הקרקע. אם יש שאלה לגבי דברים טכניים, אני אשמח לענות, לא על למה? זאת אומרת, אני יודע להגיד [לא ברור]

(מדברים ביחד)

קהל: אפשר לראות את המתאר [לא ברור]?

מר דורון ברק: את המתאר?

קהל: תראה בדיוק מה עכשיו קיים לעומת מה שאתם בונים. על הסיפור שעשית, הרי יש לנו 3 [לא ברור] כרגע אני צריכה לדעת איפה הגדר גובלת עם ה[לא ברור]

מר דורון ברק: את מדברת על השקף הזה?

קהל: נכון מאוד.

מר דורון ברק: אני חוזר על מה שאמרתי. הקו האדום הוא הקו הסטטוטורי של המגרש שבבעלות העירייה. האזור הזה, כל זה-

קהל: זאת אומרת, פי 4 מה שקיים כיום לפי מה שאתה אמרת. בפועל פי 4 ממה שקיים כיום. אני רק רוצה להבין.

מר דורון ברק: אני לא מבין את השאלה. מה פי 4?

קהל: [לא ברור] שהיו לעומת מה שיהיה, זה לפחות פי 4 רק בקומה התחתונה.

מר שמואל רוטמן: לא על זה מדברים.

מר דורון ברק: אני לא יודע מה השטח [לא ברור] כערך, כן.

קהל: נכון, יופי. עשית עבודה נהדרת.

מר דורון ברק: תודה רבה.

קהל: מבחינתך [לא ברור]

מר דורון ברק: מאוד מודה.

(מדברים ביחד)

מר דורון ברק: אם יש שאלות טכניות, בבקשה.

עו"ד יעלה מקליס: חברי מועצה, יש לכם עוד שאלות?

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17

מיום 27/8/17

עמוד 43 מתוך 97

מר ורדי בושרי: אני רוצה לשאול שאלה. אני רוצה לחדד את השאלה של הגברת. היום, שטח התכסית הקיים, גם של הגן וגם של המקלט, לעומת מה שייבנה. כמה יש היום וכמה[לא ברור]

מר דורון ברק: המבנה הקיים היום-

מר ורדי בושרי: הבנוי, כן?

מר דורון ברק: המבנה הקיים, בתוך הגדר, אני לא סופר את שטח הגדר, כי בתכסית לקחתי גדר. אבל המבנה עצמו הוא 120 מ"ר, והמבנה של המקלט חיצוני, הוא לא פחות[לא ברור] 100 נגיד. פחות או יותר.

*** קריאות מהקהל ***

מר ורדי בושרי: שנייה רגע.

מר דורון ברק: אני מראה, בנוי 650 מ"ר, קומת קרקע. כשדיברתי על התכסית, זה כולל את השטחים המקורים, המעבר המקורה, הפטיו הפתוח. כל השטח שאותו מעבדים, הוא בערך 800 מ"ר.

מר בן ציון רזניק: אני רוצה להגיד משהו. אני רוצה להגיד דבר כזה, אנחנו בהתחלה ניסינו למקם את הגנים, עוד לא דובר על המעון, אם אני לא טועה.

עו"ד יעלה מקליס: המעון אושר.

מר בן ציון רזניק: כן.

מר ורדי בושרי: המעון אושר.

מר בן ציון רזניק: ניסינו למקום אותם בצוקרמן, ואז קמה צעקה גדולה של התושבים שזה לא מתאים ויש שם פארק. שנייה, נתן, אפשר? עכשיו מביאים חלופה אחרת בגורדון, ושוב יש צעקה של התושבים שזה לא מתאים וזה לא נכון. יש פתגם ידוע, באנגלית אומר נימכי - not in my back backyard, כולם רוצים את זה, אבל לא בחצר שלהם.

אני גר בקרית הסביונים, אני מוכן, הנה אני אומר את זה לפרוטוקול, שכל הקומפלקס הזה, אם זה אפשרי, שייבנה כולו בקרית הסביונים. יש לזה המשך.

(מדברים ביחד)

מר בן ציון רזניק: אבל אחר כך, אחרי שנלא ברור] ואחרי שיבואו האמהות של הילדים שגרים במוהליכר וגרים בבאיאליסטוק וגרים בהרצל והמאותגרים קוגניטיבית קוראים לזה, המונמכים קוגניטיבית[לא ברור] הילדים, אני לא יודע[לא ברור] לא הולכים ברגל. ויגידו לכם נתן-

מר נתן בזיה: די, נו. [לא ברור] בהסעות.

מר בן ציון רזניק: נתן, אני לא מפריע לך.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, נתן.

מר נתן בזיה: הוא פנה אליי, הוא אמר 'נתן'.

מר בן ציון רזניק: כי אתה מפריע לי. נתן, אני לא הפרעתי לך.

מר נתן בז'ה: אני לא מפריע לך.

מר בן ציון רוניק: לא, אתה נכנס לדברים שלי. ויגידו לכם שהם צריכים ללכת בקור ובחום ממוהליבר לקרית סביונים. היום כבר אנחנו פונים אליכם, כשיש אירועים במתחם השמחות, כולם אומרים מה זה, למה לא בגן העצמאות, ולמה אנחנו צריכים לעבור את כל העיר לקרית סביונים, למה כל האירועים זה בקרית הסביונים, למה אנחנו צריכים ללכת לשם.

*** קריאות מהקהל ***

עו"ד יעלה מקליס: חברים, זה לא דיון, סליחה. חבר מועצת עיר מדבר, אני מבקשת לא להפריע לו. שבי.

מר בן ציון רוניק: נתן, אני רוצה לראות, הדר יצא החוצה, תארגנו שאטל לכל ילד שגר במוהליבר, תארגנו לו שאטל בבוקר לגן הילדים.

(מדברים ביחד)

מר נתן בז'ה: אני לא אענה לך, כי אני מאוד אוהב אותך ומכבד אותך, אבל לא אענה לך, רק בגלל זה. אני אקריא משהו כי באמת הכי פשוט. "כתאריך 26.4.17, הוחלט ברוב קולות לבטל תב"ר לבניית 3 גני ילדים ברח' צוקרמן". את כתבת בפייסבוק, אני אקריא לך "הנחיתי את מנכ"לית העירייה, הגב' שירה דקל כץ, ביחד עם צוות מקצועי, הכולל את מהנדסת העיר, שרון גלוטר, צוותה, מנהלת אגף החינוך, להקים איזשהו גוף כדי לבדוק את המיקום האופטימאלי של כל גני הילדים הבאים לעתיד, כולל חברי מועצת עיר. מה קרה? אני אגיד לך. היום את באה ואת מעלה עוד פעם סעיף של בניית גני ילדים בגורדון, שכבר כרגע יש אחד. את מערכת מכנה של רווחה שאני לא חושב שיש התנגדות. ובסוף מה יקרה, בגלל ההתעקשות שלך, שעוד פעם בלי לחשוב פעמיים, עוד פעם לעשות עוד 2 גנים במקום שאי אפשר, כי המקום הזה צפוף. כמו שאנחנו התנגדנו כן לצוקרמן, זה אותן הסיבות גם לפה. 90 מכוניות של בוקר[לא ברור]

*** קריאות מהקהל ***

עו"ד יעלה מקליס: לא, לא, לא. חברים. חבר מועצה מדבר, לא מפריעים. נתן, תרשה לי לשאול אותך שאלה.

מר נתן בז'ה: לא, אני מסיים פה.

עו"ד יעלה מקליס: אוקיי. ואז אני אשאל את השאלה.

מר נתן בז'ה: עוד פעם תקימי ועדה לאיתור מקומות, ועוד פעם לא ייצא מזה כלום.

קהל: אפשר לפתוח לו את הרמקול? לא שומעים אותו.

???: אין רמקול.

מר נתן בז'ה: עוד פעם תקימי ועדה, ועוד פעם לא נשב ולא יהיה כלום. אני לוקח את אותו סיפור של בית ספר יהודה הלוי. דובר על הקמת צוות ללוות את הפרויקט[לא ברור] ואני מזכיר לך, כבר הגרלנו פעם כ-2 מיליון ש"ח, הגדלנו אחר כך בעוד 4 מיליון ש"ח, 3.960 מיליון ש"ח זה כבר 4 מיליון ש"ח. עדיין לא ישבנו על הנושא של יהודה הלוי, לזכות רואי שהוא באמת תוחח על, אז אני יכול לשאול שאלות ולקבל תשובות. אבל זה לא הכוונה. הכוונה היא לשבת כאן ולדעת מה שקורה. זה בדיוק קורה כרגע עם הרחוב של בר סימנטוב, טעות על טעות על טעות, ועוד תקציב.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, אתה מוכן לדבר לגבי גורדון?

מר נתן בזיה: כן.

עו"ד יעלה מקליס: תתמקד, תודה.

מר נתן בזיה: אני מתמקד. מה שאני אומר זה דבר פשוט. את כתבת שצריך להקים צוות, כדי שנדע כמה גני ילדים צריך ולחפש מקומות אלטרנטיביים. אז במקום שאנחנו נקים את הצוות הזה ונחפש גנים במקומות שאפשר להקים אותם, עוד פעם שלפת לנו 2 גני ילדים ברגע האחרון. את הסיפור של הרווחה אני מכיר אותו טוב. בגלל ועדת התמרור ישבנו שם, איך נכנסים ואיך יוצאים. פתאום נולדו עכשיו עוד 2 גנים. אי אפשר בלי לחשוב לעשות דברים. וזה לא בגלל שהם מאחוריי, זה בגלל שהתנגדתי לצוקרמן, ואם התנגדתי לצוקרמן, הסיבות הן בדיוק אותן הסיבות גם לרחוב הזה. זה הכל.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, נתן, תודה רבה. אני רוצה רק לשאול. האם אתה אומר שאתה מסכים למרכז יום ולהריסה של המקלט, כדי שאפשר יהיה לבנות אותו בהקדם, ללא גני הילדים[לא ברור]?

מר נתן בזיה: בוודאי שכן, בוודאי.

(מדברים ביחד)

מר שמואל רוטמן: אני מבקש לדבר. נתן, עשה טובה. אני הקשבתי בקשב רב. אני רוצה להפתיע אולי אותך ראש העיר, אני רוצה להצטרף, ברוח מה ששמעתי מהדר מימון ומנתן. אני אומר דבר כזה, נושא גני הילדים הוא טעון בצורה בלתי רגילה. אני לא מסכים למה שהיה קודם, אבל לא חשוב, נכנסנו לזה. פעם אחת שינינו, אני חושב שצריך לעשות את הדיון כמה שיותר מהר, ולהחליט על מכלול גני הילדים בעיר. לכן, זה צד אחד. צד שני, אני אומר, כולנו חושבים שהמעון הזה חשוב מאוד ליהוד. אי אפשר לוותר על דבר כזה. עניינית, מבחינת ביטוח לאומי, שהולך לתת פה הרבה כסף, ואני מבין שפעם אחרונה, אם אנחנו פה נפשל בעניין הזה, לא יהיה לא במקום אחר ולא כלום. לוח הזמנים הוא קריטי. אני רוצה להעלות, מותר, זו לא הצעת נגד, אבל מותר לשנות את ההצעה שעולה.

עו"ד הדר מימון: לא, לא.

מר שמואל רוטמן: רגע, רגע, דקה.

(מדברים ביחד)

מר שמואל רוטמן: תנו לי רגע לסיים. בהסכמה אפשר הכל.

עו"ד הדר מימון: אפשר להוריד מסדר היום.

מר שמואל רוטמן: רגע, רגע, אי אפשר להוריד.

קהל: אי אפשר בהסכמה.

מר שמואל רוטמן: אני מבקש ממך, דורון, יש לי בקשה. כשהנהגים מדברים, הסכלים שותקים.

עו"ד יעלה מקליס: דורון, אני מבקשת לא להפריע.

מר שמואל רוטמן: אני רוצה להציע דבר כזה, בהסכמה. אנחנו יודעים שלהשלים, להרוס את המקלט, לבנות מקלט חדש, ולעשות את התשתיות המינימאליות, רק למבנה, רק למעון, אני כבר עשיתי חשבון, נדרשים 1.5 מיליון ש"ח, במקום 4.3 מיליון ש"ח. אני מבקש[לא ברור]

מר משה לוי: [לא ברור] תקציב של ביטוח לאומי.

עו"ד יעלה מקליס: לא, בנוסף.

מר שמואל רוטמן: לא, אני למדתי את הפרטים כשאני עושה שיעורי בית. ביטוח לאומי נותן 40% רק מהמבנה. המבנה עצמו 3.5, אנחנו מקבלים 2.8 מביטוח לאומי, אנחנו צריכים את הסכום של עוד 1.5. אנחנו נקטין את התב"ר. 1 מיליון ש"ח יש לנו בתב"ר ממילא מקרנות הרשות. להוסיף לו את מה שנדרש רק בשביל הדבר הזה. כל השאר נעשה דיונים והכל. רק מה שאפשר[לא ברור]?

מר משה לוי: למה צריך להרוס את המקלט?

מר שמואל רוטמן: הוא יושב על המבנה.

מר משה לוי: כי הרי רוב הכתים היום-

מר שמואל רוטמן: לא, הוא יושב על המבנה.

עו"ד יעלה מקליס: שאלת שאלה, דורון יענה. למה צריך להרוס?

מר דורון ברק: כי מבחינת המיקום של המבנה והשטח שצריך, אין דרך אחרת לעשות את זה. עשו את כל צורות החלוקה והאופציות.

מר משה לוי: מדובר בחלק של ה[לא ברור]

מר דורון ברק: נכון. החלק לא ניתן ליצור, מבחינת המיקום שלו, שהוא לא יהיה על המקלט הקיים.

מר שמואל רוטמן: בעיות תכנון. [לא ברור] תכנון פשוט.

מר משה לוי: זו עלות תוספת מאוד גבוהה.

מר יוסי בן דוד: אני יכול לקבל את רשות הדיבור בבקשה?

עו"ד יעלה מקליס: בבקשה.

מר יוסי בן דוד: תודה. אני לא מבין דבר אחד, היו פה דיונים, והיתה כבר הצעה להוסיף גני ילדים במקומות אחרים. הם ירדו, ואנחנו הצענו בצורה ברורה. הרי את יודעת שאין לך רוב כמועצת העיר. הצענו הצעה ברורה, בואו נעשה את הדברים ביחד, נקיים דיון לאתר מקומות לגני ילדים.

מר שמואל רוטמן: זה הוסכם. זה הוסכם.

מר יוסי בן דוד: אני מבקש ממך לא להפריע לי. אני מדבר עם ראש העיר.

עו"ד יעלה מקליס: יוסי, רק שנייה, אני מצטערת שאני מפריעה לך. אני לא נוהגת, אבל אני רוצה בכל זאת להגיד. ורדי, אתה מפריע, ורדי והדר.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 47 מתוך 97

מר ורדי בושרי: אני מנסה לשכנע אותו לתמוך בי.

עו"ד יעלה מקליס: ההחלטה היתה שמליאת הוועדה המקומית לתכנון ובנייה, תשב ותדון כגני הילדים. לכן לא ברור את הדיון, ומהנדסת העיר היתה חולה, ולכן נדחה המועד. קבענו מועד-

עו"ד הרר מימון: [לא ברור] השבוע.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, שליחה. קבענו מועד נוסף, בגלל הבקשה של חבר מועצה אחד או יותר, המועד נדחה. אנחנו מנסים לחאם מועד לתחילת ספטמבר [לא ברור] ולכן אני מציע, בדרך חוקית כלשהי, דרך הייעוץ המשפטי, נעשה את מה שכולנו פה מציעים, כלומר נאשר את הריסת המקלט, ואת הנושא של גני הילדים נשאיר לדיון המשך לגבי מיקום גני הילדים [לא ברור]

עו"ד הרר מימון: אני לא מסכים.

מר נתן בדיה: יעלה, יעלה, יעלה.

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

מר יוסי בן דוד: לא ייתן שאת תתני למישהו אחר לדבר [לא ברור] אני מבקש. אני מתנהל בצורה מאוד ממלכתית, 9 אני מבקש, אוקיי? אני אומר חד משמעית [לא ברור] לקיים דיון, גם בנושא של המבנה השני, וגם בנושא גני הילדים. לא תתקבל כאן, את יודעת שאנחנו שמינייה ואנחנו מנהלים בעצם, יש לנו רוב, ואנחנו מקיימים דיונים כהנהלה, כהנהלה. כל ההחלטות שלנו מתקבלות קודם כמו מועצת העיר שהיה לה רוב. אז אם אתם חושבים שתוכלו לשנות את ההחלטות שלנו כאן, רוטמן, יש לך טעות.

מר שמואל רוטמן: לא, אני פונה אליכם כרוב. אתה יודע מה, רוב.

עו"ד יעלה מקליס: אין לנו רוב. אנחנו כאן השמינייה.

מר שמואל רוטמן: יוסי [לא ברור] 1 בספטמבר, לא יהיה? לא יהיה? אתה [לא ברור]

מר יוסי בן דוד: [לא ברור] לכל שינוי מהמדיניות, אנחנו מקיימים דיון.

מר שמואל רוטמן: יוסי, לא נעים להגיד לך, אתה נשמע כמו מאפיה. שאלתי אותך למה אתם לא מצביעים משהו?, אמרת לי 'אנחנו שומרים על השמינייה'. זה מאפיה. יש פה עניינים של חוק וסדר וטובת העיר.

מר יוסי בן דוד: [לא ברור] אתה [לא ברור] אתה לא מבין בפוליטיקה. מועצת העיר זה מאפיה?

מר שמואל רוטמן: לא, לא.

מר יוסי בן דוד: אנחנו מקיימים דיון כהנהלה [לא ברור] אתה צריך להתבייש [לא ברור]

מר שמואל רוטמן: מה יהיה אם ב-1.9 לא יהיה את המעון.

מר יוסי בן דוד: אתה גר במונוסון בכלל, מאיפה נכנסת [לא ברור]?

מר שמואל רוטמן: הו, יופי, יופי, הו.

מר יוסי בן דוד: אני מבקש[לא ברור]

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: הוא מפריע לי. אני מבקש, אנחנו מתנהלים כהנהלה. אנחנו מקיימים דיון[לא ברור] לא ייתכן[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: שמוליק, שמוליק.

(מדברים ביחד)

מר יוסי בן דוד: ואנחנו מבקשים מסמכים, מבקשים דיון להיות שותפים, אנחנו רוצים להחליט ביחד, למרות שאנחנו רוב, אנחנו משתפים אתכם ולא מחליטים לבד. אז אנחנו נותנים באמת למצב להתנהל בצורה מסודרת, והאיש הזה קורא לרוב מועצת העיר מאפיה.

מר שמואל רוטמן: לא, לא, לך. לא, לדרך שלך.

עו"ד הדר מימון: די, מספיק, שמואל.

מר יוסי בן דוד: אני מבקש ממך לא לדבר איתי יותר בכלל, גם לא על פוליטיקה. אוקיי? גם לא על פוליטיקה. אם אתה קורא לרוב דמוקרטי מאפיה, תתכייש לך.

עו"ד הדר מימון: וגם לא[לא ברור] בקדנציה הבאה.

מר שמואל רוטמן: אם אתה לא מצביע לטובת העיר[לא ברור]

מר יוסי בן דוד: תגיד לי, בהנהלת עירייה, מישהו מתנגד בהנהלה, הוא מחויב במליאה להצביע לפי החלטת ההנהלה? כנראה שהוא לא מבין בפוליטיקה. אני אומר לך[לא ברור] כבקשה, ראש העיר תענה לך.

עו"ד יעלה מקליס: יוסי, רגע, רגע[לא ברור] אתה סיימת?

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] כואי נצביע.

מר יוסי בן דוד: אני מבקש, יש פה הרכה דיונים, תעלי אותם להצבעה. אני אומר לך עכשיו, אנחנו כבר החלטנו, קיימנו דיונים על כל דבר בצורה מקצועית, חבל על הזמן שלך. תעלי כל דבר להצבעה. כל סעיף נחליט, החלטנו כבר אם להצביע או לא, אני לא מגלה לך מה, חבל על הדיבורים. ואם את רוצה באמת לקדם נושאים, כל נושא כזה, כשביקשנו את מיקום גני הילדים שנחליט ביחד - תביאי את הכל בצורה מסודרת, תשתפי פעולה. הדר מתעסק בניירת, תשתפי פעולה עם הדר, ותביאו כל דבר. אנחנו נקיים דיון ביחד אתכם, לבד וביחד אתכם, ואנחנו נפעל רק על פי טובת היישוב.

עו"ד יעלה מקליס: טוב. יוסי, תודה רבה. אני מפנה את תשומת לב כולם, להחלטת מועצת העיר, שהתקבלה ברוב קולות דמוקרטי ב-10.10.16, שמדברת על כך, זאת ההחלטה "מועצת העיר מאשרת פה אחד פתיחת תב"ד לפתיחת מרכז יום סיעודי ביהוד מונוסון. סך התב"ד 5 מיליון ש"ח, מקורות מימון ביטוח לאומי וקרן שלם 4 מיליון ש"ח, קרנות הרשות 1 מיליון ש"ח. כלומר, מועצת העיר כבר אישרה. כל[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: אז מה את רוצה היום? מה הבעיה?

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17

מיום 27/8/17

עמוד 49 מתוך 97

עו"ד יעלה מקליס: בשלב זה, כדי שאפשר יהיה לפתוח את המעון הזה ולתת לאנשים עם צרכים מיוחדים, תושבי העיר, את המענה הנדרש בהתאם להחלטת מועצת עיר, את האישור בנושא המקלט. עכשיו, אם יש הסכמה עם החבריה שלכם-

עו"ד הדר מימון: מה פתאום.

עו"ד יעלה מקליס: לגבי העניין הזה של המקלט, אז בואו נמצא ביחד את הפתרון שבו נוכל ל[לא ברור] את המקלט, ובשלב זה אנחנו נחכה, כמו שהציע הדר, וכמו שהציע שמוליק, נחכה להחלטת מועצת העיר היכן יוצבו גני הילדים. האם זה מקובל עליכם.

(מדברים ביחד)

*** קריאות מהקהל ***

קהל: אני יודעת, אני משעה 17:00 בחוץ, מחכה לישיבה הזאת[לא ברור] כאמת, אני ממש לא אחכה[לא ברור]

*** קריאות מהקהל ***

קהל: זה מחטף מה שקורה פה, זה מחטף.

עו"ד יעלה מקליס: יש פה החלטה של מועצת העיר[לא ברור] אנחנו בעצם לפי מה שאני מבינה, תקנו אותי אם אני טועה, אנחנו במחלוקת לגבי התוספת של הקומה השנייה של גני הילדים.

מר משה לוי: לגבי המיקום[לא ברור]

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, היתה פה הצבעה באוקטובר[לא ברור]

קהל: [לא ברור]

עו"ד הדר מימון: צודקת.

עו"ד יעלה מקליס: מאיה, אתם תומכים בהחלטה הזאת? אתם נגד המעון יום? [לא ברור]

(מדברים ביחד)

קהל: יש נציגים שרוצים לדבר.

קהל: רגע, תנו רגע לנתן.

מר נתן בוזיה: חברים, עם כל הכבוד, כן עכשיו, לא עכשיו, יש לי גם מה להגיד. תראי, הנושא הזה של הרווחה, הטעות שנעשתה שערבבתם פה, זה כבר הצבענו לפני שנה. אז אני לא מצליח להבין כרגע למה הבלגן הזה, שהצבענו כבר. אי אפשר ללכת אחורה, את מסכימה איתי?

עו"ד יעלה מקליס: אז הסברתי[לא ברור]

מר נתן בז'יה: התושבים צריכים גם להבין, רגע. התושבים צריכים כרגע להבין, כי את זה הם לא יודעים, שלפני שנה היתה הצבעה על הדבר הזה וזה אושר, כולל המיקום. במקום גן הילדים, מה היה השיקול? – השיקול היה, גם ככה יש שם גן ילדים, במקום הגן, הולכים לעשות את המבנה הזה. ולכן, לא היתה התנגדות, כי זה פחות מכוניות, פחות בלגן, זה העיקרון. נכון, זה 21 במקום 35. עכשיו מה קרה, ברגע שבאנו והעלינו עכשיו גם מקלט וגם גני ילדים, הכל הסתכך.

ואני חושב שצריך לבוא, לעשות את ההפרדה. יש דברים שהצבענו עליהם לפני שנה, לא יעזור לאף אחד כלום, עם כל הכאב גם עם התושבים, זה היה במקום הגן, המעון הזה. אני לא יכול ללכת עם זה אחורה, אין מה לעשות. הטעות שנעשתה, ואת זה צריך לתקן, להוריד את זה מסדר היום, כי ההצבעה לא מדברת על המתקן, תשימו לב. אם תקראו, מדובר רק על המקלט ועל 2 גני הילדים.

???: נכון מאוד.

מר נתן בז'יה: לא מדובר בכלל על הדבר שכבר הצבענו לפני שנה. תורידו את זה מסדר היום, וזה הכל.

מר שמואל רוטמן: אבל נתן, אי אפשר. אפשר רגע לענות? אני מסכים איתך כ-100% [לא ברור] יתברר, שהמספרים שהוצגו בנושא של ה[לא ברור] רגע, רגע, חברים, תנו לי רגע לדבר, כי מדברים פה בהיגיון. המספרים יש בעיה איתם. חשבו שזה יהיה 80% מהסך הכל. מתברר שביטוח לאומי מממן רק 80% מהמבנה עצמו, לכן, את הריסת המקלט ואת כל זה, אין לנו בקרנות הרשות. לכן, מה שמבקשים פה, ואני מסכים איתך במאה אחוז, זה רק – בוא נעשה את ההתאמה בשביל לא לעצור את הדבר החשוב הזה. זה הכל.

מר נתן בז'יה: כן, אבל מה לעשות שאי אפשר לעשות הפרדה בין מקלט לגנים?

מר שמואל רוטמן: לא, רגע[לא ברור]

מר נתן בז'יה: [לא ברור] לא יכול.

מר בן ציון רוניק: בהסכמה[לא ברור]

מר נתן בז'יה: זה ממולכד.

עו"ד הדר מימון: נתן, לפי דעתי עושים פה מי-מש.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אתה מפריע, אתה מפריע.

עו"ד הדר מימון: אבל אתם עושים מי-מש.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אתה מפריע, תחכה בסבלנות.

מר שמואל רוטמן: לא נאשר פה את הגנים, לא במקום 4.3, נאשר רק 1.5 בשביל[לא ברור] ההריסה של המקלט, זה הכל. וגמרנו, ו[לא ברור] חברים, באמת.

מר ורדי בושרי: אי אפשר לאשר את זה, אי אפשר להפריד.

מר שמואל רוטמן: למה אי אפשר להפריד?

מר בן ציון רוניק: אפשר בהסכמה הכל.

מר שמואל רוטמן: בהסכמה.

גב' מיכל קדש: [לא ברור] מאוד משמעותי. אם אנחנו לא נתחיל מיד, בספטמבר 2018 זה לא יהיה. תוסיפו רק את נושא ה[לא ברור] שכבר דיברתי על המקום הזה[לא ברור]

מר ורדי בושרי: למה אתה לא יכול לבנות בלי המקלט.

קהל: אנחנו רוצים רשות דיבור לאחד הנציגים שלנו לדבר. בבקשה.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: השם שלך?

קהל: נאוה.

עו"ד יעלה מקליס: נאוה מה?

קהל: משה.

עו"ד יעלה מקליס: בבקשה, נאוה. ורדי, אתה מפריע.

קהל: מאוד ברור לי הנושא של הילדים החריגים, כי במקרה אני אחות של איציק[לא ברור] אוקיי? עכשיו העניין הוא, מתי בפעם האחרונה ביקשת ברחוב הזה וראית מה נעשה שם? רחוב שהוא חס סיטרי, יצאתם חד סיטרי. יש שם מכולת, זה מבנה ציבור, שגרם לנו למצב שאנחנו לא יכולים, לא להיכנס ולא לצאת מהרחוב.

מר שמואל רוטמן: כולם בירכו על החד סיטרי.

(מדברים ביחד)

*** קריאות מהקהל ***

קהל: השאתם שם גן ילדים פרטי, אתם מאשרים מבנים ציבוריים, ברח' שהוא צפוף, צר, אין אפשרות גישה. עושים שם שיפוצים על שיפוצים, אין להם תנאים מינימאליים. כמות כלי הרכב עולה ועולה, כמות התושבים עולה ועולה. יצרתם בניינים שגם הם חודרים לנו לתוך הפרטיות, ועכשיו אתם יוצרים אינספור של מבני ציבור. כמה מבני ציבור אפשר להכניס ברח' כזה קטן?

קהל: [לא ברור] זה היה בית פרטי שנלא ברור]

קהל: במקרה אני גם עובדת עירייה, ואני מכירה קצת את הדברים מקרוב. זה אבסורד, אבסורד מה שנעשה ברחוב שלנו. אין חיים. אין אפשר לחיות בתנאים כאלה? אני רוצה לשאול אותך, אם את מסוגלת לחיות בתנאים כאלה. תבואי, תראי מה נעשה שם ביום שישי. תבואי תראי מה נעשה שם[לא ברור] להוציא את הילדים. עד שלא יקרה אסון שם, אף אחד לא[לא ברור]

קהל: נכון, אין[לא ברור]

קהל: אף אחד לא[לא ברור] על מה שקורה שם. ילדים קטנים מסתובבים שם. זה כלתי אפשרי.

קהל: אני מציע לכל אחד מכם לעשות סיבוב ופשוט להבין כמה קשה ל[לא ברור] שם.

קהל: [לא ברור] המשטרה לא עשתה עם זה כלום. אין מה לעשות, הוא פועל לפי החוק.

קהל: שלום, אני[לא ברור] הדיירים הנכבדים של רח' טרומפלדור וגורדון, הגיעו למחות ע ל 2 דברים. דבר ראשון, על חוסר הקדמה של המבנה לנגישות של המקום. מספיק לעשות סיבוב קטן ברח' טרומפלדור וגורדון, כדי לראות שכבר עכשיו, התנועה שם קשה. לעשות את התכנית הזאת כמו שהיא מוצגת, זה עוד 100 מכוניות ביום, בבוקר. זה אומר שתושבי גורדון, ייקח להם בערך חצי שעה להגיע להרצל, ותושבי טרומפלדור[לא ברור] יצטרכו לעשות[לא ברור]

הדבר השני שקשה לדיירים עם התכנית הזאת, היא דרך קבלת החלטה. זה מרגיש מחטף, זה מרגיש תדרי חדרים, זה מרגיש כאילו מביאים את זה בהפתעה ובלי שאף אחד ידע. יש דרך לעשות את הדברים האלה, יש דרך לעשות ועדה שתאחר את המקומות הנכונים לעשות את זה, לשחרר את הדיירים.

דבר נוסף, אני מקבל את הצעת עו"ד רזניק לעשות את זה בסביונים. הנגישות שם הרבה יותר נוחה[לא ברור] עו"ד רזניק, להגיע לסביונים יותר קל מלהגיע לגורדון, כי לא צריך לעשות את הסיבוב של הרצל.

מר בן ציון רזניק: תכוא בבוקר לרח' היוכל תראה מה זה.

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

קהל: דבר נוסף, גברתי. לפני בדיוק שעה, ישב פה מר ורדי והיועץ המשפטי אמר שלא ניתן לשנות את המתווה, ולא ניתן לדון על התכנית בדרך אחרת, ולא ניתן לדון על אלטרנטיבות. אני מבקש שלא[לא ברור] כי זה מחטף על מחטף.

עו"ד יעלה מקליס: תזכיר לי איך קוראים לך?

קהל: יוסי קדוש.

מר נתן בזיה: לכן צריך להוריד את זה מסדר היום-

קהל: מבקש להוריד את זה מסדר היום.

מר ורדי בושרי: אמר היועץ המשפטי שאי אפשר לשנות[לא ברור] זה חר סטרינ[לא ברור]?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אני מבקשת להירגע.

מר ורדי בושרי: אני רגוע.

עו"ד יעלה מקליס: קודם כל, יוסי, שום דבר לא היה מחטף ושום דבר לא היה במחשכים. הוסכם פה אחד במועצת העיר, באוקטובר 2016[לא ברור] אין בזה שום דבר בנוסף, לא היה מחטף, אנחנו לא עושים מחטפים. יש פה 15 חברי מועצת עיר, ובישיבה ההיא התקבלה החלטה פה אחד. החלטות מועצת העיר מפורסמות באופן קבוע, והכל נעשה מאוד שקוף ומאוד גלוי.

אני שומעת את הטענות שלכם, אני מבינה את מה שאתם אומרים. יועצי תחבורה אמרו דברים אחרים. ההחלטה לגבי מיקומי גני הילדים, התקבלה פה במועצת עיר, שאכן תתקיים ישיבה מסודרת, ובה יוצגו כל החלופות. ובסופו של דבר, יצטרכו לקבל החלטה במועצת העיר איפה כן להקים את הגנים, ולא מדובר על 2-3 גנים, אלא יש צפי ל-10 גנים, זה הצורך המתפתח של העיר. שוב, אני מציע לחברי מועצת העיר להסכים כולם שבשלב ראשון[לא ברור] הסכמה לגבין[לא ברור]

קהל: זה בניגוד לחוק על פי היועץ המשפטי שלך, גברתי. תפני ליועץ המשפטי שלך.

מר בן ציון רוניק: קדוש, בהסכמה אפשר.

(מדברים ביחד)

קהל: איפה? תראה לי את הסעיף [לא ברור]

קהל: אי אפשר [לא ברור]

קהל: יש לי שאלה אחרת, מבחינת בטיחות [לא ברור] בבוקר, וכמה ילדים ייכנסו שם כמעט. אני [לא ברור] ראובן, אני גר ברחוב הזה ואני כל פעם מפחד שאף אחד לא יידרס שם. ביציאה מגורדון להרצל תמיד מישהו כמעט נדרס.

עו"ד יעלה מקליס: אני מקשיבה למה שאתם אומרים, אנחנו מקשיבים כולנו למה שאתם אומרים [לא ברור] לא פחות קטנות [לא ברור] כואו, חברים, אני מנסה להגיע להבנה עם חברי מועצת העיר, שאפשר יהיה להתחיל לבנות [לא ברור]

מר משה לוי: זו ישיבה שלא מן המניין.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה מפריע.

מר שמואל רוטמן: הוא דווקא רוצה לעזור.

מר ורדי בושרי: אני?

מר נתן בז'ה: צריך להוריד את זה מסדר היום?

עו"ד יעלה מקליס: עזבו רגע את הפרוצדורות, אני מדברת על המהות. האם אתם [לא ברור] רגע, ורדי, תענו לשאלה, האם מסכימים שנסכים על כך שיתחילו לבנות את המקלט?

??? : לא.

קהל: אני רוצה להבין למה [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו כרגע [לא ברור] זה לא קשור.

(מדברים ביחד)

קהל: אני צריכה להוציא הודעה שיש [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: תקשיבו, אתם מלינים על הנושא של גני הילדים.

קהל: [לא ברור].

עו"ד יעלה מקליס: שנייה. אתם מלינים על הנושא של התחבורה. כרגע יש שם גן ילדים [לא ברור]

***** קריאות מהקהל *****

קהל: [לא ברור] כל החלטה שתתקבל עכשיו, אם לא לפי ההצעה שהוגשה [לא ברור]

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: עכשיו אנחנו מנסים להגיע להכנה. תעזבו רגע את הפרוצדורה, את הפרוצדורה אנחנו נסדר אם לא עכשיו, נמצא את הדרך. אני שואלת מהותית, מהותית. חברים, מהותית. אנחנו הולכים לתת פתרון לחברים ולתושבים שלנו, שב-1.9 לא ימצא להם פתרון. מדובר באנשים עם כסאות גלגלים, מדובר [לא ברור]

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אני מדברת כרגע לחברי מועצת העיר. דיברתם על שיתוף פעולה, דיברתם שרוצים [לא ברור]

עו"ד הדר מימון: אנחנו לא מסכימים, תעלי את זה להצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: אני שואלת שאלה.

מר משה לוי: מספיק אחד שלא מסכים.

עו"ד הדר מימון: אני לא מסכים.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, אני שואלת שאלה. הדר.

עו"ד הדר מימון: תעלי להצבעה. טוחנת את זה כבר 3 שעות.

עו"ד יעלה מקליס: הדר מאמוש.

(מדברים ביחד)

***** קריאות מהקהל *****

מר בן ציון רזניק: ב-1.9 יעיפו אותם ל[לא ברור] שיהיו ברחוב. אחלה. מצוין.

עו"ד הדר מימון: נקיים דיון על החלופות, אחר כך נקיים דיון על התב"ר.

מר בן ציון רזניק: אבל תסגור את המעון, בלי גני הילדים.

עו"ד הדר מימון: דיברנו על זה כבר, לא יעזור כלום.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו נדון בחלופות לגני הילדים. הדיון הוא לא [לא ברור]

עו"ד הדר מימון: לא יהיה. תזדרזו, תקבעו פגישה, ישיבה על החלופות, נדון בכל החלופות. למה לכובז את הכסף על תכנון [לא ברור]?

מר שמואל רוטמן: הדר, אבל זה לא קשור לגנים. זה לא גנים. לא, באמת, נו.

מר בן ציון רזניק: תאשר את מה שצריך בשביל המעון.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו רוצים לאשר את המקלט כדי להתחיל לבנות את המעון, כדי לקיים הצעת ההחלטה של מועצת העיר.

מר שמואל רוטמן: הוא לא יכול לזוז, תאמין לי.

עו"ד יעלה מקליס: הוא חייב להתחיל בעבודה. אתם מבינים שאתם מעכבים[לא ברור].?

עו"ד הדר מימון: לא מסכימים.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, את המבין שאתה מעכב את המעון?

מר שמואל רוטמן: הוא מבין, הוא מבין.

מר משה לוי: אין אחד שלא סמכים, נו חבר'ה, די.

עו"ד יעלה מקליס: משה, אתה מסכים?

עו"ד הדר מימון: לא.

מר משה לוי: מספיק שהוא לא מסכים.

עו"ד יעלה מקליס: אני שאלתי אם אתה מסכים.

עו"ד הדר מימון: אני לא מסכים, אני לא מסכים.

עו"ד יעלה מקליס: משה, אתה מסכים? [לא ברור] מסכים? הדר לא מסכים, טוב.

מר משה לוי: מספיק אחד שלא מסכים[לא ברור]

מר בן ציון רוניק: כ-1.9.18 יוציאו אותם מכל המקומות שלהם.

מר נתן ב'יה: יעלה, תורידו את זה מסדר היום.

עו"ד יעלה מקליס: מה, את מחפשת פוליטיקה? הוא אמר שהוא לא מסכים[לא ברור]

מר נתן ב'יה: יעלה, תורידו מסדר היום.

מר משה לוי: תורידו את זה מסדר היום.

עו"ד יעלה מקליס: אפשר להרגיע?

מר ורדי ב'שרי: אתה חייב להצביע או הכל או כלום.פ.

עו"ד יעלה מקליס: אפשר להרגיע?

עו"ד הדר מימון: אפשר להצביע?

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17

מיום 27/8/17

עמוד 56 מתוך 97

עו"ד יעלה מקליס: שנייה. אפשר להרגיע?

עו"ד הדר מימון: המשחק הזה, באמת, עוד שעות ועוד שעות.

עו"ד יעלה מקליס: ביקשתי לאשר רק את המקלט, כדי להתחיל את הבנייה של מרכז היום. מאחר ו[לא ברור] וללא הסכמה פה אחד לא ניתן כרגע לשנות את הצעת החלטה, אז אני מורידה את זה מסדר היום.

(מדברים ביחד)

החלטה: סעיף מס' 3 יורד מסדר היום.

(מדברים ביחד)

***** קריאות מהקהל *****

עו"ד יעלה מקליס: אני מבקשת לא להפריע. חברים יקרים, או שאתם נשאים לשבת, או שאתם יוצאים, יש לנו עוד יום ארוך והרבה נושאים על סדר היום. תודה רבה לכם. יש לנו נושא מאוד-מאוד חשוב. בבקשה לא להפריע.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אני מבקשת, את הסכמת כל חברי המועצה, לדון עכשיו בסעיף 12, שזה אישור החוזה בין עיריית יהוד לבין החברה הכלכלית.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא, יש סדר יום.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, שנייה. זה בסדר יום.

מר ורדי בושרי: אני לא מסכים.

עו"ד הדר מימון: לא, לא, לא מסכימים.

עו"ד יעלה מקליס: חברים, אנחנו מדברים על צהרונים, שאמורים להתחיל ב-1.9. אני מבקשת, מכל חברי מועצת העיר, לגלות את ההבנה הנדרשת כדי שאפשר יהיה לדון ולאשר את הצהרונים ואת הה[לא ברור] שלהם לטובת התושבים[לא ברור] יוצא מן הכלל. ורדי, אתה מפריע.

מר ורדי בושרי: אני אומר כן, את צודקת.

עו"ד יעלה מקליס: עכשיו מי מסכים להעלות עכשיו לדיון סעיף 12?

עו"ד הדר מימון: לא הבנתי, למה סעיף 12?

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא.

גב' שירה דקל כץ: זה הסעיף האחרון.

עו"ד הדר מימון: אז את כל הנושאים אנחנו מורידים מסדר היום?

עו"ד יעלה מקליס: לא, לא, לא.

עו"ד הדר מימון: אז אני אל מסכים לעבור לסעיף 12.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, נרשם שוורדי והדר מתנגדים לשינוי סדר היום.

מר ורדי בושרי: אל תרשמי כלום. מה זה פה, בית משפט?

מר בן ציון רוניק: תפסיק עם הצעקות.

מר ורדי בושרי: מה את רושמת כל היום.

מר בן ציון רוניק: מספיק עם הצעקות.

מר ורדי בושרי: תרשמי, את אוהבת רשימות.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אנחנו ביקשנו[לא ברור] כדי לפתוח ב-1.9, יש לי תחושה שאם היה אישור מגרש צהרונים של המתנ"ס, אתה היית הראשון שתומך. אבל בסדר, הכל בסדר.

סעיף מס' 4 - הגדלת תב"ר 932 - בניית ביה"ס "יהודה הלוי" החדש.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו בסעיף 4 - הגדלת תב"ר בניית יהודה הלוי, סך הגדלת התב"ר 7.07 מיליון ₪. מקור מימון קרנות הרשות 4.270 מיליון ₪, הרשאת משרד החינוך צפוי 2.8 מיליון ₪. דברי הסבר, זה נושא שכבר דיברנו עליו, אבל אני אחזור. [לא ברור] יהודה הלוי[לא ברור] מיליון ₪, העירייה חתמה על חוזה עם הקבלן, כדי לבנות 24 כיתות לפי הפרוגרמה שאושרה על ידי משרד החינוך ועל פי האישור האדריכלי הקיים. פעימה ראשונה, היה מדובר על בית ספר של 18 כיתות, פעימה שנייה 6 כיתות נוספות, בסך הכל 24 כיתות בבית הספר. יש צורך בהשלמת תקצוב, תב"ר מקרנות הרשות לצורך השלמה מלאה גם של שלב א' וגם של שלב ב', והגדלה מותנית להרשאה צפויה ממשרד החינוך בסך 2.8 מיליון ₪. לאחר הגדלת התב"ר, מדובר סך הכל על 21,288,000 ₪. יש פה פירוט מדויק לגבי הסכומים, כל אחד מהפריטים בפני עצמו, ואנחנו מבקשים אישור להגדלת התב"ר, כדי שאפשר יהיה לפתוח 24 כיתות ביהודה הלוי ב-1.9.18. מישוהו רוצה לשאול שאלה? אם לא, נעלה את זה להצבעה.

עו"ד הדר מימון: אני חושב שהייתי רוצה להגיד משפט ברשותך. כולנו בעד השלמת הבנייה ביהודה הלוי, וכולנו באים לעשות את זה בצורה מחושבת, מושכלת. אנחנו בעבר ביקשנו לקבל את הנתונים לגבי הכספים שהוצאו, לגבי האולם, לגבי כמה מושבים וכמה דברים.

עו"ד יעלה מקליס: איך זה קשור לאולם בכלל?

עו"ד הדר מימון: סיפרתם לנו סיפורים על 24 כיתות כבר מלכתחילה, ועוד שם היו מתוכננים 18[לא ברור] 12. אבל רב הנסתר על הגלוי. אני הצעתי, ואני מציע גם לחבריי כאן, עד שלא נקבל ונשב, נקבל עדכונים מאנשי המקצועי שעוסקים בפרויקט הזה, ולא להביא את זה בצורה של מחטף כאן באופן סמלי.

גב' שירה דקל כץ: איזה מחטף? הנה אנשי המקצוע, הם פה, הם יכולים לענות לו.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, [לא ברור] הקוד האתי, אז בוא, תשתמש במילים שתואמות את הקוד האתי.

גב' שירה דקל כץ: רועי יכול לענות לך על כל[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: יש לך שאלה, בבקשה.

עו"ד הדר מימון: אני מציע לקיים את הישיבה הזאת, רק לאחר שנקיים ישיבה מסודרת, כדי לקבל את הנתונים, לראות איפה הפרויקט הזה באמת עומד, לראות מה הם דו"חות הפיקוח למול הקבלן, לדעת מה באמת קורה בפרויקט הזה, האם הוא באמת יושלם לספטמבר 2018 או שזה הכלל לא ברור?

מר בן ציון רוניק: אם נמשיך ככה, הוא בטוח לא יהיה.

מר שמואל רוטמן: אם נמשיך ככה, הנבואה שלך תתגשם.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, שמוליק, בוא, זה הרי לא יעזור.

מר בן ציון רוניק: אולי לזה אתה חותר.

עו"ד הדר מימון: אנחנו מאמינים-

עו"ד יעלה מקליס: הדר, הדר, תסיים, אבל אני מבקשת ממך דבר אחד, זכותך לבקש ידע, אל תאשים אף אחד בדברים שאתה לא מבין ואתה בעצמך מודה שאתה לא יודע. אז בוא, תשמור על לשון נקייה, מכובדת, שמכבדת את אנשי המקצוע, שאולי אפילו מבינים קצת יותר מאיתנו בנושאים האלו. תודה.

עו"ד הדר מימון: אני לא רוצה להגיד ל את המשפט הזה, שאני מאמין לאנשי המקצוע פחות לך, אבל את מחייבת אותי להגיד את זה. אני לא חושב שאת צריכה להתנגח איתי עם המיקרופון על כל משפט שאני אומר. הרעיון הוא, וזו בעיה שעוברת כחוט השני בהתנהלות שלך, אנחנו מבקשים לקבל את החומרים לפני. אנחנו כן רוצים לשתף פעולה, אנחנו כן רוצים את טובת התושבים, אבל ההחלטות שלנו חייבות להיות מושכלות. יושבים אנשים ומבזבזים שעות על גבי שעות, רק כדי לנסות להוציא ממך נתונים כספיים איפה עומד פרויקט X ואיפה עומד מצב Y, והדברים האלה לוקחים ים של זמן. יגיד לך היועץ המשפטי, את גם היית באופוזיציה, 3 ימים מרגע שחבר מועצה מבקש ממך חומר, את מחויבת להעביר את החומר. אנשים פה מחכים 3 חודשים, 4 חודשים, 5 חודשים, לחומרים שהם מגוחכים.

גב' שירה דקל כץ: הדר, ביקשת על יהודה הלוי?

מר נתן בויה: לא נכון, זה לא 3 חודשים.

מר משה לוי: שנה.

מר נתן בויה: לי יש מ-12.2.16.

עו"ד הדר מימון: אני גם לא כל כך מבין לגבי החלטות שמתקבלות פה במועצת העיר, החלטות שאמורות לחייב את המועצה הזאת ולחייב את העירייה הזאת, ולחייב גם אותך, העומדת בראשה. התקבלו פה החלטות בעניין של הביטול של חוק העזר, ואתם מורחים את זה כבר חודשים.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, מה זה קשור עכשיו?

גב' שירה דקל כץ: יש לנו מלא נושאים על סדר היום.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, יש לנו הרבה נושאים על סדר היום. סליחה.

עו"ד הדר מימון: את יורעת מה? תעלי את זה להצבעה, תעלי את זה להצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו נעלה את זה להצבעה. כמו שאמר עו"ד רוניק, נעשה ניסיון לדבר אתכם, עשיתם כל מאמץ כדינלא ברור אבל אם אתם רוצים, הדלת פתוחה, ועם כל הכבוד, ויש הרבה כבוד, את כל המידע אתם תקבלו. אבל מצד שני גם אי אפשר לעצור את כל האנשים בעירייה, לעסוק אך ורק בהמצאת המידע, זה הכל.

מר ורדי בושרי: כל האנשים?

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, אני מעלה להצבעה הצעת החלטה.

מר ורדי בושרי: רגע, יש לי מה להגיד. לא, לא, לא.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, אני מעלה להצבעה, ורדי.

מר ורדי בושרי: לא, אני רוצה להגיד כמה דברים.

עו"ד יעלה מקליס: אבל די, נגמר.

מר ורדי בושרי: מה נגמר?

מר נתן בז'ה: 10 דקות אתה יכול בכל סעיף.

עו"ד יעלה מקליס: יש לך מה להגיד על יהודה הלוי?

מר משה לוי: בוודאי.

מר ורדי בושרי: בוודאי.

עו"ד יעלה מקליס: אז קדימה, דבר.

מר ורדי בושרי: לא, חשבתי לרגע שאת ממהרת.

עו"ד יעלה מקליס: לא, אני רוצה לפתוח את הצהרונים ב-1.9.

מר נתן בז'ה: אנחנו רוצים דברים אחרים גם, יעלה, לא רק את.

עו"ד יעלה מקליס: זה לא בשבילי, נתן, זה בשביל התושבים.

מר נתן בז'ה: גם למתנ"ס ולתושבים. המתנ"ס והתושבים גם. באמת.

מר ורדי בושרי: זה בשביל התושבים. למה? כל מה שאנחנו דנים פה זה לא בשביל התושבים. בשביל מי זה, בשבילי?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה רוצה לדבר על יהודה הלוי? בבקשה.

מר ורדי בושרי: כן, אני רוצה לדבר.

עו"ד יעלה מקליס: זכות הדיבור שלך.

מר ורדי בושרי: אני רוצה לדבר על יהודה הלוי. אני קורא פה את האומדן שהוגש לנו, לחברי המועצה. ואני רואה שיש פה כרגע נכון להיום, לפחת לפי הדיווח שאתם הגשתם פה, כמעט 11 מיליון ש"ח שעדיין לא נוצל. האם אני מדויק בדבריי, רועי? כן?

מר רועי כהן: כן.

מר ורדי בושרי: יפה. אז נשאלת פה השאלה, מה הרחיפות, ומה בווער?

עו"ד יעלה מקליס: שאלה מצוינת, ורדי. שאלה מצוינת.

מר ורדי בושרי: נו, תרשמי, תרשמי. לא, תרשמי. [לא ברור] רושמת.

עו"ד יעלה מקליס: שאלת שאלה, בבקשה.

עו"ד הדר מימון: אנחנו לא ברור לרועי, לקבל את התשובות.

עו"ד יעלה מקליס: הנה, בבקשה.

מר רועי כהן: סוף אוקטובר 2016, יצאה העירייה במכרז שהתייחס ל-2 שלבים לבניית בית ספר יהודה הלוי, זה מפורט לכם. קבלן למבנה 18 כיתות, וקבלן למבנה 6 כיתות.

מר משה לוי: דבר בלי הרמקול.

מר ורדי בושרי: דבר, לא שומעים, זה הד זה, זה משהו.

מר רועי כהן: בסוף אוקטובר 2016, יצאנו בעצם לנוהל לקבלן לבנייה של בית ספר יהודה הלוי ב-2 שלבים. כרגע, מבוצע השלב הראשון, שזה בניית 18 כיתות לימוד. אני אתייחס ל-2 דברים, גם בהיבט הפיננסי וגם בהיבט הביצועי שנכון לעשות אותו. אם אנחנו היום מקבלים החלטה שמקדמים את הנושא של שלב ב', אנחנו בסיטואציה שבשנת הלימודים ספטמבר 2018, הילדים נכנסים לשטח בית ספר שלא בונים להם במסגרת שטח בית הספר מבנה נוסף של 6 כיתות.

עו"ד הדר מימון: למה [לא ברור] 24 כיתות מלכתחילה?

מר שמואל רוטמן: רגע, לא היית פה?

עו"ד הדר מימון: פורסמה הודעה בפייסבוק.

מר שמואל רוטמן: היה 24 כיתות, הנה, יושבים פה חברי מועצת עיר, שהם תמכו בזה, וכל הכבוד להם, והוחלט על 24 כיתות. בוודאי, מה אתה עושה ככה? אתה ישנת? איפה היית?

מר רועי כהן: רגע, רגע, חברים.

מר שמואל רוטמן: כל מועצת העיר קיבלה את ההחלטה הזאת.

עו"ד יעלה מקליס: כולם קיבלו.

עו"ד הדר מימון: עכשיו הוא אומר שיש 18 כיתות.

מר רועי כהן: זה לא מה שאמרת, הדר.

מר שמואל רוטמן: אז תקרא את החלטת מועצת העיר.

מר רועי כהן: משרד החינוך אישר תכנית של 24 כיתות לימוד.

עו"ד יעלה מקליס: ברור ש[לא ברור]

מר ורדי בושרי: אז את רשמת שזה גם היה רעיון שלי?

מר שמואל רוטמן: כן, זה היה גם רעיון של ורדי.

מר ורדי בושרי: רשמת את זה בפרוטוקול?

עו"ד יעלה מקליס: אני רשמתי ואני אגיד את זה שוב?

מר ורדי בושרי: כן?

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר ורדי בושרי: את יכולה להגיד את זה בחוג בית שלי?

מר שמואל רוטמן: אבל תסביר את זה להדר, הוא לא יודע.

עו"ד הדר מימון: שמוליק רוטמן החביב, אני תאמין לי מבין מצוין.

עו"ד יעלה מקליס: רוטמן, זה לא עניין של הבנה.

מר שמואל רוטמן: אני יודע, אני יודע.

עו"ד יעלה מקליס: יש פה אישור ל-24 כיתות, בעקבות הקטנת כמות החלמידים בכיתה. ולכן, משרד החינוך אישר פרוגרמה ל-24 כיתות.

מר שמואל רוטמן: אני מכיר, אנחנו כולנו עברנו את זה.

עו"ד יעלה מקליס: ולכן גם האישור האדריכלי 24 כיתות. המטרה כן-

מר רועי כהן: נכון, הוא עוד לא אישר תקציבית את ה-6 כיתות הנוספות.

עו"ד יעלה מקליס: אישר את הכל, חוץ מהעניין של ההרשאה.

מר שמואל רוטמן: הדר מימון נתן נבואה לפני חודש שבית הספר לא ייפתח במועד, וזה[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: רוטמן, די, די.

מר שמואל רוטמן: עברנו את גיל הילדות.

מר רועי כהן: אני רוצה רגע להמשיך ב-3-2 דקות וגם להסביר.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה מפריע, שב בבקשה.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] היתה הרשאה מלכתחילה ל-24 או ל-18-

מר רועי כהן: מכרז יצא-

עו"ד הדר מימון: על הרשאה של משרד החינוך, על 18 או על 24 ?

מר רועי כהן: דקה, אני מסביר. מכרז יצא ב-2 שלבים לבניית בית הספר. אפשר להתחיל לבנות את שניהם מחר בכורך כשהתחלנו. כרגע אנחנו בונים.

עו"ד הדר מימון: אני שואל על ההרשאה שיצאה בספטמבר-

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע לו, תן לו לסיים.

מר רועי כהן: אושרה תכנית אדריכלית ל-24 כיתות. ההרשאה של משרד החינוך קיימת פה ל-18 כיתות, לא מספטמבר 2016, קיימת יותר זמן. אנחנו משתמשים בהרשאות האלה.

עו"ד הדר מימון: אז יש הרשאה ל-18 ?

עו"ד יעלה מקליס: רגע.

מר רועי כהן: הדר, אני מסביר, רגע.

עו"ד הדר מימון: אני רוצה לדעת מתי נכנסה ההרשאה של ה-24.

מר משה לוי: לא נכנסה.

עו"ד הדר מימון: אה, לא נכנסה ?

מר רועי כהן: אני מסביר, אושרה תכנית ל-24. בואו נסביר, כמו שכולכם יודעים, יש הבדל בין אישור תכניות במשרד החינוך לבין ההרשאה התקציבית. כשאתה מאשר תכנית, וזה נכון גם לכל גני הילדים שאנחנו מדברים עליהם, שנה שלמה אנחנו עובדים כדי לאשר את התכניות ממשרד החינוך, ויכול לקחת גם עוד חצי שנה, שנה, שנה וחצי וגם שנתיים, עד שמקבלים את ההרשאה התקציבית ביד. קרי תהליך אישור תקציבים, מרגע שהתחלת עבודה במשרד החינוך, יכול לקחת גם שנתיים ושלוש.

מר שמואל רוטמן: יש קודם פרוגרמה, אחר כך הכנת תכניות, ואחר כך הרשאה.

(מדברים ביחד)

מר רועי כהן: יצא מכרז, יש אישור תכנית אדריכלית של 24 כיתות, ההרשאה ל-18 כיתות, פלוס מכתב מסמנכ"ל בינוי ממשרד החינוך, שנותן בעצם אישור, זה גם יוכל להסביר את המשמעויות של זה, ניתן אישור לבנות גם את ה-6 כיתות הנוספות. והוא אומר, משרד החינוך מכיר בזה, אישר את התכנית האדריכלית, אתם יכולים להתחיל. כשתגיע ההרשאה, אנחנו גם נשלם אותה. בינתיים אתם יכולים להתחיל, כשתגיע ההרשאה, אנחנו גם נשלם אותה. בינתיים אתם יכולים להתחיל לבנות מהמקורות שלכם.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] הרשאה ל-24 כיתות של משרד החינוך [לא ברור] ל-18. תגיד, זה מאוד פשוט, זה עובדתי.

מר רועי כהן: הרשאה תקציבית.

מר שמואל רוטמן: יש לך פרוגראמה ל-24.

גב' שירה דקל כץ: זה חלק מהתהליך.

מר רועי כהן: יש [לא ברור] 18, ואישור.

עו"ד הדר מימון: תגידכן, לא צריך ל[לא ברור]

מר רועי כהן: לא, בסדר, אני מסביר, כי זה חשוב. השאלה צריכה להיות גם קשורה ל[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: אני שואל שאלה פשוטה [לא ברור] 18 [לא ברור]?

עו"ד יעלה מקלים: אבל אם אתה לא היית מפריע לו, הוא היה מסיים וגם היה עונה לך.

עו"ד הדר מימון: תגידי את.

עו"ד יעלה מקלים: תחכה בסבלנות.

מר רועי כהן: ההרשאה התקציבית צפויה להיות על 2.8 מיליון ₪, התוספת של ה-6 כיתות. תוצאות מחיר המכרז שלנו לביצוע 6 הכיתות, עומד על 2.850 מיליון ₪. קרי, כמעט באופן שווה להרשאה. ההמלצה שלי ושל הצוות המקצועי, כדי למנוע מצב, אני אומר, של ילדים שנכנסים לבית ספר ומתחילים לבנות כיתות, הם רק נכנסו לבית ספר חדש ומתחילים לבנות במקביל. זה כבר להתחיל את השלב השני, כדי להגיע למצב שבספטמבר 2018, מגיעים לבית ספר של 24 כיתות מבלי שבונים להם את כיתות הלימוד במקביל לזה שהם נכנסו לבית הספר. זה עניין ראשון.

עניין שני, אנחנו ממשיכים ועושים את כל המאמץ לקבל במקביל, ובהתאם למכתב שנשלח ממשרד החינוך, גם את הגיבוי להרשאה תקציבית, בהתאם לאישור שהם נתנו, שזה לא אישור שנותנים לכל רשות, זאת אומרת, הלא מכתב שמוציאים. זה בעצם אומר, אתם יכולים לצאת לדרך, כרגע תממנו ממקורות הרשות, ברגע שתגיע ההרשאה, אנחנו מכירים בזה. כי הרבה פעמים אתה לא יכול להתחיל לבנות בלי הכרה בהרשאה. פה אומרים - אנחנו מכירים למרות שעוד לא קיבלת את ההרשאה.

עו"ד הדר מימון: אז כמה כסף אתם רוצים [לא ברור]?

מר רועי כהן: שנייה. עכשיו החבר"ר מתייחס לזה, זה מתייחס ל-2 מ'ב-2 מקורות. אחר-הוא מתייחס להרשאת משרד החינוך הצפויה של 2.8 מיליון ₪.

מר ורדי בושרי: יפה.

מר רועי כהן: זה אחד. שנית, הוא מתייחס לתוספת, אני אומר, מלכתחילה המקום הזה [לא ברור] הוא מתייחס לתוספת שנדרשת לעלות הכוללת של הפרויקט. יש לרשות בעצם התחייבות משפטית כלפי הקבלן, במכרז שהיא יצרה. יש פער גם בין ההרשאות, לבין התב"ר לתכנון ופיתוח בכל הדברים האלה. סך הכל, התוספת מדברת על 2.8 מיליון ₪ פלוס 4.270 מיליון ₪.

עו"ד הדר מימון: הפרויקט חורג ב-4 מיליון ש"ח?

מר רועי כהן: הוא לא חורג, הוא לא חרג מלכתחילה.

עו"ד הדר מימון: אז מה זה [לא ברור]?

מר רועי כהן: אני אענה לך. כדי לפנות את הקרקע לרשות העתיקות, ב-2013 הרשות הורידה מבנה אחד בעלות של 314,000 ש"ח. מבנה יהודה הלוי רק כדי לפנות את הקרקע ולהכשיר אותה לבנות מה שלא נדרש בפרויקט רגיל, נאלצנו להוציא למעלה מ-1 מיליון ש"ח, עובדתית.

עו"ד הדר מימון: אז איפה ה-4?

מר רועי כהן: במקרה הזה, הרשאות משרד החינוך לא מספיקות לכל הסכום.

מר ורדי בושרי: מתי אתה צופה שאת ה-10 מיליון ש"ח העודף האלה אתה תסיים?

מר רועי כהן: בסוף הפרויקט. מה, מבחינת שלבי תשלום?

מר ורדי בושרי: כן.

מר רועי כהן: יש אבני דרך.

מר ורדי בושרי: מתי? עוד חודשיים, שנה?

מר רועי כהן: האבן דרך הראשונה שלנו, של 25%, מגיעה החודש [לא ברור] יש לך התחייבות של הרשות, מבחינה משפטית, ואת זה רוני יוכל להסביר וגם גל, ברגע שיש התחייבות משפטית אל מול קבלן, נדרש גם לתת לו את הגיבוי התקציבי המתאים. לא נכון לדחות את האישור תשלום הזה, זה חשוב גם [לא ברור]

עו"ד הדר מימון: אבל הסכום שאתם מבקשים עבור 6 כיתות, הוא 2.8 מיליון ש"ח.

מר רועי כהן: נכון.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] הרשאה שיש בק-טו-בק, אבל אתם מבקשים לא את הסכום של [לא ברור] אתם מבקשים עוד 4 מיליון ש"ח.

מר רועי כהן: נכון.

עו"ד הדר מימון: אבל עכשיו, כשנודע, כשיש כאן איזושהי בעיה עם הקרקע-

מר רועי כהן: לא שנודע עכשיו.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] שצריכים לתת את האינפורמציה הזאת [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: הדר, כל האינפורמציה נמצאת בפניכם. ואם רציתם עוד אינפורמציה, יכולתם לבקש. יתרה מכך, בכל הפרויקטים שביצענו, תמיד היתה הבנה שמוסיפים. וכשאנחנו הוספנו תקציב לאורנים, הבטחנו שגם יהודה הלוי יזכה לתוספת [לא ברור] ופה רוצים לתת פיתוח. אבל בסדר. אנחנו נעלה את זה להצבעה.

מר ורדי בושרי: רגע, לאן את ממהרת, יעלה?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, יש הרבה סעיפים על סדר היום.

מר ורדי בושרי: אני היום, עד 06:00 בבוקר יש לי זמן.

מר בן ציון רוניק: ורדי, לנו אין זמן.

מר ורדי בושרי: רגע, שאלה. אנחנו רוצים לאשר רק את ה-2.8 מיליון נה. זה אפשרי?

מר משה לוי: לא, כי צריך הסכמה של כולם.

מר ורדי בושרי: רגע, אני שואל שאלה, שנייה. זה אפשרי? בלי הרמקול. רוני?

עו"ד רוני חלמיש: הסכמה? תסכימו. כולם מסכימים?

עו"ד יעלה מקליס: אני רוצה שאתה תסביר-

מר ורדי בושרי: כאמת, אני באמצע.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אני רוצה לעזור לך לקבל תשובה.

מר ורדי בושרי: מה את רוצה לעזור לי?

עו"ד יעלה מקליס: חיתן לי לעזור לך.

מר ורדי בושרי: נו, תראה את זאת, רוצה לעזור.

עו"ד יעלה מקליס: מה המשמעות שנאשר היום 2.8 מיליון נה[לא ברור]?

מר רועי כהן: אם הוא מיועד לשלב השני, אז אפשר-

מר ורדי בושרי: כן, כן, לשלב השני.

מר רועי כהן: זה אומר שעדיין יש חוסר להשלים את הפרויקט לשלב הראשון, כסף שנדרש לפרויקט. אל תשכחו, זה מגרש לא רגיל, כולם יודעים מה היה פה. נדרשנו לעשות שינוי העמדה. היו פה הוצאות שהן הוצאות עודפות כתוצאה מזה.

מר ורדי בושרי: אף אחד לא בא בתלונות.

מר רועי כהן: לא, לא, מאה אחוז. אני אומר רק שהמשמעות היא שהרשות לא יכולה לעמוד בהתחייבויות שיש לה לסיום השלב הראשון.

מר ורדי בושרי: אבל יש לך פה 11 מיליון נה[לא ברור]

גב' שירה דקל כץ: במילים פשוטות, אי אפשר להשלים את השלב הראשון.

עו"ד הדר מימון: ורדי, לפי דעתי נקיים ישיבה על הנושא הזה ביחד עם אנשי המקצוע, נשמע את הדברים בצורה מסודרת, ולא פה חפ"פ לזרוק מיליונים באוויר.

מר ורדי בושרי: האמת אנחנו לא מבינים את זה עד הסוף.

גב' שירה דקל כץ: אז יאללה, בואי נעלה להצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, בואי נעלה את זה להצבעה. הגדלת תב"ר 932 [לא ברור]

מר ורדי בושרי: רגע, יש לי עוד כמה שאלות. רגע, שנייה.

מר נתן בזיה: למה אין סנדויצ'ים [לא ברור]

מר משה לוי: אף פעם לא [לא ברור] שנה אין לך [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: הם מעכבים.

מר ורדי בושרי: אה, אנחנו מעכבים, הבנתי. שעה וחצי פה תקעת לנו את הראש, אנחנו מעכבים.

מר בן ציון רוניק: סליחה, אתם [לא ברור]

מר ורדי בושרי: אל תבלבלי את המוח. מי דיבר? היא. היא. תוציא את ההקלטה.

מר משה לוי: הצוות המקצועי צריך [לא ברור]

מר ורדי בושרי: מה גובה העמלה שמשכ"ל גובה על הפרויקט הזה? על כל הפרויקט.

מר רועי כהן: 4.6.

מר ורדי בושרי: 4.6%, פלוס מע"מ?

מר רועי כהן: כולל מע"מ.

מר ורדי בושרי: כמה כסף זה?

מר רועי כהן: בסך הכל?

מר ורדי בושרי: כן.

מר רועי כהן: צריך לעשות את החישוב.

עו"ד הדר מימון: 1 מיליון נה.

???: מה פתאום, 600,000-700,000 נה בערך. יש לך 14, 16 [לא ברור]

(מרבירם ביחד)

מר רועי כהן: זה כלול במחיר של הקבלן.

עו"ד יעלה מקליס: טוב.

מר ורדי בושרי: רגע, זה חשוב, זה חשוב.

עו"ד יעלה מקליס: הוא אמר לך.

מר ורדי בושרי: לא שמעתי.

מר רועי כהן: 780,000 ₪, כולל 2 השלבים, כולל מע"מ.

עו"ד הדר מימון: 780,000 ₪, 4.6% על 21 מיליון ₪.

מר רועי כהן: 17 מיליון ₪, מחיר הקבלן בפועל.

עו"ד הדר מימון: אמרת זה 21 מיליון ₪, לא?

מר רועי כהן: מחיר הביצוע, תסתכל.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] כבר מאשר 21 מיליון ₪ [לא ברור] ביצוע.

מר ורדי בושרי: ומה גובה העמלה של החכ"ל?

מר רועי כהן: 2% ממחיר ה[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: כתוב פה.

עו"ד הדר מימון: שזה 0.5 מיליון ₪.

מר ורדי בושרי: כמה כסף זה?

מר רועי כהן: 2% מזה, סדר גודל של 320,000 ₪.

עו"ד יעלה מקליס: כתוב לך.

עו"ד הדר מימון: איך? אני לא מבין.

מר ורדי בושרי: זה הסכום הכולל לכל הפרויקט?

עו"ד הדר מימון: זה 21 מיליון ₪, 2%.

מר רועי כהן: 2 השלבים, הכל.

עו"ד הדר מימון: זה 440,000 ₪ לפי החישוב שלי.

עו"ד יעלה מקליס: אני רוצה להעלות את זה להצבעה. ורדי.

מר ורדי בושרי: אבל רגע יעלה, לאן את ממהרת, נו? באמת שאת לא בסדר.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, יש נושאים על סדר היום. העמלה של המשכ"ל, רשום פה את כל ה[לא ברור] ואם היית רוצה, גם יכולת לבקש אותו, היינו נותנים אותו.

מר ורדי בושרי: ביקשתי הרבה דברים פה כבר לפני 3 חודשים, לא קיבלתי. מה את מדברת?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, סליחה.

מר ורדי בושרי: מה זה סליחה?

עו"ד יעלה מקליס: בוא נעלה את זה להצבעה. אני מעלה להצבעה, תב"ר 932 לבניית יהוה הלוי, סך הגדלת התב"ר 7.07 מיליון ש"ח, מקורות מימון קרנות הרשות 4.270 מיליון ש"ח, הרשאת משרד החינוך צפויה 2.8 מיליון ש"ח. מי בעד?

הצבעה:

בעד - 4 יעלה מקליס, אלי גרינמן, שמוליק רוטמן, בני רזניק.

נגד - 5 יוסי בן דוד, משה לוי, הדר מימון, נתן בזיה, ורדי בושרי.

יעלה מקליס: ההצעה להגדלת התב"ר של "יהודה הלוי", לא התקבלה, נדחתה. הבנייה של 6 כיתות, כנראה נלא ברור]

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] מדברת בעד עצמה.

החלטה: סעיף מס' 4 - הגדלת תב"ר 932 לבניית ביה"ס "יהודה הלוי" החדש - לא אושר.

סעיף מס' 5 - הגדלת תב"ר - מעון "רקיאל".

עו"ד יעלה מקליס: הגדלת התב"ר הבא - מעון רקיאל. סך הגדלת התב"ר 250,000 ש"ח, מקורות מימון קרנות הרשות. יש פירוט של פרויקט שעתיד להסתיים. מתי הוא אמור להסתיים?

מר שמואל רוטמן: אוגוסט 2017.

גב' שירה דקל כץ: אני תיכף אתן לאדי להסביר.

עו"ד הדר מימון: לעניין הסעיף הקודם, אני שב על הצעתי לזמן את אנשי המקצוע ביחד עם חברי המועצה, לשמוע ולהשמיע, כדי לקבל החלטות מושכלות.

(מדברים ביחד)

גב' שירה דקל כץ: טוב, אדי, בקצרה בסדר?

מר אדי שומכר: אני רק אגיד ממש בקצרה, בואו נהיה תמציתיים. מעון רקיאל קיים, הוא תב"ר שלדעתי נפתח ב-2015, על בסיס תמחור של תמ"ת, והוא בעצם לקראת אכלוס. הוא לא לשנת הרישום מה שנקרא 1.9. אנחנו בתיאום עם נעמ"ת, אנחנו רוצים להכין אותו לרצמבר. המשמעות היא שצריך לעשות התאמה במבנה קיים. הגדלנו את שטח הבנייה לפי דרישות תמ"ת בעוד כ-18 מ"ר. אנחנו צריכים להתאים שירותים לנכים, אנחנו צריכים לפתח חצר, מתקן חצר, דשא סינתטי, הצללה. יש את כל הנושא הזה של אור טבעי, שזה גם חלק מדרישות משרד הכלכלה. ולכן אנחנו מבקשים פה מהמועצה הגדלה ל-250,000 ש"ח, כי עשינו סימולציה לחשבון סופי.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17

מיום 27/8/17

עמוד 69 מתוך 97

גב' שירה דקל כץ: אני רק אוסיף הערה אחת, יש שם 2 כיתות גן, מדובר בכיתת מעון של תינוקיה. מה שהיא תאפשר לזה לעוד הורים צעירים להכניס את הילדים, זה עוד כיתת גן. אני אוסיף גם שבעצם כרגע התקציב שאושר, התב"ר שאושר, עמד על 750,000 ₪.

מר אדי שומכר: 762,000 ₪.

גב' שירה דקל כץ: 762,000 ₪, כשבעצם ההגדלה הזאת נחוצה להמשיך. במידה ואתם לא מאשרים את ההגדלה, חשוב לי לעדכן, אנחנו לא נוכל להמשיך את העבודות, כי בעצם הם הגיעו לשלב, אתם רואים גם בתמונות, שלב מאוד מתקדם. זה ממש כיתת תינוקיה, אתם רואים גם את אור היום שאדי דיבר עליו, זו החצר. וזהו, במידה ובאמת התב"ר לא יאושר, אנחנו לא נוכל להמשיך את העבודות במעון, נצטרך לעצור אותן ולהשאיר את זה ככה, ופשוט לא לפתוח את התינוקיה.

עו"ד הדר מימון: מלכתחילה זה לא היה בתכנון?

גב' שירה דקל כץ: מה שקרה, זה מעון שמתקצב על ידי התמ"ת, לתמ"ת היו כל מיני דרישות ושינויים שהיו שונים מהתכנון-

עו"ד הדר מימון: איזה שינויים?

גב' שירה דקל כץ: כל מיני דרישות של התמ"ת[לא ברור]

מר משה לוי: אם זו דרישה שלהם, שהם יביאו את הכסף.

גב' שירה דקל כץ: אבל התמ"ת, בוא נגיד, הם נותנים סכום מסוים.

עו"ד הדר מימון: כיתה, חדר ביטחון, חלל משותף, מטבחון. זה כל הדברים האלה לא היו לפני כן[לא ברור]?

גב' שירה דקל כץ: קודם כל כן[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: זה הכל.

עו"ד הדר מימון: לא, זה לא[לא ברור] אני בטוח שמטבחון היה[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: לא, אתה לא קורא נכון.

עו"ד הדר מימון: זה מה שכחוב.

עו"ד יעלה מקליס: לא, זו לא התוספת שעליה אנחנו מבקשים[לא ברור] זו התוספת[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: התוספת[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: תקשיב טוב, זאת התוספת למה שהיה שם מלכתחילה באופן כללי.

עו"ד הדר מימון: התוספת כיתה, חדר ביטחון, חלל משותף, מטבחון.

עו"ד יעלה מקליס: נכון, זה מה שנלא ברור]

עו"ד הדר מימון: את כל זה לא לקחנו בחשבון?

עו"ד יעלה מקליס: לא, זה כל הפרויקט, זה מה שאני מסבירה לך.

גב' שירה דקל כץ: זה הסך הכל.

עו"ד יעלה מקליס: זה כל הפרויקט כולו.

מר משה לוי: מה נעמ"ת[לא ברור]?

(מדברים ביחד)

מר אדי שומכר: בואו נעשה את זה פשוט.

עו"ד יעלה מקליס: אתה רוצה מידע, יושב לידך סגן המהנדסת, מסביר לך מאוד ברור-

עו"ד הדר מימון: עדיף לנהל את הישיבות האלה לפני ישיבת המועצה.

עו"ד יעלה מקליס: אבל אתה לא רצית, חמוד שלי.

עו"ד הדר מימון: אני לא רציתי?

עו"ד יעלה מקליס: לא רצית, כן.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: לא, לא, זה לא יעזור, חבל על הזמן. חבל.

מר אדי שומכר: ברמה הפרקטית, היום נתתי מפתחות למנהלת היקרה. המשמעות היא שבמידה ואני צריך לעצור עבודה, אני לוקח את הקבלן, אומר לו 'תודה רבה', מפה אני לא ממשיך. מה יקרה בדצמבר? לא יודע[לא ברור] התארגנות מחדש, זה פועלים מחדש.

עו"ד הדר מימון: על מה התוספת של ה-250,000 שח? האם ניתן להגיד את זה? אפשר להגיד את זה במילים פשוטות.

עו"ד יעלה מקליס: אבל הוא אמר את זה, אתה לא הקשבת לו. הוא הגדיר בדיוק את הפיתוח של החצר ואת הדברים שעליהם צריך לשלם את ה-250,000 שח.

עו"ד הדר מימון: אז הפיתוח[לא ברור] לא נלקח בחשבון מלכתחילה?

גב' שירה דקל כץ: היו שינויים שהתמ"ת דרש שלא[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: תגידו מה זה השינויים. אל תדברו לי במילים גדולות.

גב' שירה דקל כץ: אז הנה, תיכף אדי יסביר. אדי, תגיד מה דרישות התמ"ת. רק מה דרישות התמ"ת. הנה, הם מופיעים לך גם פה. הנה הדר, תסתכל, התאמת שירותים קיימים[לא ברור] חוק הנגישות. מה שקרה, זה ברגע שהוספנו את הכיתה, נדרשנו כבר להנגיש את כל המבנה. שירותים לנכים הם שירותים שיושבים בתוך הממ"ד, זה דרש גם לנסר קיר של ממ"ד, גם להיכנס. זה הדרישות, מה לעשות.

מר ארי שומכר: יש חוק נגישות.

עו"ד הדר מימון: אני מכיר את חוק הנגישות.

מר ארי שומכר: אבל הדר, זה צריך לעבור רפרנט מהתמ"ת. כן. זו העובדה.

מר ורדי בושרי: ארי, שאלה, מה גובה התכ"ר המקורי?

מר ארי שומכר: התכ"ר עבר כמה שינויים.

עו"ד הדר מימון: 762,000 ₪.

מר ורדי בושרי: רגע, כל הכסף זה התמ"ת מממן, ה-760,000 ₪?

גב' שירה דקל כץ: כן.

מר ורדי בושרי: יופי. האומדן לתוספת, כמה היה?

מר ארי שומכר: האומדן לתוספת?

גב' שירה דקל כץ: מה זה האומדן לתוספת?

עו"ד יעלה מקליס: מה זה משנה?

עו"ד הדר מימון: אני אעשה לך חשבון, חכה.

מר ארי שומכר: 1.132 מיליון ₪.

מר ורדי בושרי: אני אפשט את זה. התקציב של התמ"ת מלכתחילה היה אמור לממן את זה?

עו"ד הדר מימון: כן.

עו"ד יעלה מקליס: לא.

מר ארי שומכר: את השינויים?

מר ורדי בושרי: לא את השינויים.

גב' שירה דקל כץ: את ההוספה של הכיתה? לא.

מר משה לוי: את בניית המבנה.

מר ורדי בושרי: גברתי המנכ"לית, אל תנצלי, לא אומר. אני שואל. במקור, התכ"ר של ה-760,000 ₪ ומשהו, היה אמור לממן את התוספת במלואה?

עו"ד הדר מימון: תקשיבו, אני חושב שאתם צריכים לעשות שיעורי בית.

מר ורדי בושרי: מה? מה?

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 72 מתוך 97

(מדברים ביחד)

מר ורדי בושרי: מה, מה, מה לא ברור?

עו"ד הדר מימון: אני אגיד לך איפה הבעיה. הבעיה היא, תני לי להסביר, אני אגיד לך איפה הבעיה. הבעיה היא אריתמטית פשוטה. אם את תיקחי את הסכום המקורי 762,024 שח, זה התקצוב. כרגע על פי דרישות התמ"ת, אתם נדרשים להוסיף שסך הכל התקציב יהיה 1,132,366 שח.

גב' שירה דקל כץ: אוקיי.

עו"ד הדר מימון: אם תיקחי את זה, תשימי את זה, תראי שהתוספת שאת צריכה, היא כ-369,976 שח, לא 250,000 שח. לכן אני אומר, כדאי לעשות את העבודה הזאת חישובית ובכלל לפני, ולא פה.

מר אדי שומכר: אבל זה מסמך [לא ברור]

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אתה רוצה את זה לבוקר? או אתה רוצה לשמוע?

גב' שירה דקל כץ: הדר, תקשיב רגע. אנחנו, מה שהבאנו למועצה זה 250,000 שח שבאופן מידי זה מה שצריך כרגע כדי להמשיך את העבודות בריקאל. המסמך הזה הוא לא מסמך שהופך לכם.

עו"ד הדר מימון: קחי, תסתכלי פה.

גב' שירה דקל כץ: אני עכשיו לא מסתכלת.

עו"ד הדר מימון: זה הכין אותו אלו, תסתכלי.

גב' שירה דקל כץ: אני מבינה, לא מסתכלת.

עו"ד הדר מימון: למה לא? שם זה 370,000 שח, לא 250,000 שח.

גב' שירה דקל כץ: הדר, מבחינתי, סגן המהנדסת והגזבר ישבו, עשו את האומדן כדי לסיים, נתנו אומדן 250,000 שח.

עו"ד הדר מימון: תשבו עוד פעם.

גב' שירה דקל כץ: הדר, אני כרגע אומרת לכם עכשיו, לא ממקום של איום, אני עוצרת עבודות. אני זה מה שאני עושה.

מר ורדי בושרי: תעצרי, נו, תעצרי.

מר משה לוי: [לא ברור] זה מה שמשמע [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: משה, כאילו שאתה חדש במקצוע.

מר משה לוי: לא, אני שואל.

עו"ד יעלה מקליס: כאילו שאתה חדש במקצוע. אני מזכירה לכם.

עו"ד הדר מימון: אין לכם את הנתונים, אתם סתם מבליפים.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, הדר. אתה ביקשת[לא ברור] אתה[לא ברור]

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: רוטמן, רוטמן.

עו"ד הדר מימון: תראו לי איפה זה, אני רוצה לראות.

מר שמואל רוטמן: [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: רוטמן, זה לא יעזור, חבל על העצבים. אני אומרת וחוזרת על מה שנאמר. התב"ר[לא ברור] כדי שניתן יהיה לפתוח את כיתות הגן למשפחות קשות יום, שצריכות להכניס לשם את התינוקות שלהן ב-1.12. אנחנו מעלים להצבעה הגדלת תב"ר מעון ריקיאל, סך הגדלת התב"ר 250,000 ש"ח, מקור מימון קרנות הרשות.

מר ורדי בושרי: רגע, סליחה, אני שאלתי שאלה, ואתם לא עניתם לי, ואני לא יודע מי צריך לענות לי, את, את, הוא, הוא, אני לא יודע. שאתי שאלה מאוד פשוטה, התב"ר המקורי היה על 760,000 ש"ח. האם הסכום הזה, היה אמור לכסות את התוספת הזאת של התינוקות?

גב' שירה דקל כץ: כשאתה שואל היה אמור-, רגע, אדי, תן לי. ורדי, כשאתה אומר 'היה אמור', מה אתה מתכוון, בתיאוריה או בתכלס?

מר ורדי בושרי: לא, באומדן, באומדן.

גב' שירה דקל כץ: ורדי, תן לי לענות לך. כי בתכלס, 762,000 ש"ח לא מספיק[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: כמה היה לך אומדן לדברים אחרים?

מר ורדי בושרי: רגע, רגע, אני מחדד את מה שאני אומר. זאת אומרת, התמ"ת היה אמור לממן את מלוא התוספת, נכון?

מר משה לוי: את כל הפרויקט.

מר ורדי בושרי: אמת? עזבי עכשיו את התוספות.

עו"ד הדר מימון: תגיד לי 'כן'. מה, עולה לך כסף להגיד?

מר ורדי בושרי: אני רוצה לדעת, אלוהים.

גב' שירה דקל כץ: אני לא מצליחה להבין אבל מה.

מר ורדי בושרי: את לא מסוגלת להבין?

מר נתן בזיה: את לא צריכה להבין, את צריכה לענות.

גב' שירה דקל כץ: אני עונה, אני עונה כל הזמן.

מר ורדי בושרי: [לא ברור] מה זה את לא מסוגלת להבין?

גב' שירה דקל כץ: אני אומרת ש-762,000 נח לא מכסה את הבנייה כינלא ברור] לפי דרישות התמ"ת.

מר ורדי בושרי: כאומדן אמרוןלא ברור]?

גב' שירה דקל כץ: אני לא יודעת.

מר ורדי בושרי: אני יודע למה אני שואל את זה.

גב' שירה דקל כץ: אתה שואל[לא ברור] 762,000 נח?

מר ורדי בושרי: אני יודע למה, אני רוצה לדעת.

גב' שירה דקל כץ: זה המשרד קבע או שאנחנו? ורדי, תשמע את הגזבר.

מר ורדי בושרי: הגזבר זה לא בעל מקצוע בתחום הבנייה.

גב' שירה דקל כץ: לא, לא, הוא יענה לך איך קבע ה-762,000 נח.

מר גל לניאדו: לעניין ההרשאה אני יכול לענות.

גב' שירה דקל כץ: אתה שואל איך נקבע ה-762,000 נח.

מר ורדי בושרי: זה לעניין ההרשאה, אין בעיה, שיענה. ענייני מקצוע זה הוא.

מר נתן בזיה: מי נתן את ההרשאה?

גב' שירה דקל כץ: הנה, תקשיב ורדי.

מר גל לניאדו: משרד הכלכלה נתן את ההרשאה. היום זה כלכלה, אז זה היה תמ"ת.

מר נתן בזיה: אוקיי.

מר גל לניאדו: ההרשאה היא ליחידת גן. יחידת גן זה לא סכום. כל מקום נותנים סכום אחר. זה סכום קבוע. 762,000 שח[לא ברור] זו העלות הקבועה שהם מתקצבים. וזה לא משנה אם תכנה את זה ב-1 מיליון נח, או ב-900,000 נח או ב-800,000 נח.

מר נתן בזיה: גל, קיבלתי תשובה. השאלה השנייה היא פשוטה מאוד. אם אותו תמ"ת באנלא ברור] דרישות חדשות, שהוא ישלם אותן[לא ברור] או נעמ"ת[לא ברור]

מר בן ציון רוניק: אבל הילדים האלה לא יישבו בתמ"ת ב-1.9[לא ברור]

גב' שירה דקל כץ: זה ילדים של יהוד, לא של התמ"ת, ולא של נעמ"ת גם.

מר ורדי בושרי: שאלה, ארון הגזבר, מה הסכום -? אדי, תהיה בהאזנה בבקשה.

עו"ד הדר מימון: אין לך הרשאה בכלל.

???: יש הרשאה.

עו"ד הדר מימון: ההרשאה 762,000 ש"ח, בזכות אותה.

מר ורדי בושרי: הדר, סליחה. מה הסכום שנעמ"ת משתתפת בפרויקט הזה. הרי היא זאת שמפעילה את המקום, נכון?

מר גל לניאדו: אתה שואל מה הסכום שהיא משתתפת בכנייה? היא לא משתתפת בכנייה.

גב' שירה דקל כץ: נעמ"ת מפעיל את זה עבורנו, זה ילדים של העיר. נעמ"ת לא קשור לכנייה של גנים.

מר נתן בזיה: היא עושה את זה בהתנדבות?

מר ורדי בושרי: מה?

גב' שירה דקל כץ: העיר בונה גנים, נעמ"ת מפעיל את המקום. ומשלמים שכירות. הם משלמים שכירות, בסדר?

עו"ד הדר מימון: איזה שכירות הם משלמים?

גב' שירה דקל כץ: לא רלוונטי כרגע, לא רלוונטי.

מר בן ציון רזניק: ורדין לא ברור] תינוקות שב-1.9 אין להן מעון.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, אנחנו מעלים את זה להצבעה.

מר ורדי בושרי: בחיך, די, זה מפריע לי.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, ניסיתי פעם קודמת להיות בלי הרמקול, אבל אתם הפרעתם לי לא ברור] לכן אני משתמשת ברמקול.

מר ורדי בושרי: בפעם הבאה אנחנו נביא רמקול ונדבר גם עם רמקול. גם אנחנו לא שומעים.

עו"ד יעלה מקליס: אבל ההבדל ביני וכיך, זה שאני נותנת לך לדבר בשקט ולא מתפרצת ולא מפריע, וגם כשביקשתי מיוסי את זכות הדיבור כאמצע דבריון לא ברור] התפרצתי, זה ההבדל, זה הכל. אם אתם תשמור על תרבות דיבור, ואף אחד לא יתפרץ לדברי, אני מבטיחה לוותר על הרמקול. אבל כבר ניסינו את זה פעם, פעמיים ושלוש, וזה לא עבד. אני לא רוצה להוציא את הכל שלי. אז אני מעלה את זה להצבעה.

מר ורדי בושרי: רגע, לא קיבלתי תשובה. מה הסכום שנעמ"ת משתתפת?

עו"ד יעלה מקליס: לא משתתפת.

מר ורדי בושרי: לא משתתפת?

עו"ד יעלה מקליס: לא משתתפת.

גב' שירה דקל כץ: נעמ"ת זה גורם מפעיל.

מר ורדי בושרי: רגע, שנייה. כמה שכירות הם משלמים לנו?

גב' שירה דקל כץ: זה לא רלוונטי כרגע.

מר ורדי בושרי: מה זה לא רלוונטי?

גב' שירה דקל כץ: לא רלוונטי לנושא של בניית מעון רקיאל. לא רלוונטי לנושא.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] 1.2 מיליון ש"ח ואת לא רוצה[לא ברור]?

גב' שירה דקל כץ: אין לי בעיה, אבל זה לא רלוונטי כרגע לנושא. ורדי, אתה סתם מושך זמן.

מר ורדי בושרי: נעמ"ת הוא גוף מפעיל, נכון?

גב' שירה דקל כץ: נכון.

מר ורדי בושרי: יש להם הסכם עם העירייה? מה, מה את עושה ככה? כן או לא?

גב' שירה דקל כץ: כן.

מר ורדי בושרי: כן, לכמה זמן?

גב' שירה דקל כץ: זה לא רלוונטי כרגע.

מר ורדי בושרי: לא, לא, זה רלוונטי. מה זה לא?

מר נתן ב'יה: מה זה לא רלוונטי?

מר בן ציון רזניק: ורדי, זה פתרון לילדים מיהוד, לא לילדים מהירח.

מר ורדי בושרי: מה זה לא רלוונטי?

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אז אני קובעת שזה לא רלוונטי. תודה רבה. אני קובעת שזה לא רלוונטי.

מר ורדי בושרי: לא, מה זה את קובעת?

עו"ד יעלה מקליס: ההפעלה לא קשורה לבנייה, ואתה יודע את זה יפה מאוד, ורדי.

מר ורדי בושרי: מה זה אני יודע?

עו"ד יעלה מקליס: זו לא פעם ראשונה.

מר ורדי בושרי: מה זה לא פעם ראשונה?

עו"ד יעלה מקליס: אני מעלה את זה להצבעה, הגדלת תב"ר למעון ריקיאל.

מר ורדי בושרי: רוצים לדעת מה[לא ברור]

מר בן ציון רוניק: תצביעו נגד, הם יעמדו יחד עם ה[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: סך הגדלת התב"ר 250,000 ש"ח, מקורות מימון: קרנות הרשות. מי בעד? אלי, שמוליק, בני ואנוכי. מי נגד? הדר, יוסי, משה וורדי.

מר משה לוי: שהתמ"ת יממן את זה.

עו"ד יעלה מקליס: אתה מה, נגד או נמנע?

מר נתן בז'ה: רגע.

עו"ד יעלה מקליס: לא, לא, תגיד לי, אתה נמנע או נגד?

מר נתן בז'ה: אני נמנע[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: נמנע. בסדר, אני אתן לך. נתן נמנע. בסדר. בבקשה, נתן.

מר נתן בז'ה: מאחר שאני השתתפתי בניהול של הבחירות של יו"ר נעמ"ת, אני לא מוצא לנכון להשתתף בהצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: יפה מאוד. תודה רבה, נתן. אה-

עו"ד הדר מימון: זה לא עוזר.

הצבעה:

בעד - 4 יעלה מקליס, אלי גרינמן, בני רוניק, שמואל רוטמן

נגד - 4 הדר מימון, יוסי בן דוד, משה לוי, ורדי בושרי

נמנע - 1 נתן בז'ה

עו"ד יעלה מקליס: 4 נגד 4. ההחלטה לגבי המשך הבנייה של מעון ריקיאל, לצורך הכנסת תינוקות ב-1.12.17, נפלה. תודה רבה לכם, בשם כל ילדי העיר.

החלטה: סעיף מס' 5 - הגדלת תב"ר מעון "ריקיאל" - לא אושר.

סעיף מס' 6 - הגדלת תב"ר - שיקום תשתיות כבישים, מדרכות, פתרונות ניקוז וחניות לציבור.

עו"ד יעלה מקליס: הגדלת תב"ר - שיקום תשתיות, כבישים, פיתוח[לא ברור] וחניות לציבור. אנחנו מדברים שבהמשך לאישור חלק מהתב"ר[לא ברור] 2 מיליון ש"ח. אנחנו מבקשים הגדלה, כפי שדווח במועצת העיר, והיתה הסכמה בין כל חברי המועצה, קואליציה ואופוזיציה כאלה. תב"ר נדרש לצורך הסדרת תשתיות לרבות ביצוע פתרונות ניקוז מתוכננים כלקחי החורף האחרון, וכן המשך שיקום מדרכות בהתאם לעבודת מטה שהוכנה בניהול אגף ההנדסה וצוות תשתיות מתנדבים יישובי - כולל" קרצוף וריבוד כבישים, הסדרת חניות, טיפול במפגעי בטיחות בלתי צפויים ולרבות קרצוף וריבוד של חלק ממקטעים/רחובות בעיר. מאחר והנושא הזה כבר נדון-

מר נתן בזיה: כמה שעות על פי החוק אפשר בלי לאכול?

עו"ד יעלה מקליס: מועצתה עירייה מאשרת הגדלת תב"ר שיקום תשתיות כבישים, מדרכות, פתרונות ניקוז וחניות לציבור. סך הגדלת התב"ר 2 מיליון ש"ח, מקור מימון קרנו הרשות. מי בעד?

עו"ד הדר מימון: אפשר?

עו"ד יעלה מקליס: די, מספיק[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: אני לא מבין את זה.

עו"ד יעלה מקליס: כבר דיברנו על זה מספיק.

עו"ד הדר מימון: מה זה דיברנו? מה זה דיברנו?

עו"ד יעלה מקליס: ויש לנו נושאים חשובים על סדר היום.

מר משה לוי: לא, לא, לא.

עו"ד יעלה מקליס: מחכים פה תושבים של בר סימנטוב. אז אני מבקשת שתביע את דעתך בקיצור.

מר משה לוי: 10 דקות כל אחד יכול לדבר על כל סעיף.

(מדברים ביחד)

מר נתן בזיה: לא, לזה כן אנחנו מסכימים. לזה כן.

עו"ד יעלה מקליס: הקייטנות לא? אתה לא מסכים לקייטנות? כולם מסכימים לקדם את הסעיף של בר סימנטוב?

עו"ד הדר מימון: לא, אני רוצה[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: הוא לא מסכים.

מר שמואל רוטמן: לא, הוא לא אמר שהוא לא.

קהל: למה אתה לא מסכים, אנחנו[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: חבריה, חכו רגע, בבקשה. אל תתנו לה לעשות בכם שימוש כזה. זה לא ילך, היא תעבור לפי הספר, כמו שצריך.

מר נתן בז'ה: הדר, יש דברים שאפשר לרחות ויש דברים שיש פה קהל.

קהל: אנחנו מחכים, יש לנו זמן.

עו"ד הדר מימון: תאמין לי, משה, אני חושב שכל המהלכים האלה, והשיסוי של התושבים, כדי לשנות סעיפים, להקדים, להרחיק, זה לא מחודד, ועדיף לא לעשות את זה, כי זה לא יעיל בדבר וחצי דבר. אנחנו קיבלנו החלטה בזמנו, ואם היית בודקת את ההקלטה של ישיבת המועצה הקודמת שהחלטתם באופן שרירותי לפסול, היית מגלה מה העמדות שלנו לגבי כל אחד ואחד מהנושאים. אני אומר לך שוב, אנחנו נהיה בעד לשבת עם אנשי המקצוע ולקבל את הנתונים, כדי לקבל החלטות מושכלות. יש לנו בעיה עם לקבל את הדברים שאת נותנת, כדברם וכלשונם, ואנחנו לאור ניסיון העבר לצערי, ולכן אנחנו חייבים לשבת עם אנשי המקצוע, לקבל את החומרים, ועל סמך זה לגבש עמדה טובה ואמיתית.

מר שמואל רוטמן: אני מבקש כמה מילים הדר, בנושא הזה.

עו"ד הדר מימון: אם אתה תפתח את הויכוח, אני אפתח אותו עוד.

עו"ד יעלה מקליס: [לא ברור] את זכות הדיבור, ואתה לא נותן למישהו אחר, ואתה [לא ברור] שמוליק, בבקשה.

מר שמואל רוטמן: תראה, יש פה נייר בכתב ידך. אתה ישבת 3.5 שעות, והוזמנו כולם, וזה היה באמירה של חברי מועצת העיר, שמה שאתה מסכם, מקובל על כולם. ישבת, חפרת.

עו"ד הדר מימון: ומה אתה עשית?

מר שמואל רוטמן: שנייה, שנייה.

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע לו, הדר.

מר שמואל רוטמן: אתה תקעת כף איתי ואמרת ככה, תשמע טוב, 'אם אני סוגר את הניסוח של הסעיפים האחרים, זה בסדר'. אמרתי לך 'שב עם בני, תנסח'. אל תעשה לי 'לא'. זה מה שהיה. ישבת עם בני [לא ברור]

עו"ד הדר מימון: רוטמן, תפסיק עם הסיפורים.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, הדר.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, פעם הבאה שתבקש את זכות הדיבור [לא ברור] אל תפריע.

מר שמואל רוטמן: [לא ברור] 3.5 שעות, כתבת. ומה ביקשת לדעת? חניות אמרת 'לא, מה פתאום ניתן לציבור'. וברגע שראית שיש מדרכות, אמרת בסדר, מדרכות כן. ובסוף גם בזה לא עמדת.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, תודה רבה.

עו"ד הדר מימון: יש לי זכות לענות לו.

עו"ד יעלה מקליס: אין פה שום צורך לענות.

עו"ד הרר מימון: סליחה.

עו"ד יעלה מקליס: הרי ממילא זה לא ברור]

עו"ד הרר מימון: סליחה, הוא מאשים אותי בתיקון מדרכות ליד הבית שלי, תיקון מדרכות אושר בכל יהוד. זה שלא השכלתם לנצל את זה, זה לא ברור]

מר שמואל רוטמן: רק לא שמת כסף, עצרת את הכסף.

עו"ד הרר מימון: אדוני, אדוני, תפסיק להאשים. זה לא מכובד, זה לא מכובד.

עו"ד יעלה מקליס: זה מאוד לא מכובד, לא לתת תקציב לתשתיות, ובמיוחד לכל מה ש[לא ברור] בניקוד, ולהפוך את זה לעניין אישי. זה לא עניין אישי. מי שבנה את התכנית, ואתה יודע את זה יפה מאוד, זה הצוות המקצועי. אני לא מעורבת בבחירה.

עו"ד הרר מימון: [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע לי, אל תפריע לי.

עו"ד הרר מימון: ישבתי עם הצוות המקצועי, הסכומים עלו וירדו.

עו"ד יעלה מקליס: הרר, אל תפריע לי. לפחות מינימום של כבוד. מי שקבע את העלויות[לא ברור] הצוות המקצועי. אין פה שום עניין[לא ברור]. או נעניין פוליטי. אני גם לא ישבתי אתכם. אני השארתי לצוות המקצועי את כל מרחב התמרון בקבלת ההחלטות והשיקולים המקצועיים לחלוטין. אבל אם אתם בוחרים לעשות את זה, מלחמה אמיתית. מי שמפסיק בסופו של דבר, זה הציבור, לא אני. ליד הבית שלי אני מאוד מרוצה מהמדרכה, גם אם היא שבורה, בסדר? זה לא עניין שלי.

עו"ד הרר מימון: והיא לא שבורה.

עו"ד יעלה מקליס: אני מעלה להצבעה.

מר נתן בז'ה: לא, לא, לא, לא.

עו"ד יעלה מקליס: אלין[לא ברור]

מר נתן בז'ה: אנחנו רוצים לדבר. לא, את לא יכולה. אני מבקש.

מר ורדי בושרי: מה זה מעלה? יש פה אנשים. תני לו לדבר. מה זה למה אני צועק? כי את לא מקשיבה. את אטומה.

מר נתן בז'ה: אני מצביע.

עו"ד יעלה מקליס: אני מצטערת, אני מתנצלת.

מר נתן בז'ה: אבל אני מצביע.

עו"ד יעלה מקליס: אני מתנצלת בפניכם[לא ברור]

מר נתן בזיה: לא, סליחה, אני מצביע לך, אסור לך, מה את עושה?

מר ורדי בושרי: בדיוק.

מר נתן בזיה: זו זכותי, מה? תגידי לי.

עו"ד יעלה מקליס: אני מתנצלת בפניהם שאתם רוצים לדבר עכשיו, ואני [לא ברור]

מר נתן בזיה: וזה מה ש[לא ברור] את ה-5 דקות? אולי זה לטובתם. אז תני לי לדבר.

עו"ד יעלה מקליס: בבקשה. אל תצעק, אל תצעק.

מר נתן בזיה: בוודאי שאני אצעק, כי את אוהבת לסגור ישיבות.

עו"ד יעלה מקליס: כשלא נותנים לנהל ישיבות, אני סוגרת.

מר נתן בזיה: את צודקת, את צודקת.

מר בן ציון רוניק: נו נתן, בוא תגיד מה שיש לך, 22:00 בלילה.

מר נתן בזיה: תודה רבה. אני גם לא אכלתי-

מר בן ציון רוניק: גם אני לא אכלתי, מה לעשות?

מר נתן בזיה: גם אני לא אכלתי, מה לעשות. אני רוצה קצת לרענן, גם את אלה שאת מנסה לעשות נגדנו, שיבינו קצת את המצב. ב-6.2 כתוב לי במספר ישיבה 2/17, הצבענו על 2.5 מיליון ש"ח על תשתיות, פה אחד. וואלה, כולנו הצבענו פה אחד, ילדים טובים היינו. אחר כך רצית בגן הסביונים גינות, פה אחד 1.5 מיליון ש"ח, הצבענו.

עו"ד יעלה מקליס: גיורא, גיורא.

מר נתן בזיה: גיורא. נגישות 400, כולנו פה אחד. הצבענו פה אחד שביל אופניים, 2.5 מיליון ש"ח. ראיתם שביל אופניים ביהוד?

עו"ד הדר מימן: זה הכל חארטה.

מר נתן בזיה: לפני שנתיים.

קהל: [לא ברור] הרחוב שלנו.

מר נתן בזיה: אני יודע, גם אותנו. אבל אנחנו הצבענו. נגמר הכסף, הצבענו פה, כל האדום, זה דברים שהצבענו במיליונים וכלום לא נעשה. תעבירו כסף מדבר לדבר. אי אפשר להעביר, אין כסף בקופה. אתם במצב קשה, לא יכולים כל פעם שיש פה איזושהי טעות, אני ברח' הזה של ברסימנטוב הייתי כמה פעמים, הטעויות שם הן חוגגות.

מר שמואל רוטמן: אנחנו בסעיף אחר.

מר בן ציון רוניק: עוד לא הגענו לבר סימנטוב.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, בוא נדבר על התשתיות.

מר בן ציון רזניק: בוא תצביע על התשתיות.

מר נתן בזיה: זה שייך לתשתיות. בר סימנטוב שייך לכבישים ותשתיות.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, יש תקציב מיוחד לבר סימנטוב, אז אם אתה רוצה[לא ברור]

מר נתן בזיה: בר סימנטוב, ב-6.2 הצבענו 1.227 מיליון ש"ח.

עו"ד יעלה מקליס: [לא ברור] אחר כך נגיע לבר סימנטוב. אני מעלה להצבעה ברשותך[לא ברור]

מר נתן בזיה: תעלי להצבעה.

עו"ד יעלה מקליס: תב"ר שדרוג תשתיות כבישים, מדרכות, פתרונות ניקוז וחניית לציבור. סך התב"ר, 2 מיליון ש"ח.

מר משה לוי: אין פירוט גם.

עו"ד יעלה מקליס: מקור מימון קרנות הרשות. מי בעד ?

מר משה לוי: רגע. אין פירוט.

מר ורדי בושרי: לא, אני ביקשתי קודם לדבר. ואני מבקש את זכות הדיבור.

עו"ד יעלה מקליס: אבל לאיכול להיות שאתה מדבר בטלפון, ואתה גם אחר כך רוצה את זכות הדיבור, והתושבים פה מחכים בסבלנות ובנימוס.

מר ורדי בושרי: אבל אני ביקשתי קודם.

עו"ד יעלה מקליס: אז אל תדבר עם הטלפון באמצע ישיבה.

מר ורדי בושרי: זו שיחת חירום, הייתי חייב.

מר בן ציון רזניק: מתקפה באיראן.

עו"ד יעלה מקליס: הסורים על הגדר.

מר ורדי בושרי: כן, הסורים על הגדר, כמו שיצאת בתחילת הישיבה.

עו"ד יעלה מקליס: הסורים על הגדר, ולכן יצאתי.

מר ורדי בושרי: הסורים על הגדר, לכן היא יצאה, להציל את העם היהודי היושב ביהוד.

עו"ד יעלה מקליס: נכון, נכון.

מר ורדי בושרי: שנייה, תני לי להתרכז.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, יושבים פה תושבים.

מר ורדי בושרי: אני יודע.

עו"ד יעלה מקליס: שרוצים בשורה מפין.

מר ורדי בושרי: הם יש להם בשורה.

עו"ד יעלה מקליס: אז אל ת[לא ברור]

מר ורדי בושרי: את יכולה להיות סמוכה ובטוחה שיסיימו להם אתה עבודה.

עו"ד יעלה מקליס: אני לא סמוכה ובטוחה.

מר ורדי בושרי: הכל בסדר.

עו"ד יעלה מקליס: דבר כמה משפטים חשובים וכוא נתקדם.

מר ורדי בושרי: אני רוצה לומר, ראשית נתן צודק. גם נושא בריסמנטוב וגם תקציב תשתיות כללי, זה אותו תקציב בסופו של עניין-

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, לגופו של עניין, כי הזמן קצר.

מר ורדי בושרי: רגע, שנייה.

עו"ד יעלה מקליס: אל תצעק.

מר ורדי בושרי: בינתיים את עם הרמקול, איך אני צועק?

עו"ד יעלה מקליס: אני לא צועקת, אני מדברת עם הרמקול.

מר ורדי בושרי: תביאי לי את הרמקול, גם אני לא אצעק, תביאי לי אותו.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה.

מר ורדי בושרי: אני אדבר עם הרמקול.

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, אתה רוצה לדבר? כי אם לא, אני מעלה את זה להצבעה.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא. את לא מעלה כלום להצבעה. את תעבדי לפי דין.

עו"ד יעלה מקליס: מותק, אני מעלה להצבעה מה שאני רוצה, אתה שומע?

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא.

עו"ד יעלה מקליס: כשאתה תנהל את הישיבות, אתה תנהל[לא ברור].

מר ורדי בושרי: את מנהלת חנות מכולת, מה את מנהלת?

עו"ד יעלה מקליס: תוריד את היד, תוריד.

מר ורדי בושרי: את לא מכבדת.

מר בן ציון רזניק: אתה לא מכבד.

מר ורדי בושרי: את צריכה לאפשר לחברי מועצת העיר להתבטא ולשאל שאלות.

עו"ד יעלה מקליס: בינתיים אתה רק מבזבז זמן ולא מדבר לגופו של עניין.

מר ורדי בושרי: יש לי 10 דקות.

עו"ד יעלה מקליס: אבל יש נושאים חשובים לטובת התושבים.

מר משה לוי: את מפסיקה, בינתיים 10 דקות יהיה עוד[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: תני לו לדבר, נו כאמת.

מר ורדי בושרי: אני אומר, שחשוב להדגיש, מעבר לדברים שנתן אמר, אנחנו בשנים האחרונות, לפחות כ-3 שנים האחרונות, אישרנו למעלה מה-10 מיליון נה לתשתיות. ואני אומר את זה בזהירות, זה הרבה יותר. ואנחנו ביקשנו פירוט מדויק מה נעשה בכל התקציב הזה.

עו"ד יעלה מקליס: לא קיבלתם?

מר ורדי בושרי: לא קיבלתי.

גב' שירה דקל כץ: קיבלת.

מר ורדי בושרי: קיבלתי חלקי.

עו"ד יעלה מקליס: אתה לא באת לשיבה.

גב' שירה דקל כץ: [לא ברור] מה-14 עד היום את כל פירוט התשתיות.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא, אתם שלחתם[לא ברור]

מר נתן בז'ה: מה שנתת לו, צריך מדען גרעין כדי להבין מה שנתת לו.

מר ורדי בושרי: בריוק, הנהלת חשבונות.

עו"ד הדר מימון: אני הסתכלתי על זה[לא ברור]

גב' שירה דקל כץ: הוצאנו את כל הפלט.

עו"ד הדר מימון: עזבי, כאמת.

עו"ד הרר מימון: הפלט של דברים ש[לא ברור] כמו אני לא יודע מה. עזבי, באמת.

גב' שירה דקל כץ: לא, זה פלט תכ"ר תשתיות[לא ברור]

עו"ד הרר מימון: אני ראיתי את זה במו עיניי, ותאמיני לי, לא[לא ברור]

גב' שירה דקל כץ: זה מה שהיה צריך להעביר לו, הדר.

עו"ד הרר מימון: [לא ברור] לעשות מזה סלט, תתני לו את הפלט הזה.

גב' שירה דקל כץ: הדר, אין[לא ברור] זה הפלט. מה עוד יש ?

עו"ד יעלה מקליס: טוב, ורדי, אתם רוצים להצביע נגד, בואו נתקדם, נגיע לבר סימנטוב. לפחות בנושא שלהם, נביא להם בשורה. אם ממילא, אתם מתנגדים, אז בואו נרים את זה להצבעה וזהו.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא.

עו"ד יעלה מקליס: אתם בעד ? אתם מוכנים להצביע בעד ? לא, לא, בואו, חבל.

מר ורדי בושרי: אני לא מבין. מה, את רוצה לדעת מה אני מצביע מראש ?

עו"ד יעלה מקליס: כן, כן.

מר ורדי בושרי: מאיפה את יודעת ?

עו"ד יעלה מקליס: זה לא סוד. הרי זה עוד 2 דקות יתגלה.

מר ורדי בושרי: נו בסדר.

עו"ד יעלה מקליס: אז קדימה, בוא תגיד.

מר משה לוי: לא, אולי תשכנעי אותו.

עו"ד הרר מימון: אם היית בודקת את ההקלטה של הישיבה הקודמת, היית רואה שגם בנושא של בר סימנטוב התקבלה החלטה שאמרה שימונה צוות בדיקה שיבדוק מה קרה שם.

קהל: [לא ברור] אחרי ש[לא ברור] אנחנו רוצים רחוב[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: יפה, כן.

קהל: סליחה, עם כל הכבוד.

מר שמואל רוטמן: צוות בדיקה.

קהל: אנחנו בקטע רחוב מאוד קטן[לא ברור] שנה[לא ברור]

מר שמואל רוטמן: אולי תגידי 50 שנה, זה יותר נכון.

קהל: [לא ברור] ואתה יודע יפה מאוד. אם היה לך קטע כזה, אתה היית כבר קם וצועק את הצעקה שלך.

עו"ד הדר מימון: אני קמתי וצרחתי, כי גם אצלי לקח שנה לבנות.

קהל: [לא ברור] אתם את האינטריגות שלכם ראינו לא ברור]

קהל: לא על חשבוננו. בושה וחרפה איך שאתם מתנהגים פה. מה זה? [לא ברור] בושה וחרפה איך אתם מתנהגים.

*** קריאות מהקהל ***

מר נתן בזיה: [לא ברור]

קהל: זה לא מעניין אותנו איזה טעויות נעשנו [לא ברור]

עו"ד הדר מימון: וזה מבחינתך בסדר? ש זה בסדר מבחינתך? זה מוצא חן בעינייך?

(מדברים ביחד)

*** קריאות מהקהל ***

קהל: כי אני לא ברור] אני חונה את הרכב שלי [לא ברור]

עו"ד הדר מימון: זה בסדר, זה בסדר. אני לא מבין מה קורה פה.

מר בן ציון רזניק: הדר, הם זועקים [לא ברור] כמו כן [לא ברור]

(מדברים ביחד)

*** קריאות מהקהל ***

עו"ד יעלה מקליס: אני מעלה להצבעה.

מר משה לוי: לא, אבל רגע. אנחנו מדברים.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: הגדלת תכ"ר תשתיות, שיקום תשתיות כבישים, מדרכות. רגע, יקירתי, שבי שנייה. תיכף אנחנו מגיעים לבר סימנטוב. שיקום תשתיות, מדרכות, כבישים, פתרונות ניקוז וחניות לציבור.

מר משה לוי: רגע, איפה יוסי?

עו"ד יעלה מקליס: סך הגדלת התכ"ר 2 מיליון ש"ח, מקור מימון קרנות הרשות. מי בעד?

הצבעה:

בעד - 4 יעלה מקליס, אלי גרינמן, שמואל רוטמן, בני רזניק.

נגד - 4 הדר מימון, נתן בזיה, משה לוי, ורדי בושרי.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17

מיום 27/8/17

עמוד 87 מתוך 97

מר שמואל רוטמן: ורדי, זו המילה שלך, אה?

עו"ד יעלה מקליס: רשמו לפניכם ומי יצא? יוסי יצא.

מר משה לוי: יוסי בשירותים.

עו"ד יעלה מקליס: חברים, נפל. אין תב"ר תשתיות. כל הצפה שתהיה בחורף, תזכרו מי התנגד.

<p><u>החלטה</u>: סעיף מס' 6 - הגדלת תב"ר שיקום חשתיות כבישים, מדרכות, פתרונות ניקוז, וחניות לציבור - לא אושר.</p>

סעיף מ' 7 - הגדלת תב"ר מס' 988 - סלילת ופיתוח רחוב בר סימנטוב.

עו"ד יעלה מקליס: הגענו לבר סימנטוב. יפה. הגדלת תב"ר 988 - סלילה ופיתוח של רח' בר סימנטוב. סך הגדלת התב"ר 600,000 ש"ח. יש פה הסבר מפורט: מועצת העיר אישרה תב"ר ע"ס 2,527 אש"ח לעבודות פיתוח כביש ומדרכה ברחוב בר סימנטוב בקטע מכיכר יצחק שדה ועד העצמאות כאשר מקורות המימון היו 1,437 אש"ח משרד התחבורה ו 1,090 אש"ח קרנות הרשות. נדרשת הגדלת תב"ר זה לקראת שלבי סיום פיתוח מקטע רחוב בר סימן טוב מכיכר יצחק שדה עד התחברות לפרויקט במקטע שלב א' שהושלם לאחרונה ברח' העצמאות. במהלך ביצוע עב' הפיתוח ברחוב, ובמקביל לקידום תוכנית ניקוז עירונית התברר, כי קיימת בעיה הנדסית במערכת התיעול הקיימת של הרחוב.

מר משה לוי: מה, פישלו פה?

עו"ד יעלה מקליס: על כן הונח קו ניקוז חדש בעומק רב יותר לכל מקטע בר סימן טוב מרח' יצחק שדה ועד התחברות לקו הראשי ברח' עצמאות. בהתאם לכך בוצעו ההתאמות הבאות להמשך עב' רציפה והימנעות מפגיעה בתשתיות עירוניות קיימות וכן התקיים שיתוף ציבור להצגת חתך רחוב חדש: מדרכה נגישה, הסדרת כניסות לבתים וחניות פרטיות, חניות מרוצפות וציר נסיעה מתון תנועה. אני מעלה להצבעה.

מר נתן ב'זה: לא, מה זה מעלה? מה מעלה?

מר ורדי ב'שרי: מה זה את מעלה?

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, סליחה. אדי. שנייה, תרגיע.

מר ורדי ב'שרי: אני רגוע. את לא רגוע.

עו"ד יעלה מקליס: אני הכי רגועה.

מר אדי שומכר: אני אתמצת. תושבי בר סימנטוב, אני מלווה אותם כמעט שנה וחצי מתחילת התפקיד, זה בעצם פרויקט של פיתוח רח', פיתוח חדשני, מדרכה מונגשת, חנייה, מיסעה 4.5, עוד מדרכה, תאורה חדשה. לבוא ולהגיש שזו טעות, זו דעתך האישית כנראה.

מר נתן ב'זה: בוודאי שזו טעות.

מר אדי שומכר: רגע, עצור, עצור.

מר נתן בז'ה: לא, אתה פונה אליי, אני עונה.

מר בן ציון רוניק: בסדר, אז תן לו לגמור לדבר.

מר אדי שומכר: יש הזדמנות כרגע לסלול את הכביש בשבוע הזה. אנחנו מבקשים, אני מבקש את עזרת חברי המועצה לתת בשורה לתושבים.

מר נתן בז'ה: הדרך שאתה מבקש, אתה עושה טעות.

עו"ד יעלה מקליס: בז'ה, אל תפריע לו. הוא איש מקצוע.

מר נתן בז'ה: לתת בשורה לתושבים לסלול את הכביש ולסיים אותו עד סוף השבוע. רוב הפרויקט כרגע, ה-600,000 שח, נתון בגלל [לא ברור] קו התיעול ישן עשה את שלו, ואני לא אפרט פה, חבל פשוט על הזמן. לא היתה לנו ברירה לעשות קו מקביל שהוא גם מנקז את מעלה העיר מצה"ל. יכולנו לתת את התמיכה החופשית באופן פתוח, מה שנקרא נחל ביסטרה. לא.

מר נתן בז'ה: [לא ברור] לכם עכשיו תמונות.

מר נתן בז'ה: סע, סע, אדי. הסתבכת אתי. סע, דבר.

מר אדי שומכר: בסדר גמור.

עו"ד יעלה מקליס: נתן.

מר אדי שומכר: נתן, נתן.

מר נתן בז'ה: דבר.

מר אדי שומכר: עשינו קו ניקוז התחברות לעצמאות, זה מה שעשינו, אנחנו עמלים שם מידיי יום.. זו המציאות, ולכן אנחנו דורשים את הכסף ואת העזרה. זהו.

מר נתן בז'ה: מאיימים עלינו, מפילים עלינו את התיק נגד תושבים. עכשיו אני רוצה לדבר.

עו"ד יעלה מקליס: יש לכם כבר החלטה, נכון? שאתם מצביעים נגד או בעד?

מר נתן בז'ה: לא, אני רוצה לדבר. סליחה. זכותי, יש לי זמן לדבר. אז ככה, בבחירות של אותה אחת שלא השתתפתי עכשיו בהצבעה, קראו לי הדיירים. נסעתי למקום, וראיתי את כל הטעויות, ואמרתי להם משפט אחד, אל תגידו שנתן בז'ה אמר לכם, כי היא לא תעשה לכם כלום. לכו לעירייה, תגידו את הטעויות, הכל מצולם פה, עובדה שתיקנו את הכל. הורידו את העיגולים ואת הכל. ואמרתי – אל תזכירו את השם של [לא ברור] יש פה הוכחות. עשו טעות אחת [לא ברור]

קהל: בסדר, אם לא עושים, לא לומדים, נתן.

(מדברים ביחד)

*** קריאות מהקהל ***

קהל: לא מעניין אותי מקואליציה אופוזיציה [לא ברור]

מר נתן בז'ה: אני רוצה להמשיך.

גב' שירה דקל כץ: שנייה, ראש העיר תיתן לכם, אבל 2 שיתייחסו לדברים אחרי זה.

עו"ד הדר מימון: אני רק אזכור את זה כשיבואו תושבים וידברו גם בגנות מעשה של [לא ברור]

גב' שירה דקל כץ: בגורדון זה לא הפריע לכם [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: בגורדון לא הפריע [לא ברור]

מר בן ציון רוניק: [לא ברור] שזעק [לא ברור] קמת להגן עליו [לא ברור] אם תקבל 100 קולות זה הרכה.

עו"ד יעלה מקליס: בני, די. יש פה חושבים שכואבים כאב אמיתי, ורוצים פתרון [לא ברור] אנחנו יכולים לתת להם. למרות הכל, אני קווה שכשאני מעלה את זה להצבעה, לאור הכאב שלהם, בלי להיכנס כרגע לסיבות, אחם תצביעו בעד. אני מעלה את זה להצבעה.

מר ורדי בושרי: רגע, רגע.

מר משה לוי: לא.

מר נתן בז'ה: חתכת אותי, מה?

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, חשכתי שלא סיימת.

מר ורדי בושרי: גם אני רוצה לדבר אחיו.

מר נתן בז'ה: הרח' הזה, עם כל הכאב של הדבר, גם בגשם הראשון אחרי שתסללו, הם יוצפו כולם. ואת זה אני אומר באחריות. כי השיפוע שם של הגשם הוא לכיוון הבתים. אתה יכול לזלזל, ארי, הייתי שם עוד פעם. קח את רח' העצמאות בהתחלה, זה אותו דבר. קללה תהיה ביום הראשון של הגשם.

מר שמואל רוטמן: בקיצור, מה שאתה אומר, צריך להחליף את [לא ברור] הוא צריך לשלם [לא ברור]

מר נתן בז'ה: מה שאני אומר, שתשתוק כשאני מדבר.

עו"ד יעלה מקליס: שמוליק, די.

מר שמואל רוטמן: אני לא אשתוק.

מר נתן בז'ה: כשאני מדבר, תשתוק אתה.

מר שמואל רוטמן: כשאתה פוגע בעובדי ציבור בצורה כזאת [לא ברור] תחבייש.

מר נתן בז'ה: תן לי לדבר. אני צריך את הקולות? הוא השתיק אותי. שתוק.

מר בן ציון רוניק: [לא ברור] תשכח מהקולות. לא יהיה לכם כלום, נתן.

מר נתן בז'ה: למה את נוחנת לו שיפריע לי?

קהל: סליחה רגע, מר בז'ה[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, אני אתן לאחד מכם לדבר בקצרה, אחרי שחברי מועצת העיר ידברו. בסדר?

מר בן ציון רוניק: אתם תוקעים סכין בעצמכם, ורדי. אתם לא תהיו פה כולכם. היא לא תהיה, אתם לא תהיו. אלף אחוז. היא תהיה ואתם לא תהיו.

עו"ד יעלה מקליס: כן, בבקשה.

מר ורדי בושרי: כל אחד כוחר בדרך שלו.

עו"ד יעלה מקליס: כני, נו.

מר בן ציון רוניק: סליחה, אני מצטער.

עו"ד יעלה מקליס: יש פה תושבים ואנחנו צריכים לתת להם מענה.

מר נתן בז'ה: נכון שלא בוכים על חלב שנשפך, אבל עדיין לא מאוחר לבוא ולתקן. עדיין יש שם טעויות. אני בזמנו, כשהייתי ודיברתי, לעשות שם משולב. הייתם פותרים את הבעיות, פעם אחת ולתמיד. אני לא שקט שגם עם ה-600 זה יספיק. כי אתם[לא ברור] שכבר העברנו עוד 1.227 מיליון נה ב-6.2. היה עוד תב"ר שהלך לבר סימנטוב. מזה אתם מתעלמים.

מר שמואל רוטמן: זה הכסף שהגיע משרד התחבורה.

מר נתן בז'ה: זה כסף ש[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: שמוליק, תקשיב. נתן, אני רוצה להגיד לך משהו.

מר שמואל רוטמן: [לא ברור]

מר נתן בז'ה: אולי תסתום את הפה פעם אחת?

עו"ד יעלה מקליס: אי אפשר ככה. נתן, תקשיב. אני הייתי מאוד מכבדת את מה שאתה אומר, אם היית פונה לאדי ומבקש ממנו תשובה מקצועית.

מר נתן בז'ה: יש לי הפתעות בשבילך, גם אצל אדי הייתי.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, שנייה, תן לי.

מר נתן בז'ה: הנה, אני מפתיע אותך.

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17

מיום 27/8/17

עמוד 91 מתוך 97

עו"ד יעלה מקליס: אז רגע. אני הייתי מאוד מכבדת, אם היית מפנה שאלה לאדי, ואומר לו בלשון דומה למה שאני עכשיו אציע[לא ברור] ראיתי את התיקון, ראיתי את העבודות, אני חושש שיש בעיה עם השיפוע, מה דעתך המקצועית? אתה יודע מה, אולי[לא ברור] אולי[לא ברור] היינו באמת, אולי היית מציל אותנו מעוד טעות. אתה יודע, כולנו[לא ברור] מניסיון החיים, מי שלא עושה - לא טועה. גם אתה טעית, גם אני טועה, גם כולנו. אין אף אחד. איך אבא שלי היה אומר? - אין פה אף אחד שהוא חף מטעויות, אף אחד. אז בואו, יש לך בעיה אמיתית, אתה באמת דואג לתושבי בר סימנטוב. בבקשה. תשים סימן שאלה בסוף המשפט ותן לאדי הזדמנות לענות.

מר נתן בז'ה: כרגע אמרתי שהייתי גם אצל אדי. אבל את ממשיכה לדבר.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אבל-

מר נתן בז'ה: אז הייתי.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אז הנה[לא ברור]

מר נתן בז'ה: אני אומר, שעם כל התשובות, אני לא מאמין. תראי, הכסף הזה לא יספיק בוודאות. אני בעד לשבת עם אדי, לעשות כמה שצריך עד הסוף.

עו"ד הדר מימון: זה גם מה שהוצע פעם קודמת.

מר נתן בז'ה: ולמצוא תב"ר שזה מה ש[לא ברור] לכם, כדי לגמור את הכביש הזה.

גב' שירה דקל כץ: זה מה שצריך עד הסוף.

מר נתן בז'ה: [לא ברור] לשבת לדעת כמה ייגמר הכביש.

עו"ד יעלה מקליס: האם הכביש, הסכום הזה, יספיק להשלמת הכביש?

מר נתן בז'ה: כולל הכל.

גב' שירה דקל כץ: [לא ברור] מה שצריך עד הסוף.

מר נתן בז'ה: כולל התאורה, כולל מה ש[לא ברור] פה, לא יספיק.

עו"ד הדר מימון: איתי דיברו על 300,000 ש"ח בפעם הקודמת.

מר שמואל רוטמן: זה היה ניקוז.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, שמוליק, תן לאדי לענות, כן.

מר אדי שומכר: נתן, עשינו סימולציה אצל הגזבר, עשינו חשבון פלטפורמה סופי, וה-600,000 ש"ח הם השלמה לחשבון הסופי. זהו, זה מה שאנחנו מבקשים.

גב' שירה דקל כץ: זה מה שצריך לגמור את החשבון.

מר אדי שומכר: זה בשביל לגמור.

מר נתן בז'ה: לא, זה לא לגמור.

מר בן ציון רזניק: נתן, מאז שנחרב בית המקדש, הנבואה [לא ברור]

מר נתן בז'ה: לפני שבוע רק עד פעם הייתי שם [לא ברור] באמת לעשות את זה כמו שצריך. יש עוד כמה דברים שצריך לעשות. אני בעד לשבת, לסגור, למצוא תקציב גם לדברים הקטעים שצריך לעשות [לא ברור] דברים ולא גומרים. ולעשות את הרחוב הזה פעם אחת ולתמיד, לסגור אותו לגמרי, זה מה שאני ביקשתי, זה מה שאני מבקש. תרחי את זה בשבוע.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, התושבים האלו רוצים שמחר ישימו להם [לא ברור]

מר נתן בז'ה: שבו איחנו מחר, אולי נגדיל להם את התב"ר?

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, אז אם יצטרכו לעשות עוד פעולות, אפשר יהיה להגדיל את התב"ר. אני מציע, שאתם תאשרו את התב"ר כפי שהוא. ואם יצטרכו עוד עבודות, אני חושבת שאדי הוכיח את עצמו ברח' העצמאות, כמה הוא יפה יכול לגמור את השטח, וכמה הוא יכול לעשות יפה עם תאורה, עם צמחייה, עם פיתוח מאוד-מאוד יפה.

מר נתן בז'ה: תראי את העצמאות, כל השיפועים [לא ברור] תראי את זה. אני צילמתי.

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר נתן בז'ה: אני הלכתי לדני קנייה זכרונו לברכה [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: אני מעלה את זה להצבעה. הגדלת תב"ר 988, סלילה ופיתוח רח' בר סימנטוב, סך הגדלת התב"ר 600,000 ש"ח. מועצת העיר מאשרת הגדלת תב"ר 988, סלילה ופיתוח רח' בר סימנטוב. סך הגדלת התב"ר 600,000 ש"ח, מקור מימון קרנות הרשות. מי בעד?

מר נתן בז'ה: אנחנו רוצים 5 דקות התייעצות.

מר שמואל רוטמן: בסדר. רוצים התייעצות? בבקשה.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר.

עו"ד הדר מימון: רוצים להתייעץ.

מר בן ציון רזניק: נראה לי שאחד מהחברים השאיר אתכם [לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: בני.

קהל: עוד מעט חגים, אנחנו רוצים סלילת כביש, אנחנו מבקשים מכם בכל לשון של בקשה. מה יותר מזה?

קהל: למה אנחנו משלמים מיסים? אני רוצה לשמוע. באמבולנס. למה אנחנו משלמים מיסים?

מר שמואל רוטמן: רגע, רגע, הם ביקשו 5 דקות.

*** הפסקה ***

פרוטוקול מועצה מן המניין 16/17
מיום 27/8/17
עמוד 93 מתוך 97

עו"ד יעלה מקליס: אחרי הפסקה, חברי האופוזיציה חזרו מההתייעצות. אנחנו מחדשים את הישיבה, אנחנו בסעיף 7, הגדלת תב"ר 988, סלילה ופיתוח רח' בר סימנטוב. סך הגדלת התב"ר 600,000 ש"ח. מי בעד?

מר ורדי בושרי: רגע, חכי רגע.

מר נתן בז'ה: הרי יצאנו להתייעץ, לא?

עו"ד יעלה מקליס: נו, חשבתי שסיימנו.

מר נתן בז'ה: אפשר לשנות בהסכמה של כולם-

עו"ד רוני חלמיש: אם זה בהסכמה של כולם.

מר נתן בז'ה: של כולם, נכון? הרעיון, אתה רוצה להעלות אותו?

עו"ד הדר מימון: כן, בוודאי.

מר נתן בז'ה: בבקשה, תעלה אותו.

עו"ד הדר מימון: אנחנו סבורים שאנחנו רוצים להימנע מכזבו של כספי ציבור, אנחנו רוצים להימנע מכשלים נוספים שיעלו לנו עוד כסף רב. לכן אנחנו מציעים את ההצעה כדלקמן. בד בבד עם האישור של הסלילה היום, ימונה מהנדס בודק שיגיש את המסקנות איפה הכשלים בפרויקט הזה, ממה נבעו ההתייקרויות של הפרויקט הזה. אנחנו רוצים לדעת, וזה גם חשוב לנו לפרויקטים עתידיים שאנחנו נטפל בהם בעתיד, שנימנע מאותם דברים. אז אם זה מקובל עליכם, נשמח לאשר?

מר בן ציון רוניק: [לא ברור] בישיבה הבאה [לא ברור] מה זה דחוף כרגע מהנדס העיר?

מר ורדי בושרי: למה? נעשה את זה בד בבד.

מר שמואל רוטמן: רגע. אני עדיין מבקש להגיד כמה מילים, בסדר?

עו"ד יעלה מקליס: כן, רוטמן.

מר שמואל רוטמן: קודם כל אני חושב, אפשר רגע, הדר? אני חושב שביקורת זה דבר בריא.

עו"ד הדר מימון: מצוין.

מר שמואל רוטמן: אני רואה דברים אחרים וכו'. זה עולה כסף. הדברים האלה, דרך אגב, זה מתקציב תכנון לא ברור]

מר ורדי בושרי: מתקציב תשתיות. אפשר גם תכנון ותשתיות.

מר שמואל רוטמן: עשינו כבר דברים דומים גם בעבר ע"י מבקר העירייה ולא לבזבו כספים על מהנדס בודק, שמישהו ילך לבדוק את כל התהליך עצמו.

מר ורדי בושרי: יפה.

מר שמואל רוטמן: אני בכלל הייתי נותן את זה למבקר העירייה.

מר נתן בז'ה: אני הייתי נותן לאדי שהוא יבדוק את זה.

עו"ד הדר מימון: לא, לא, לא, אני חושב שמי שצריך לבדוק את זה-

עו"ד יעלה מקליס: זה עולה הרבה כסף.

עו"ד הדר מימון: זה אדם בלתי תלוי.

מר בן ציון רזניק: סליחה, יש מבקר עירייה, שיבדוק.

מר נתן בז'ה: אתה יודע מה? רעיון מצוין.

עו"ד יעלה מקליס: מצוין.

מר שמואל רוטמן: בבקשה, שיבדוק.

מר נתן בז'ה: מבקר העירייה, יו"ר ועדת ביקורת, ניקח את זה לידיים.

עו"ד יעלה מקליס: מעולה, מעולה.

מר שמואל רוטמן: בדיוק.

מר בן ציון רזניק: שמבקר העירייה יבדוק.

עו"ד יעלה מקליס: קדימה, כולם בעד?

עו"ד הדר מימון: תוך כמה זמן אנחנו מקבלים את המסקנות?

מר שמואל רוטמן: חודש, תוך חודש. חודש, כמה זה ייקח?

עו"ד יעלה מקליס: ישורון, כמה זמן ייקח לך?

מר ישורון פרסיק: אני צריך לראות את החומר, אני לא יודע מה-

מר בן ציון רזניק: ואם זה ייקח חודשיים, אז מה קרה?

מר נתן בז'ה: רגע, ואם יו"ר ועדת ביקורת מכתוב לו שהוא צריך לטפל בזה דחוף?

עו"ד יעלה מקליס: זהו, זה בדיוק רציתי להגיד.

מר שמואל רוטמן: בסדר, בסדר.

מר בן ציון רזניק: למה? מה דחוף פה?

עו"ד יעלה מקליס: זה בשליטה של יו"ר ועדת ביקורת. כולנו בעד? אוקיי? כולנו מצביעים בעד פיתוח רח' בר סימנטוב. פה אחד? מי בעד?

עו"ד הדר מימון: בד כבוד, לבדוק את[לא ברור] הפרויקט.

עו"ד יעלה מקליס: אל תחליט, אתה לא מחליט[לא ברור] הפרויקט. אתה כבר חרצת את הדין.

מר בן ציון רזניק: הוא יבדוק את ההתנהלות של הפרויקט.

עו"ד יעלה מקליס: יבדוק את ההתנהלות.

קהל: תודה רבה.

עו"ד יעלה מקליס: מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] אבל יש פה עיר לנהל, ואי אפשר כל פרויקט[לא ברור] במיליונים, עם כל הכבוד.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה לכולם.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, הגדלת תב"ר מס' 988 - סלילת ופיתוח רחוב בר סימנטוב. סך הגדלת התב"ר: 600 אש"ח.
מקור מימון: קרנות הרשות.

מר משה לוי: אני רוצה, לפי סעיף 50 לפקודת העיריות, עברו מעל 4 שעות מתחילת הישיבה, אני מציע להפסיק אותה.

עו"ד יעלה מקליס: טוב.

מר ורדי בושרי: מה? מה?

מר משה לוי: לפי סעיף 50 לפקודת העיריות, עברו מעל 4 שעות, אני מציע להפסיק אותה ו[לא ברור] הישיבה הבאה.

מר שמואל רוטמן: רגע, יש פה בקשה ל[לא ברור]

מר ורדי בושרי: רגע, מה החוק? מה החוק?

מר משה לוי: סעיף 50 לחוק - ישיבת מועצה לא תימשך יותר מ-4 שעות. אין הסכמה של[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: שנייה. אתם ביקשתם הפסקה.

מר משה לוי: גם את ביקשת, אז מה?

עו"ד הדר מימון: את ביקשת 3 פעמים.

מר ורדי בושרי: גם את ביקשת הפסקה, אז מה?

עו"ד יעלה מקליס: הדר, החוסר דיוק שלך פשוט מדהים.

מר משה לוי: מקודם גם את ביקשת.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אז בואו-

עו"ד הדר מימון: זה לא קשור[לא ברור]

מר משה לוי: על פי החוק אי אפשר להמשיך את הישיבה.

עו"ד רוני חלמיש: הסכמת 3/4 מהנוכחים.

מר משה לוי: [לא ברור] חברי המועצה שיסכימו להמשיך.

עו"ד יעלה מקליס: משה, שב בבקשה. חברים, יש פה 2 נושאים מאוד דחופים לתחילת שנת הלימודים. הראשון-

עו"ד הדר מימון: רגע, סליחה. הועלה פה נושא, היועץ המשפטי התייחס אליו.

מר בן ציון רזניק: אמר 3/4 מהנוכחים.

עו"ד הדר מימון: נו, אין לך 3/4 מהנוכחים.

מר בן ציון רזניק: 3/4 מהנוכחים צריכים להצביע כדי להפסיק.

עו"ד רוני חלמיש: 3/4 מהנוכחים כדי להסכים להמשיך.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, הבנתי. אני רושמת, נתן והדר ומשה וורדי יצאו מהישיבה, ואנחנו ממשיכים. יש פה נושאים חשובים וחיוניים. תודה רבה.

עו"ד הדר מימון: יעלה, אני מציע ש[לא ברור]

מר משה לוי: על פי סעיף 50[לא ברור] תציין את זה לפרוטוקול[לא ברור]

עו"ד רוני חלמיש: זה 48, אבל בסדר.

עו"ד יעלה מקליס: [לא ברור] בפרוטוקול שביקשתי שהם הסכימו[לא ברור] אל תפריע לי, אתה רוצה ללכת, תצא. שלום, שלום. אל תפריע לי. תלך.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] ישיבה[לא ברור]

עו"ד יעלה מקליס: למה[לא ברור] זה לא יעזור, די. יש פה 2 נושאים, אחד נושא של צהרונים שצריך. אל תפריע לי. בחרת משהו, תעמוד מאחורי זה, אל תפריע. יש פה נושא של צהרונים.

עו"ד הדר מימון: אני רוצה חוות דעת היועץ המשפטי.

מר משה לוי: עמדת היועץ המשפטי, מה אתה אומר.

עו"ד יעלה מקליס: [לא ברור] לא ביקשנו. אתה רוצה? שב[לא ברור] יש לנו 2 נושאים דחופים על סדר היום.

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] לקבל את העמדה של היועץ המשפטי?

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע לי. אני אתן ליועץ המשפטי כשאני אחליט. תודה רבה. שבו בבקשה או תצאו, זה מפריע. יש פה 2 נושאים על סדר היום. אתם מוכנים? אני מבקשת, תשכח[לא ברור] אנחנו מדברים על 2 נושאים[לא ברור] לתחילת שנת הלימודים. אחד זה נוהל תמיכות עקיפות, בנושא של הפעלת מגרש הספורט, גם הכדורגל וגם הכדורסל, וזה מאוד חשוב, וגם בעניין של הקייטנות, הצהרונים. לכן אני מבקשת את שלושת חברי מועצת העיר שיושבים פה[לא ברור]

עו"ד הדר מימון: [לא ברור] למה את עושה צחוק[לא ברור]? מה קרה לך?

עו"ד יעלה מקליס: כי אני מבקשת מכם, תקשיב טוב.

עו"ד הדר מימון: תקיימו עוד ישיבה[לא ברור] אל תבזי את עצמך.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אל תתעצבן, אל תתעצבן. אני שואלת אותך שאלה, תהיה בשקט-

עו"ד הדר מימון: תקיימי את החוק. את דורסת ברגל גסה את החוק.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, הדר, אתה אפילו לא מסוגל לענות על שאלה, אתה לא רוצה[לא ברור] אני רושמת לפניי בפרוטוקול, שאתה לא רוצה לדון בצהרונים.

עו"ד הדר מימון: הישיבה הסתיימה.

עו"ד יעלה מקליס: תקליט את זה, נתן. חברי מועצת העיר, הדר מימון, נתן ב'זה, משה לוי וורדי ב'שרי, סרבו להמשיך לדון בצהרונים של העיר, שמופעלים על ידי החברה הכלכלית, ואשר התחלתם ב-1.9.17, וגם סרבו להמשיך לדון בכל מה שקשור לתבחינים, כולל תבחינים עקיפים, שהיו מאפשרים את פתיחת שנת הפעילות בספורט, במגרש הכדורגל ובמגרש הכדורסל. לצערי, לאור ההתנגדות הזאת, אני נאלצת בכאב רב, בכאב רב ובצער רב, לסגור את הישיבה.

הישיבה ננעלה בשעה 22:47.

יעלה מקליס
ראש העיר

שירה דקל כץ
מנכ"לית העירייה